

**ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΑΛΙΕΑΣ ΚΑΙ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**Καταγραφή των αλιευτικών παραβάσεων στις ελληνικές
θάλασσες την περίοδο 1998-2013**

Γεώργιος Προδρομίτης

Εισηγητής: Δημήτριος Κ. Μουτόπουλος (Καθηγητής Εφαρμογών)

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ 2014

ΜΕΛΗ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Δημήτριος Κ. Μουτόπουλος^{1,2}, Καθηγητής Εφαρμογών Τμήματος ΤΑΥ., ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας

Γεώργιος Κατσέλης², Αναπληρωτής Καθηγητής Τμήματος ΤΑΥ., ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας

Αλέξιος Ράμφος², Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος ΤΑΥ., ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας

¹Επιβλέπων Καθηγητής

²Μέλη της εξεταστικής επιτροπής

Αναφορά: Προδρομίτης Γ. 2014. *Καταγραφή των αλιευτικών παραβάσεων στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1998-2013*. Πτυχιακή Διπλωματική Εργασία, ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας, Τμήμα Τεχνολόγων Αλιείας και Υδατοκαλλιεργειών, 77 σελ. και 13 σελ. Παράρτημα.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
1.1. Διαχείριση αλιευτικών αποθεμάτων.....	1
1.2. Αλιευτική Νομοθεσία στις ελληνικές θάλασσες.....	2
1.3. Σκοπός της εργασίας.....	5
2. ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ	7
2.1. Προέλευση των δεδομένων της εργασίας.....	7
2.2. Ανάλυση των δεδομένων.....	9
3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ	11
3.1. Συνολικός αριθμός παραβάσεων.....	11
3.2. Παραβάσεις ανά αλιευτική δραστηριότητα.....	12
3.3. Χωροταξική κατανομή των παραβάσεων.....	15
Πίνακας 4.	17
3.4. Διαχρονικές μεταβολές των παραβάσεων ανά λιμενική αρχή.....	20
3.5. Παραβάσεις ανά λιμενική αρχή και κατηγορία δραστηριότητας.....	21
3.6. Πολυπληθέστερες κατηγορίες παραβάσεων για τις πιο σημαντικές λιμενικές αρχές.....	26
3.7. Εποχικότητα των παραβάσεων.....	27
3.8. Εποχικότητα παραβάσεων ανά λιμενική αρχή και κατηγορία δραστηριότητας.....	28
3.9. Ομαδοποίηση λιμενικών αρχών σε ευρύτερες θαλάσσιες περιοχές.....	44
3.10. Περιγραφή παράβασης.....	47
3.11. Πρόστιμα.....	55
3.12. Ημέρες αφαίρεσης άδειας σκάφους.....	55
3.13. Ημέρες αφαίρεσης άδειας αλιείας.....	59
3.14. Περιγραφή κατάσχεσης.....	62
4. ΣΥΖΗΤΗΣΗ	63
5. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	71
Περίληψη.....	76
Abstract.....	77
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	1
Παράρτημα Πίνακας Π1.....	2
Παράρτημα Πίνακας Π2.....	5
Παράρτημα Πίνακας Π3.....	6
Παράρτημα Πίνακας Π4.....	9
Παράρτημα Πίνακας Π5.....	10
Παράρτημα Πίνακας Π6.....	13

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Διαχείριση αλιευτικών αποθεμάτων

Οι ελληνικές θάλασσες αποτελούν ένα ευρύ αλιευτικό πεδίο στο οποίο δραστηριοποιούνται διάφορα κράτη: Ιταλία, Μάλτα, Ελλάδα, Αλβανία, Τυνησία και Λιβύη. Στο χωρικό τμήμα της ελληνικής επικράτειας η αλιευτική εκμετάλλευση γίνεται κυρίως στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα (200-300 m) (Stergiou et al., 1997) και διακρίνεται από τη μεγάλη ποικιλότητα των ειδών (multi-species fishery) (Demestre et al 1997, Stergiou et al., 1997) αλλά και πλήθος διαφορετικών τύπων αλιευτικών εργαλείων (multi-gear fishery) που συχνά δραστηριοποιούνται σε αλληλεπικαλυπτόμενες περιοχές (Stergiou et al., 2009). Ειδικότερα, η σύγχρονη ελληνική αλιεία περιλαμβάνει δυο τύπους, την επαγγελματική και την ερασιτεχνική αλιεία. Η επαγγελματική αλιεία ασκείται στην παράκτια ζώνη (την παράκτια αλιεία) με μικρά σκάφη (πεζότρατες, διχτυάρικα, παραγαδιάρικα) και στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα με μεγάλα και καλά εξοπλισμένα μηχανοκίνητα σκάφη (γρι-γρι για την αλιεία πελαγικών ειδών και μηχανότρατες για την αλιεία βενθοπελαγικών ειδών). Η ερασιτεχνική αλιεία ασκείται είτε με τη χρήση σκάφους (όπου απαιτείται η κατοχή ερασιτεχνικής άδειας αλιείας σκάφους)

χρησιμοποιώντας μόνο πολυ-άγκιστρα και παγίδες ή από την ξηρά. Επιπρόσθετα, στις παραπάνω κατηγορίες αλιείας, μπορεί να προστεθεί και η υπερπόντια αλιεία, που ασκείται από σκάφη που χαρακτηρίζονται από τη βιομηχανοποιημένη αλιεία. Εντούτοις, το κομμάτι αυτό της αλιείας, καθώς ασκείται σε τρίτες χώρες και έξω από τη δικαιοδοσία των ελληνικών αρχών, δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας μελέτης.

Τα παραπάνω χαρακτηρίζουν την ελληνική αλιεία ως πολυ-ειδική και πολυ-εργαλειακή και έχουν ως αποτέλεσμα οι πληθυσμοί των διαφόρων ειδών να αλιεύονται με περισσότερα του ενός εργαλεία και κάθε εργαλείο να στοχεύει σε διαφορετικό τμήμα του πληθυσμού κάθε είδους (Stergiou et al. 2004, 2009).

1.2. Αλιευτική Νομοθεσία στις ελληνικές θάλασσες

Η ιστορία της ελληνικής αλιευτικής νομοθεσίας στην Ελλάδα ξεκινάει αμέσως μετά τη δημιουργία του πρώτου ελληνικού κράτους το 1831 (αλιεία της σαρδέλας στον Πατραϊκό) (Ζουρίδης 1998 και Ανώνυμος 2008), ενώ μια σειρά από νομοθετικές πράξεις θεσπίστηκαν στο βασιλικό διάταγμα του 1878 (Μουτόπουλος 2012). Ωστόσο, μετά την μικρασιατική καταστροφή, αλλά και μερικά χρόνια μετά το τέλος του 2^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου άρχισαν να εμφανίζονται στα αλιευτικά πεδία (ιδιαίτερα στους κλειστούς αστικούς κόλπους) τα πρώτα ανησυχητικά συμπτώματα υποβάθμισης των αλιευτικών αποθεμάτων (Moutopoulos and Stergiou 2011).

Για το λόγο αυτό επιχειρήθηκε το 1953 το πρώτο ολοκληρωμένο εγχείρημα του διαχειριστικού συστήματος της αλιείας στη χώρα με εποχικές και χωρικές απαγορεύσεις κυρίως για τη μηχανότρατα και το γρι-γρι. Στη συνέχεια, το 1966, με το Βασιλικό Διάταγμα 666/66 έγινε μια τροποποίηση και συμπλήρωση των προγενέστερων νομοθετημάτων, πολλά από τα οποία αλληλεπικαλύπτονται μεταξύ τους. Ουσιαστικά η δημιουργία μια ολοκληρωμένης ελληνικής αλιευτικής νομοθεσίας έγινε με τη σύνταξη του Αλιευτικού

Κώδικα (Α.Κ.) που ψηφίστηκε με το Νόμο 420/70. Ο Α.Κ. είναι ένα σύνολο νομοθετημάτων, τα οποία με το πέρασμα του χρόνου τροποποιήθηκαν και εκσυγχρονίσθηκαν, κυρίως όσον αφορά στις ποινές που εφαρμόζονται και στη διαδικασία εφαρμογής τους σε εκείνους που παρανομούν (Νόμοι 1740/87 και 2040/92), αλλά και εναρμονίσθηκαν με τις σύγχρονες τάσεις διαχείρισης σε Ευρωπαϊκό επίπεδο (ΕΚ 1967/2006). Γενικά, η διαχρονική εξέλιξη των νομοθετημάτων αντανακλάει τις κοινωνικο-οικονομικές και πολιτικές αλλαγές που έγιναν στο ελληνικό κράτος τα τελευταία 35 χρόνια (Μουτόπουλος και Στεργίου 2012α). Ειδικότερα, τα περισσότερα νομοθετήματα έχουν θεσπιστεί κατά τα έτη 1978-1983, λόγω της αναδιάρθρωσης του ελληνικού κράτους μετά τη δικτατορία (1974), αλλά και κατά την είσοδο της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή κοινότητα (1981) (Βυθούλκα 2010).

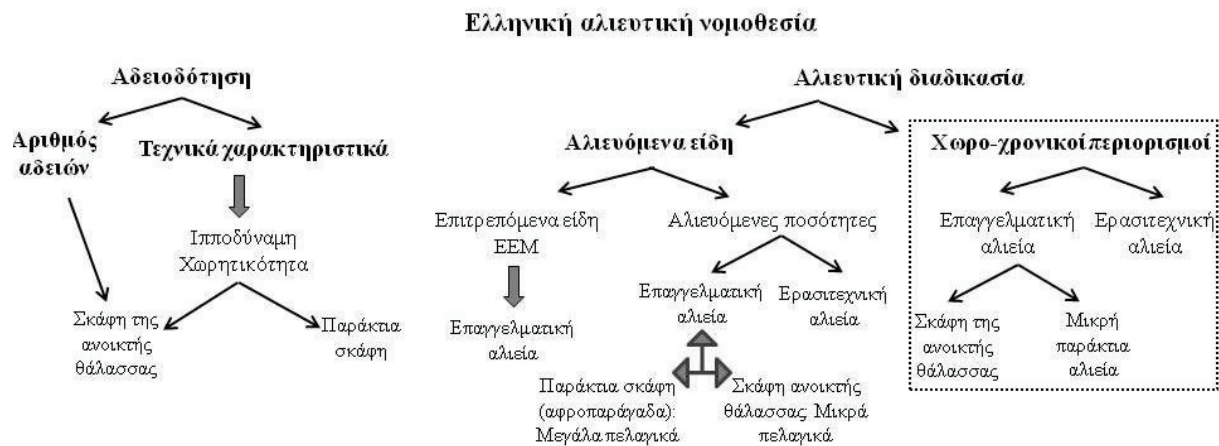
Οι κανονισμοί που διέπουν την ελληνική αλιευτική νομοθεσία διαχωρίζονται σε πρώτο επίπεδο στους περιορισμούς που αφορούν το σύστημα αδειοδότησης και τα τεχνικά χαρακτηριστικά των αλιευτικών σκαφών και σε δεύτερο επίπεδο διακρίνονται σε νόμους που αφορούν χωρο-χρονικές απαγορεύσεις της άσκησης της αλιευτικής δραστηριότητας (Εικόνα 1). Το τελευταίο περιλαμβάνει και τις ρυθμίσεις που αφορούν την παραχώρηση ή μίσθωση εκτάσεων (π.χ. λιμνοθάλασσες) για την αποκλειστική εκμετάλλευση συγκεκριμένων ειδών ψαριών ή υδρόβιων οργανισμών με τη χρησιμοποίηση σταθερών αλιευτικών εργαλείων (διβάρια, νταλίανα).

Το γενικό πλαίσιο άσκησης της αλιευτικής δραστηριότητας καθορίζεται με ευρωπαϊκούς (ΕΚ 1967/2006) και εγχώριους (Ν.Δ. 420/70) κανονισμούς, ενώ βοηθητικά μέτρα: (subsidiary) συμπληρώνουν τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας και της αλιευτικής ικανότητας. Σε αυτά τα βοηθητικά μέτρα περιέχονται παραδοσιακά μέτρα διαχείρισης, όπως:

- (α) κλειστές εποχές και προσωρινή αναστολή της αλιείας,
- (β) απαγόρευση τύπων αλιευτικών εργαλείων και μεθόδων αλιείας,

(γ) ελάχιστο επιτρεπόμενο μέγεθος αλιευμάτων,

(δ) απαγορευμένες περιοχές και ζώνες αλιείας

Εικόνα 1. Διαγραμματική αναπαράσταση της ελληνικής αλιευτικής νομοθεσίας για το σύστημα των αδειών αλιείας και τις αλιευτικές δραστηριότητες στα ελληνικά χωρικά ύδατα. Το γραμμοσκιασμένο τμήμα υποδηλώνει το κομμάτι της νομοθεσίας που πραγματεύεται η παρούσα εργασία (από Βυθούλκα 2010).

Εκτός από τους γενικούς περιορισμούς που διέπουν την ελληνική επαγγελματική αλιεία (Ευρωπαϊκός Κανονισμός 1967/2006, Αλιευτικός Κώδικας 420/1970), κυρίως για την αλιεία στις ανοικτές θάλασσες με μεγάλα αλιευτικά σκάφη, ειδικοί περιοριστικοί κανονισμοί μπορούν να θεσπίζονται είτε γενικά σε ολόκληρη την επικράτεια είτε τοπικά σε συγκεκριμένες περιοχές (για επισκόπηση των τοπικών νομοθεσιών βλέπε Βυθούλκα 2010). Επίσης, οι Λιμενικές αρχές, μέσω του Υπουργείου Εθνικής Ναυτιλίας, μπορούν να εκδίδουν με τη μορφή κανονισμών λιμένων απαγορευτικές διατάξεις για την περιοχή δικαιοδοσίας τους, με σκοπό την αποφυγή κινδύνων στην ασφάλεια ναυσιπλοΐας, τη διασφάλιση της δημόσιας υγείας, την αποφυγή ατυχημάτων και την ασφάλεια στρατιωτικών εγκαταστάσεων. Οι διατάξεις αυτές σε μερικές περιπτώσεις έχουν πάγιο χαρακτήρα και ισχύουν για όλη την επικράτεια και αναφέρονται στο Γενικό Κανονισμό Λιμένα, ενώ σε άλλες περιπτώσεις έχουν χαρακτήρα ειδικό και ανάλογα των τοπικών συνθηκών ισχύουν για συγκεκριμένη περιοχή και αναφέρονται στους Ειδικούς Κανονισμούς Λιμένων (ΕΚΛ).

1.3. Σκοπός της εργασίας

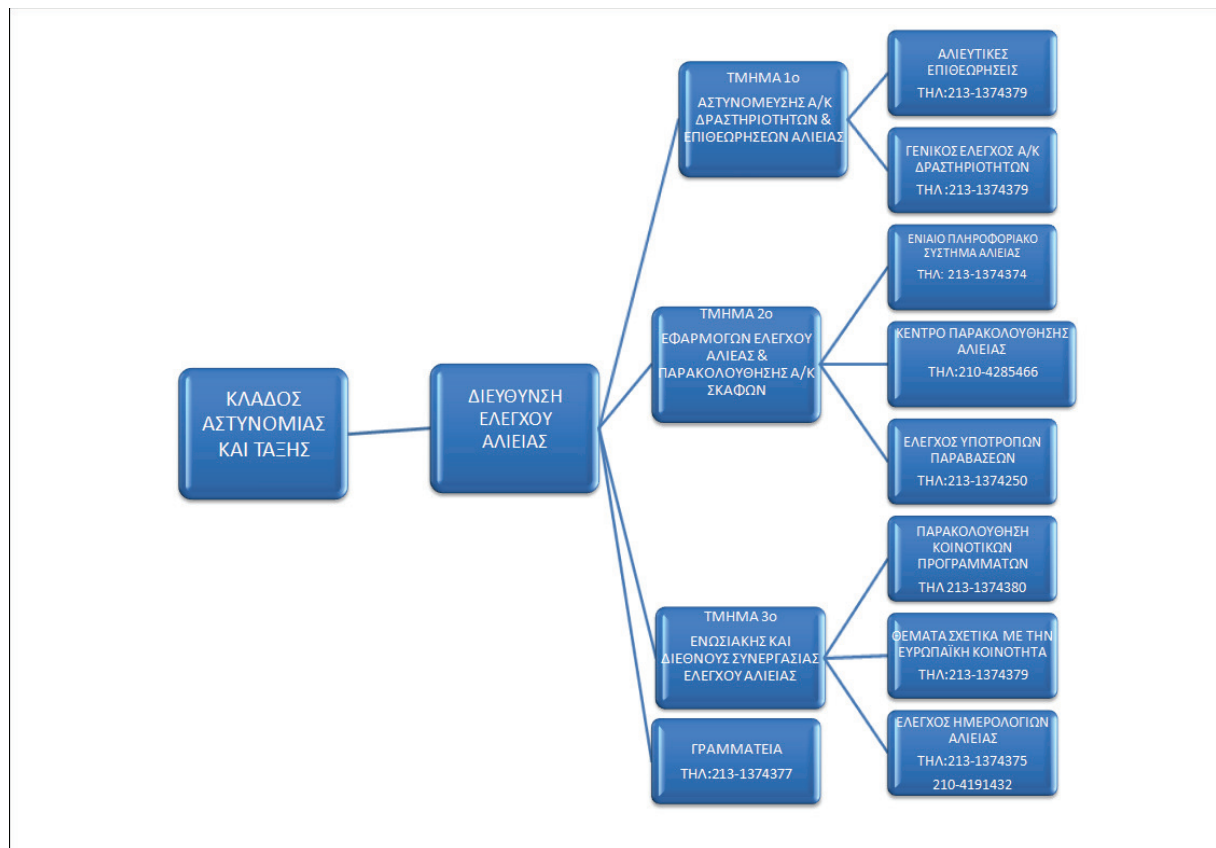
Στην παρούσα μελέτη θα περιγραφεί, για πρώτη φορά στις Μεσογειακές ακτές, η διαχρονική εξέλιξη του αριθμού των αλιευτικών παραβάσεων στις ελληνικές θάλασσες την τελευταία δεκαετία (1998-2013). Τα στοιχεία προέρχονται από την ψηφιοποίηση των καταγεγραμμένων παραβάσεων από τη διεύθυνση ελέγχου του Υπουργείου Ναυτιλίας (ΥΝΑ-Α/ΛΣ/ΕΛ/ΑΚΤ). Τα αποτελέσματα της παρούσας εργασίας θα βοηθήσουν στην αποτύπωση των αλιευτικών παραβάσεων και τη διαχρονική εξέλιξή τους στις ελληνικές θάλασσες, με σκοπό να συμβάλλουν αποτελεσματικότητα της αλιευτικής διαχείρισης.

2. ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

2.1. Προέλευση των δεδομένων της εργασίας

Τα στοιχεία προέρχονται από την ψηφιοποίηση των καταγεγραμμένων παραβάσεων από τη διεύθυνση ελέγχου του Υπουργείου Ναυτιλίας (ΥΝΑ-Α/ΛΣ/ΕΛ/ΑΚΤ). Η διαδικασία που ακολουθείται διαφοροποιείται με το είδος της αλιευτικής παράβασης (Εικόνα 1). Ειδικότερα, η διαδικασία του ελέγχου της αλιευτικής δραστηριότητας ξεκινάει από τη στιγμή που ένα σκάφος της εκάστοτε λιμενικής αρχής ξεκινάει για έλεγχο. Οι έλεγχοι γίνονται με τυχαία δειγματοληψία στους διαφορετικούς τύπους σκαφών και ο αριθμός των σκαφών στα οποία γίνεται ο έλεγχος εξαρτάται από τον αριθμό των σκαφών σε κάθε διαφορετική κατηγορία σκάφους (π.χ. ένα ιστιοφόρο, 2 γιωτ, 5 σκάφη ερασιτεχνικής αλιείας, κτλ). Κατά τη διαδικασία του ελέγχου σε ένα σκάφος, το σκάφος του λιμενικού προσεγγίζει το υπό έλεγχο σκάφος, στο οποίο ο εκάστοτε καπετάνιος πρέπει να σταματήσει την πορεία του μετά από σήμα του σκάφους του λιμενικού. Στη συνέχεια γίνεται επιτόπια σύντομη συνεντευξη αναφορικά με τα στοιχεία του σκάφους και του καπετάνιου και έλεγχος των απαραίτητων εγγράφων.

Στην περίπτωση που σε ένα αλιευτικό σκάφος βρεθούν απαγορευμένα εργαλεία (π.χ. δυναμίτης), τότε γίνονται οι διεργασίες για την έκδοση αυτοφώρου στον εισαγγελέα λόγω κατοχής εκρηκτικών και παράνομη αλιευτική τεχνική. Στη συνέχεια γίνεται κατάσχεση του σκάφους και των αλιευμάτων. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και στην περίπτωση της αλιείας με απαγορευμένα μεγέθη αλιευτικών εργαλείων. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα σκάφος-ιδιοκτήτης δεν διαθέτει τα απαραίτητα έγγραφα, ή έχει γίνει αλιεία υπομεγεθών αλιευμάτων, τότε ο προϊστάμενος του λιμενικού σκάφος κρίνει ποια διαδικασία θα ακολουθηθεί, η οποία περιλαμβάνει από την καταγραφή απλής παράβασης με κλήση ή τη μη καταγραφή της παράβασης. Στην περίπτωση όπου η παράβαση προϋποθέτει την αυτόφωρη δέσμευση του ιδιοκτήτη (π.χ. νυχτερινό ψαροντούφεκο), τότε γίνεται κατάσχεση των αλιευμάτων, προσαγωγή και ανάκριση από το δικαστικό τμήμα του λιμεναρχείου και ο παραβάτης αφήνεται ελεύθερος μέχρι ο προϊστάμενος της λιμενικής αρχής να εκδόσει και να κοινοποιήσει το ανάλογο πρόστιμο.

Εικόνα 1. Οργανόγραμμα των υπηρεσιών για την αστυνόμευση της θαλάσσιας αλιείας.

2.2. Ανάλυση των δεδομένων

Τα δεδομένα ψηφιοποιήθηκαν σε βάση του προγράμματος διαχείρισης λογιστικών φύλλων MS-Office Excel και καταχωρήθηκαν σε στήλες οι οποίες περιελάμβαναν τα παρακάτω στοιχεία:

- (1) λιμενικές αρχές
- (2) ημερομηνία απόφασης
- (3) ημερομηνία παράβασης
- (4) δραστηριότητα (περιλαμβάνει τις αλιευτικές δραστηριότητες:
- (5) διάταξη
- (6) περιγραφή παράβασης
- (7) πρόστιμο
- (8) ημέρες αφαίρεσης άδειας αλιευτικού σκάφους
- (9) ημέρες αφαίρεσης άδειας αλιείας
- (10) περιγραφή κατάσχεσης

Επίσης διαχωρίστηκαν ανά εποχή τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται, το κύριο είδος-στόχος, οι ποσότητες που αλιεύθηκαν ανά κύριο είδος, καθώς και τα συνολικά κιλά αλιευμάτων ανά εργαλείο.

Η ανάλυση των δεδομένων της ποσοτικής έρευνας περιλάμβανε την εκτίμηση των συχνοτήτων (%) για κάθε απάντηση των ερωτημάτων των παραπάνω κατηγοριών.

Για τη διερεύνηση του χωρικού προτύπου των καταγεγραμμένων παραβάσεων εφαρμόστηκε πολυμεταβλητή ανάλυση (ανάλυση δένδρογράμματος). Ειδικότερα, πραγματοποιήθηκε Ανάλυση Ιεραρχημένης Ομαδοποίησης (Hierarchical Cluster Analysis) της συνεισφοράς (%) του αριθμού των παραβάσεων ανά αλιευτική δραστηριότητα και λιμενική αρχή για το σύνολο των παραβάσεων την περίοδο 1999-2012, με σκοπό την αναγνώριση ομάδων λιμενικών αρχών με παρόμοιο πρότυπο παραβάσεων. Ο πίνακας των

δεδομένων που χρησιμοποιήθηκε στην ανάλυση μετασχηματίστηκε σε τριγωνικό πίνακα-μήτρα με βάση την Ευκλείδεια απόσταση χρησιμοποιώντας ως εκτιμητή τη μέθοδο Ward.

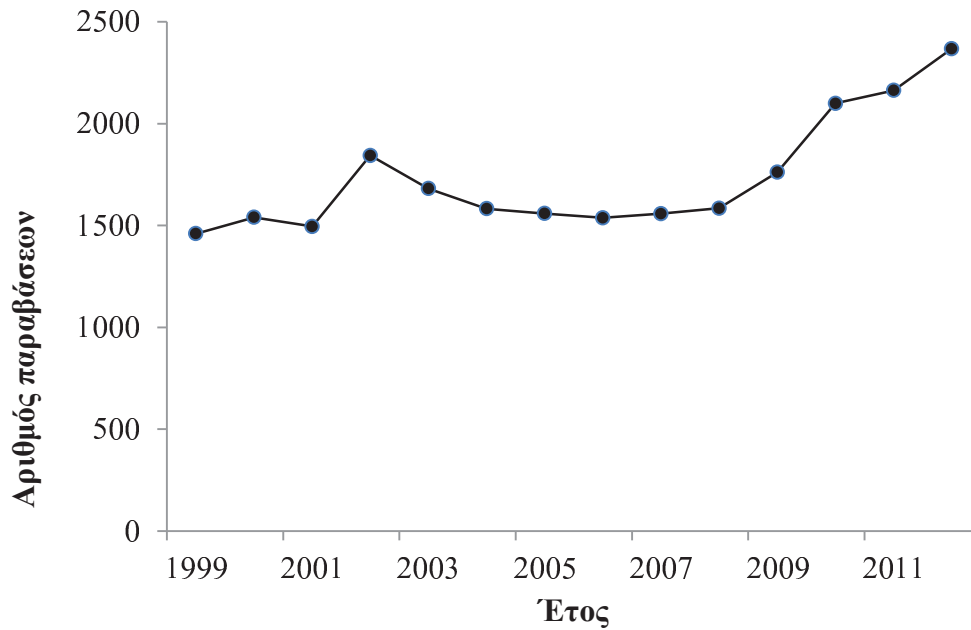
3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

3.1. Συνολικός αριθμός παραβάσεων

Ο αριθμός των συνολικών αλιευτικών παραβάσεων (για όλες τις περιοχές και τις αλιευτικές δραστηριότητες μαζί) για την περίοδο 1998-2013 έδειξε ότι τα έτη 1998 και 2013 (Εικόνα 2) ο αριθμός των ψηφιοποιημένων παραβάσεων ήταν κατά πολύ μικρότερος από το μέσο όρο των παραβάσεων που επιβεβαιώθηκαν την περίοδο 1999-2012 (Πίνακας 1). Ειδικότερα, κατά μέσο στις ελληνικές θάλασσες καταγράφονταν 1731 παραβάσεις ανά έτος, με εξαίρεση τα έτη 1998 και 2013 (Πίνακας 1). Η διακύμανση του αριθμού των παραβάσεων ήταν σχετικά σταθερή τα έτη 1999-2009 (μέση τιμή 1600 παραβάσεις ανά έτος), ενώ αυξήθηκε κατά 40% περίπου τα έτη 2010-2012 (2210 παραβάσεις ανά έτος).

Πίνακας 1. Αριθμός αλιευτικών παραβάσεων στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1998-2013.

Έτος παραβάσεων	N
1998	311
1999	1460
2000	1540
2001	1495
2002	1844
2003	1681
2004	1582
2005	1559
2006	1538
2007	1558
2008	1585
2009	1761
2010	2100
2011	2163
2012	2368
2013	1208
Σύνολο	25753
Ετήσια μέση τιμή (1999-2012)	1731.0
Ετήσια τυπική απόκλιση (1999-2012)	284.3

Εικόνα 2. Αριθμός αλιευτικών παραβάσεων στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1999-2012.

3.2. Παραβάσεις ανά αλιευτική δραστηριότητα

Αναφορικά με τις παραβάσεις ανά αλιευτική δραστηριότητα, περισσότερες από τις μισές παραβάσεις αφορούσαν στην ερασιτεχνική και στην υποβρύχια αλιεία (Πίνακας 2) και ακολουθούσαν οι παραβάσεις αφορούσαν στην επαγγελματική αλιεία και στην αλιεία με μηχανότρατα. Οι παραπάνω 6 δραστηριότητες καλύπτουν περισσότερο από το 95% του αριθμού των συνολικών αλιευτικών παραβάσεων στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1998-2013. Σε μικρότερο βαθμό καταγράφηκαν οι παραβάσεις στην οστρακαλιεία, στην αλιεία με γρι-γρι, με βιντζότρατα και με μονόκλιωνα δίχτυα.

Από την ανάλυση των στοιχείων στις περιόδους 1998 και 2013, για τις οποίες καταγράφηκαν πολύ λιγότερες παραβάσεις από ότι την περίοδο 1999-2012 φαίνεται ότι συγκριτικά με την περίοδο 1999-2012, οι παραβάσεις που αφορούσαν στη χρήση εκρηκτικών και τοξικών και μονόκλωνων δίχτυων ήταν αυξημένες την περίοδο 1998, ενώ οι παραβάσεις που αφορούσαν στην υποβρύχια αλιεία ήταν μειωμένες τόσο για το 1998 και το 2013.

Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί ότι τα δεδομένα που θα χρησιμοποιηθούν στις παραιτέρω αναλύσεις θα αφορούν στην περίοδο 1999-2012.

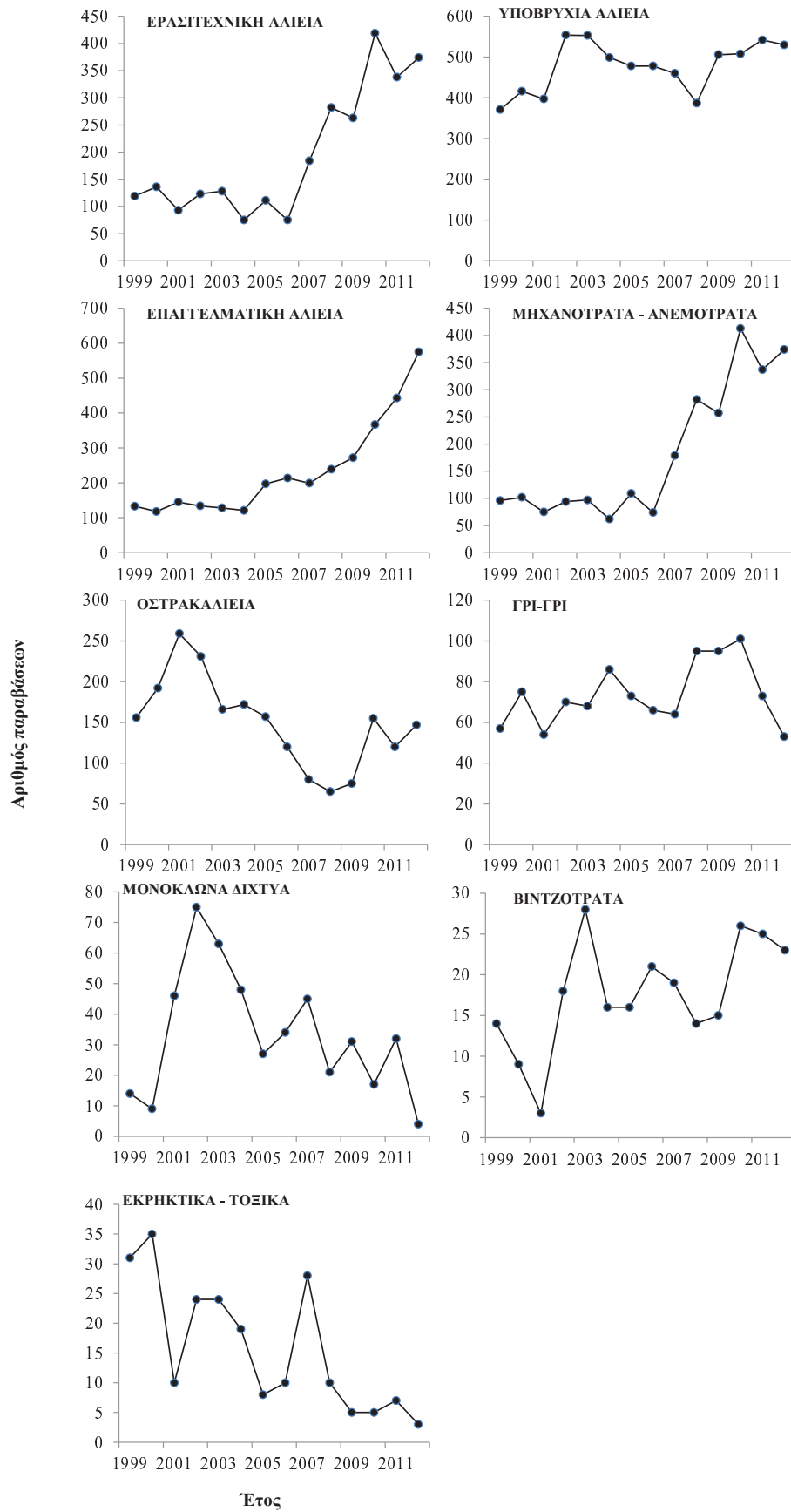
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πίνακας 2. Αριθμός αλιευτικών παραβάσεων ανά δραστηριότητα στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1998-2013.

Δραστηριότητα	N (1998)	N (2013)	N (1999-2012)
ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ	4	10	247
ΓΡΙ-ΓΡΙ	13	26	1030
ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ	12		219
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	58	297	3285
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	126	398	7662
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ - ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑ	29	126	2551
ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	15		466
ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	13	122	2095
ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	41	229	6679
Σύνολο	311	1208	24234

Στην εικόνα 3 παρουσιάζεται ο αριθμός των παραβάσεων ανά αλιευτική δραστηριότητα για την περίοδο 1999-2012, οι οποίες παρουσιάζουν διάφορα πρότυπα μεταβολών. Ειδικότερα, οι παραβάσεις που αφορούσαν στην ερασιτεχνική και την επαγγελματική αλιεία και στην αλιεία με μηχανότρατα παρουσίασαν μια σταθερή τάση την περίοδο 1999-2006 και μια έντονη αυξητική τάση την περίοδο 2007-2012 (Εικόνα 3). Αντίθετα, οι παραβάσεις που αφορούσαν στην οστρακαλεία, στην αλιεία με μονόκλωνα δίχτυα και με εκρηκτικά-τοξικά παρουσιάζουν μια πτωτική τάση με έντονη διακύμανση ανάμεσα στα έτη. Τέλος, οι παραβάσεις της υποβρύχιας αλιείας, της αλιείας με γρι-γρι και με βιντζότρατα παρουσιάζουν μια αυξητική τάση με έντονη διακύμανση ανάμεσα στα έτη για την περίοδο 1999-2012 (Εικόνα 3).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Εικόνα 3. Μεταβολή του αριθμού των παραβάσεων ανά αλιευτική δραστηριότητα την περίοδο 1999-2012.

3.3. Χωροταξική κατανομή των παραβάσεων

Οι παραβάσεις που καταγράφηκαν προέρχονται από 77 λιμενικές αρχές της ελληνικής επικράτειας (Πίνακας 3), με τις περισσότερες από τις παραβάσεις να προέρχονται από τις λιμενικές αρχές της Θεσσαλονίκης, του Βόλου, του Πειραιά, της Χαλκίδας, της Μυτιλήνης, της Ιερισσού, της Καβάλας, των Νέων Μουδανιών, του Ναυπλίου, του Μεσολογγίου, του Πόρτο-Λάγος της Κατερίνης και της Πρέβεζας. Οι παραπάνω 8 λιμενικές αρχές συνεισφέρουν το 50,8% του συνολικού αριθμού των παραβάσεων.

Πίνακας 3. Αριθμός (N) και συχνότητα (%) αλιευτικών παραβάσεων ανά λιμενική αρχή την περίοδο 1999-2012.

Λιμενική Αρχή	N	%	Λιμενική Αρχή	N	%
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	2089	8.1	ΠΥΛΟΣ	214	0.8
ΒΟΛΟΣ	1306	5.1	ΣΗΤΕΙΑ	213	0.8
ΠΕΙΡΑΙΑΣ	1229	4.8	ΚΥΛΛΗΝΗ	211	0.8
ΧΑΛΚΙΔΑ	1124	4.4	ΛΑΥΡΙΟ	206	0.8
ΜΥΤΙΛΗΝΗ	1070	4.2	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	191	0.7
ΙΕΡΙΣΣΟΣ	1056	4.1	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	181	0.7
ΚΑΒΑΛΑ	959	3.7	ΚΑΛΥΜΝΟΣ	167	0.6
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ	873	3.4	ΑΙΓΙΟ	163	0.6
ΝΑΥΠΛΙΟ	747	2.9	ΓΥΘΕΙΟ	155	0.6
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ	719	2.8	ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ	144	0.6
ΠΟΡΤΟ-ΛΑΓΟΣ	678	2.6	ΣΚΟΠΕΛΟΣ	143	0.6
ΚΑΤΕΡΙΝΗ	618	2.4	ΠΑΡΟΣ	135	0.5
ΠΡΕΒΕΖΑ	613	2.4	ΣΚΙΑΘΟΣ	133	0.5
ΣΤΥΛΙΔΑ	599	2.3	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	129	0.5
ΧΑΝΙΑ	591	2.3	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	122	0.5
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	541	2.1	ΛΑΚΚΙΟ(ΛΑΚΙ ΛΕΡΟΥ)	121	0.5
ΑΙΔΗΨΟΣ	539	2.1	ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ	116	0.5
ΠΑΤΡΑ	487	1.9	ΑΝΔΡΟΣ	111	0.4
ΣΚΑΛΑ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ	389	1.5	ΙΤΕΑ	107	0.4
ΚΑΤΑΚΟΛΟ	376	1.5	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	101	0.4
ΚΑΡΥΣΤΟΣ	354	1.4	ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ	95	0.4
ΜΥΡΙΝΑ	353	1.4	ΣΥΡΟΣ	88	0.3
ΧΙΟΣ	315	1.2	ΑΔΑΜΑΝΤΑΣ (ΜΗΛΟΣ)	85	0.3
ΙΣΘΜΙΑ	309	1.2	ΕΡΜΙΟΝΗ	81	0.3
ΡΟΔΟΣ	308	1.2	ΜΥΚΟΝΟΣ	73	0.3
ΑΙΓΙΝΑ	304	1.2	ΚΑΡΠΑΘΟΣ	72	0.3
ΚΥΜΗ	292	1.1	ΚΩΣ	70	0.3
ΚΕΡΚΥΡΑ	282	1.1	ΙΘΑΚΗ	63	0.2
ΗΡΑΚΛΕΙΟ	273	1.1	ΥΔΡΑ	61	0.2
ΝΕΑΠΟΛΗ ΒΟΙΩΝ	262	1.0	ΠΑΤΜΟΣ	59	0.2
ΡΑΦΗΝΑ	254	1.0	ΑΝΤΙΚΥΡΑ	56	0.2
ΠΟΡΤΟ ΧΕΛΙ	249	1.0	ΣΠΕΤΣΕΣ	41	0.2
ΝΑΞΟΣ	237	0.9	ΘΗΡΑ	33	0.1
ΠΟΡΟΣ (ΤΡΟΙΖΗΝΙΑ)	233	0.9	ΙΟΣ	30	0.1
ΡΕΘΥΜΝΟ	227	0.9	ΤΗΝΟΣ	29	0.1
ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΣΗΘΙΟΥ	221	0.9	ΓΑΛΑΞΙΔΙ	26	0.1
ΣΑΜΟΣ	217	0.8	ΝΕΑ ΜΗΧΑΝΙΩΝΑ	2	0.0
ΑΛΙΒΕΡΙ	215	0.8	ΣΥΜΗ	2	0.0
ΛΕΥΚΑΔΑ	215	0.8	ΠΟΡΟΣ (ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ)	1	0.0

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Η ομαδοποίηση των λιμενικών αρχών για τα δεδομένα της συνεισφοράς του αριθμού των παραβάσεων ανά λιμενική αρχή για την περίοδο 1999-2012 έδειξε ότι σχηματίστηκαν πέντε ευδιάκριτες ομάδες λιμενικών αρχών και 4 ανεξάρτητων λιμενικών αρχών που δεν ταξινομήθηκαν στις παραπάνω ομάδες (Πίνακας 4 και Εικόνα 4). Ειδικότερα, στην ομάδα Α χαρακτηριστική παράβαση σε σημαντικό ποσοστό αποτελεί (Πίνακας 5) η οστρακαλιεία (33,4%), στην ομάδα Β (Πίνακας 5) η ερασιτεχνική αλιεία (57,8%) και η οστρακαλιεία (11,4%), στην ομάδα Γ (Πίνακας 5) η ερασιτεχνική με την υποβρύχια αλιεία (συνολικά 72,9%), στην ομάδα Δ (Πίνακας 5) σημαντικό ποσοστό καταλαμβάνει η επαγγελματική αλιεία και ειδικότερα η αλιεία με μηχανότρατα και γρι-γρι και στην ομάδα Ε η αλιεία με μηχανότρατα (35,3%) (Πίνακας 5). Επίσης, δεν ομαδοποιήθηκαν στις παραπάνω ομάδες περιοχές με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά παραβάσεων όπως το Μεσολόγγι, όπου η παράβαση με μονόκλινα δίχτυα αποτελούσε σημαντικό ποσοστό (23,5%), η Νέα Μηχανιώνα και η Σύμη όπου το σύνολο των παραβάσεων προέρχονταν από δυο κατηγορίες παραβάσεων (επαγγελματική αλιεία και μηχανότρατα για την πρώτη και μηχανότρατα και ερασιτεχνική αλιεία για τη δεύτερη) και η Τήνος, όπου οι κύριες παραβάσεις προέρχονταν από την επαγγελματική αλιεία και την υποβρύχια αλιεία, αλλά σημαντικό ποσοστό προέρχονταν και από την αλιεία με μηχανότρατα (Πίνακας 5).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

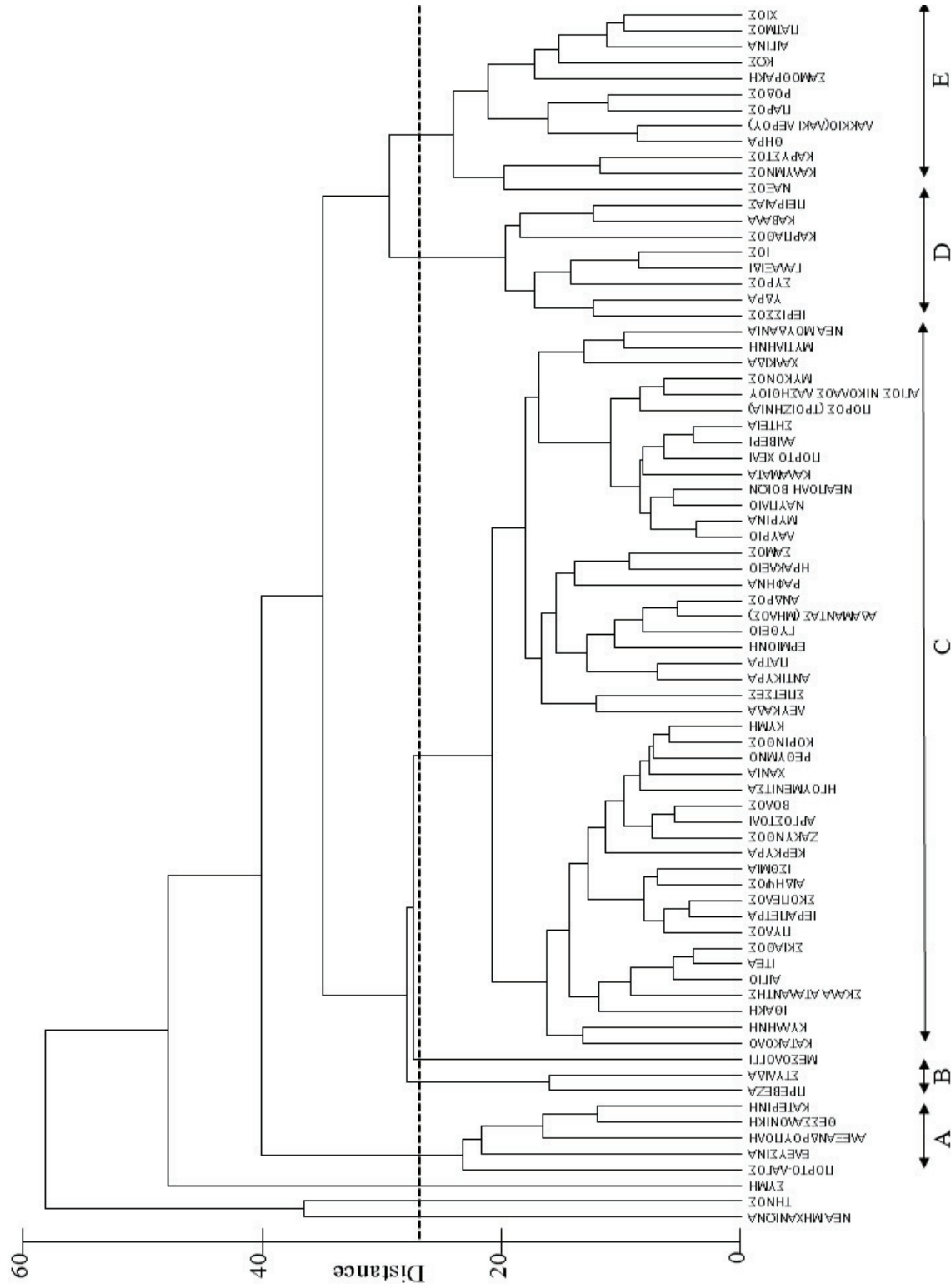
Πίνακας 4. Ομαδοποίηση των λιμενικών αρχών σύμφωνα με την ανάλυση δενδρογράματος (βλέπε εικόνα 4).

Ομάδα	Λιμενική αρχή	Ομάδα	Λιμενική αρχή
A	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ	Γ	ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΣΗΘΙΟΥ
	ΝΕΑ ΜΗΧΑΝΙΩΝΑ		ΑΔΑΜΑΝΤΑΣ (ΜΗΛΟΣ)
	ΣΥΜΗ		ΑΙΓΙΟ
	ΤΗΝΟΣ		ΑΙΔΗΨΟΣ
	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ		ΑΛΙΒΕΡΙ
	ΕΛΕΥΣΙΝΑ		ΑΝΔΡΟΣ
B	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΑΝΤΙΚΥΡΑ	
	ΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	
Δ	ΠΟΡΤΟ-ΛΑΓΟΣ	ΒΟΛΟΣ	
	ΠΡΕΒΕΖΑ	ΓΥΘΕΙΟ	
	ΣΤΥΛΙΔΑ	ΕΡΜΙΟΝΗ	
	ΓΑΛΑΞΙΔΙ	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	
	ΙΕΡΙΣΣΟΣ	ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ	
	ΙΟΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	
	ΚΑΒΑΛΑ	ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ	
	ΚΑΡΠΑΘΟΣ	ΙΘΑΚΗ	
	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	ΙΣΘΜΙΑ	
	ΣΥΡΟΣ	ΙΤΕΑ	
E	ΥΔΡΑ	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	
	ΑΙΓΙΝΑ	ΚΑΤΑΚΟΛΟ	
	ΘΗΡΑ	ΚΕΡΚΥΡΑ	
	ΚΑΛΥΜΝΟΣ	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	
	ΚΑΡΥΣΤΟΣ	ΚΥΛΛΗΝΗ	
	ΚΩΣ	ΚΥΜΗ	
	ΛΑΚΚΙΟ(ΛΑΚΙ ΛΕΡΟΥ)	ΛΑΥΡΙΟ	
	ΝΑΞΟΣ	ΛΕΥΚΑΔΑ	
	ΠΑΡΟΣ	ΜΥΚΟΝΟΣ	
	ΠΑΤΜΟΣ	ΜΥΡΙΝΑ	
	ΡΟΔΟΣ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	
	ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ	ΝΑΥΠΛΙΟ	
	ΧΙΟΣ	ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ	
		ΝΕΑΠΟΛΗ ΒΟΙΩΝ	
	ΠΑΤΡΑ		
	ΠΟΡΟΣ (ΤΡΟΙΖΗΝΙΑ)		
	ΠΟΡΤΟ ΧΕΛΙ		
	ΠΥΛΟΣ		
	ΡΑΦΗΝΑ		
	ΡΕΘΥΜΝΟ		
	ΣΑΜΟΣ		
	ΣΗΤΕΙΑ		
	ΣΚΑΛΑ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ		
	ΣΚΙΑΘΟΣ		
	ΣΚΟΠΕΛΟΣ		
	ΣΠΕΤΣΕΣ		
	ΧΑΛΚΙΔΑ		
	ΧΑΝΙΑ		

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πίνακας 5. Ομάδες λιμενικών αρχών σύμφωνα με την ομαδοποίηση της ανάλυσης δένδρογράμματος (Εικόνα 4). Με έντονη γραφή υποδεικνύονται οι παραβάσεις που χαρακτηρίζουν κάθε ομάδα.

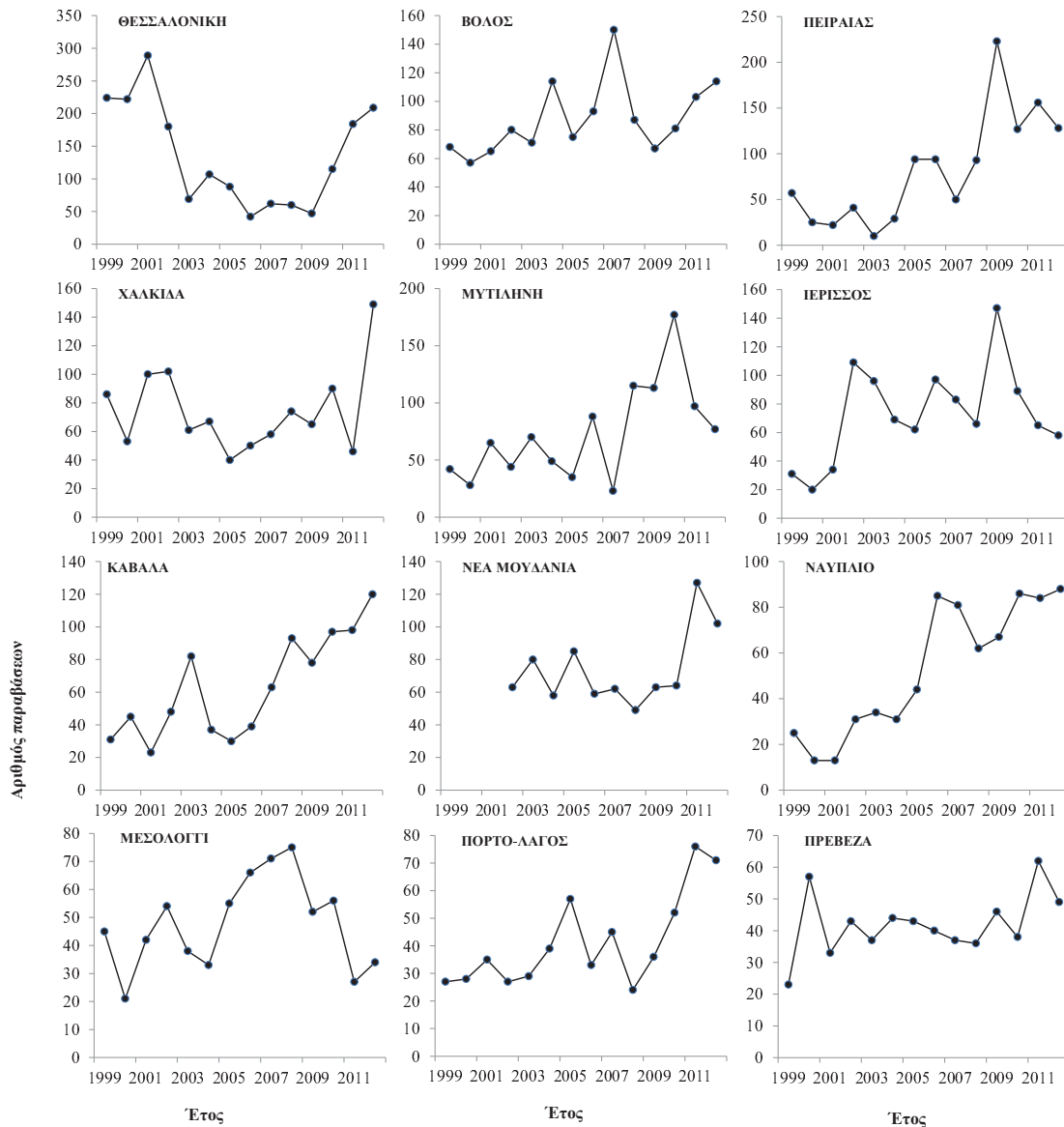
Δραστηριότητα	A	B	Γ	Δ	Ε	ΜΕΣΟΛΟΓΙ	ΝΕΑ ΜΗΧΑΝΙΩΝΑ	ΣΥΜΗ	ΤΗΝΟΣ
ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ	0.1	0.0	1.1	0.8	3.4	0.6	0.0	0.0	3.4
ΓΡΙ-ΓΡΙ	3.8	0.1	3.1	10.6	3.6	8.4	0.0	0.0	0.0
ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ-ΤΟΞΙΚΑ	0.1	0.0	1.3	0.5	1.5	0.0	0.0	0.0	0.0
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	18.7	15.9	9.8	20.6	14.9	14.5	50.0	0.0	48.3
ΕΡΑΣΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	23.2	57.8	36.9	19.6	15.7	39.2	0.0	50.0	3.4
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	7.4	2.9	7.4	14.1	35.3	8.7	50.0	50.0	13.8
ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	2.9	3.7	0.9	1.0	0.1	23.5	0.0	0.0	0.0
ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	33.4	11.4	3.6	5.6	2.4	0.0	0.0	0.0	0.0
ΥΠΟΒΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	10.4	8.2	36.0	27.2	23.1	5.2	0.0	0.0	31.0

Εικόνα 4. Ομαδοποίηση λιμενικών αρχών για τα δεδομένα της συνεισφοράς (%) των κατηγοριών παραβάσεων ανά λιμενική αρχή, 1999-2012.

3.4. Διαχρονικές μεταβολές των παραβάσεων ανά λιμενική αρχή

Στην εικόνα 5 παρουσιάζονται οι διαχρονικές μεταβολές στις κυριότερες λιμενικές αρχές της χώρας, οι οποίες περιλαμβάνουν: (α) μεγάλα αστικά και αλιευτικά λιμεναρχεία (Θεσσαλονίκη, Βόλος, Πειραιάς, Χαλκίδα, Μυτιλήνη και Καβάλα), (β) λιμεναρχεία που εποπτεύουν σημαντικές αλιευτικές περιοχές (Νέα Μουδανιά, Ιερισσός, Ναύπλιο) και (γ) λιμεναρχεία που εποπτεύουν περιοχές διαβαθμισμένης προστασίας (περιοχές NATURA, RAMSAR) (Πρέβεζα, Πόρτο-Λάγος και Μεσολόγγι). Τα αποτελέσματα έδειξαν διάφορα πρότυπα μεταβολών (Εικόνα 5): (α) αυξητικές τάσεις με έντονες διακυμάνσεις μεταξύ των ετών (Βόλος, Πειραιάς, Μυτιλήνη, Ιερισσός, Καβάλα, Νέα Μουδανιά, Ναύπλιο, Πόρτο-Λάγος και Πρέβεζα), (β) πτωτικές τάσεις με έντονες διακυμάνσεις μεταξύ των ετών (Θεσσαλονίκη) και (γ) έντονες διακυμάνσεις γύρω από μια μέση τιμή (Χαλκίδα και Μεσολόγγι).

Εικόνα 5. Μεταβολή του αριθμού των παραβάσεων ανά λιμενική αρχή την περίοδο 1999-2012.

3.5. Παραβάσεις ανά λιμενική αρχή και κατηγορία δραστηριότητας

Το ποσοστό συμμετοχής των κατηγοριών παραβάσεων με τις περισσότερες καταγραφές (βλέπε υποκεφάλαιο 3.2.) παρουσιάζεται στο Παράρτημα Πίνακας Π1: της επαγγελματικής αλιείας, της ερασιτεχνικής αλιείας, της αλιείας με μηχανότρατα και της υποβρύχιας αλιείας. Στο Παράρτημα Πίνακας Π2 παρουσιάζονται τα ποσοστά συμμετοχής για τις κατηγορίες των παραβάσεων με λιγότερες καταγραφές για την αλιεία με: βιντζότρατα, γρι-γρι, εκτρηκτικά-τοξικά, μονόκλωνα δίχτυα και οστρακαλεία.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Αναλύοντας το ποσοστό συμμετοχής κάθε κατηγορίας παραβάσεων στις 78 λιμενικές αρχές παρατηρήθηκαν τα εξής πρότυπα: (α) λιμενικές αρχές στις οποίες μια κατηγορία παράβασης συνεισφέρει το μεγαλύτερο ποσοστό των παραβάσεων σε αυτήν (23 λιμενικές αρχές: Πίνακας 6α), (β) λιμενικές αρχές στις οποίες δυο κατηγορίες παραβάσεων συνεισφέρουν το μεγαλύτερο ποσοστό (37 λιμενικές αρχές: Πίνακας 6β), (γ) λιμενικές αρχές στις οποίες τρεις κατηγορίες παραβάσεων συνεισφέρουν το μεγαλύτερο ποσοστό (10 λιμενικές αρχές: Πίνακας 6γ) και (δ) λιμενικές αρχές στις οποίες τέσσερις κατηγορίες παραβάσεων συνεισφέρουν το μεγαλύτερο ποσοστό (8 λιμενικές αρχές: Πίνακας 6δ).

Ειδικότερα, στην κατηγορία (α) στις 22 από τις 23 λιμενικές αρχές η κύρια παράβαση αφορούσε είτε στην ερασιτεχνική ή στην υποβρύχια αλιεία, ενώ σε μια λιμενική αρχή (Σαμοθράκη) η κύρια παράβαση ήταν η αλιεία με μηχανότρατα (Πίνακας 6α).

Πίνακας 6α. Ποσοστό παραβάσεων ανά λιμενική αρχή και κατηγορία δραστηριότητας, 1999-2012. Παρουσιάζεται η πιο πολυπληθής κατηγορία παραβάσεων ανά λιμενική αρχή (> 40% του συνόλου).

Λιμενική Αρχή	Κατηγορία παράβασης
ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΣΗΘΙΟΥ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 58.7%
ΑΙΓΙΟ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ : 53.6%
ΑΛΙΒΕΡΙ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 58.0%
ΒΟΛΟΣ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 51.3%
ΓΑΛΛΞΙΔΙ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 43.5%
ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 47.1%
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 43.2%
ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 52.3%
ΙΕΡΙΣΣΟΣ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 40.8%
ΙΟΣ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 48.1%
ΙΤΕΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 51.9%
ΚΑΛΑΜΑΤΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 55.5%
ΚΑΤΑΚΟΛΟ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 50.0%
ΚΕΡΚΥΡΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 48.7%
ΚΥΛΛΗΝΗ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 49.8%
ΛΑΥΡΙΟ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 55.8%
ΝΑΥΠΛΙΟ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 65.2%
ΠΑΤΡΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 40.6%
ΠΟΡΟΣ (ΤΡΟΙΖΗΝΙΑ)	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 68.2%
ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 51.1%
ΣΚΑΛΑ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 58.0%
ΣΥΡΟΣ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 52.4%
ΥΔΡΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 50.8%

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Σε 25 από 37 λιμενικές αρχές οι δυο πολυπληθείς παραβάσεις αφορούσαν στην ερασιτεχνική και στην υποβρύχια αλιεία (Πίνακας 6β). Στις υπόλοιπες 12 λιμενικές αρχές, μια από τις πολυπληθείς παραβάσεις, εκτός από την ερασιτεχνική ή υποβρύχια αλιεία, ήταν η αλιεία με μηχανότρατα (8 λιμενικές αρχές: Αντίκυρα, Κάρυστος, Κως, Νάξος, Νέα Μηχανιώνα, Πάτμος, Σύμη και Χίος), η οστρακαλιεία (Ελευσίνα και Στυλίδα), η αλιεία με μονόκλινα δίχτυα (Μεσολόγγι) και η επαγγελματική αλιεία (Πρέβεζα).

Πίνακας 6β. Ποσοστό παραβάσεων ανά λιμενική αρχή και κατηγορία δραστηριότητας, 1999-2012. Παρουσιάζονται οι δύο πιο πολυπληθείς κατηγορίες παραβάσεων ανά λιμενική αρχή (> 65% του συνόλου).

Λιμενική Αρχή	
ΑΔΑΜΑΝΤΑΣ (ΜΗΛΟΣ)	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 38.9%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 38.1%
ΑΙΔΗΨΟΣ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 37.7%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 37.5%
ΑΝΔΡΟΣ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 43.0%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 37.4%
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 49.2%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 26.4%
ΓΥΘΕΙΟ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 40.4%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 31.5%
ΑΝΤΙΚΥΡΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 41.8%, ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 16.4%
ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 33.1%, ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ: 29.7%
ΕΡΜΙΟΝΗ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 36.1%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 38.8%
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 43.2%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 27.3%
ΗΡΑΚΛΕΙΟ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 35.6%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 29.6%
ΙΘΑΚΗ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 47.1%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 41.2%
ΙΣΘΜΙΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 46.3%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 37.8%
ΚΑΡΥΣΤΟΣ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 32.2%, ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 29.3%
ΚΟΡΙΝΘΟΣ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 43.8%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 34.4%
ΚΥΜΗ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 41.6%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 34.3%
ΚΩΣ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 41.9%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 25.8%
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 39.2%, ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ: 23.5%
ΜΥΚΟΝΟΣ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 49.2%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 24.6%
ΜΥΡΙΝΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 51.1%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 25.8%
ΜΥΤΙΛΗΝΗ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 32.6%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 24.6%
ΝΑΞΟΣ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 47.3%, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 26.8%
ΝΕΑ ΜΗΧΑΝΙΩΝΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 50.0%, ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 50.0%
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 32.6%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 27.5%
ΝΕΑΠΟΛΗ ΒΟΙΩΝ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 56.8%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 27.2%
ΠΑΤΜΟΣ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 33.3%, ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 31.6%
ΠΟΡΤΟ ΧΕΛΙ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 47.1%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 33.0%
ΠΡΕΒΕΖΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 56.1%, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 20.4%
ΠΥΛΟΣ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 44.7%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 41.3%
ΡΕΘΥΜΝΟ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 41.9%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 28.8%
ΣΗΤΕΙΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 52.6%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 32.1%
ΣΚΙΑΘΟΣ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 54.4%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 32.0%
ΣΚΟΠΕΛΟΣ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 50.0%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 36.8%
ΣΤΥΛΙΔΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 59.5%, ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ: 17.2%
ΣΥΜΗ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 50.0%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 50.0%
ΤΗΝΟΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 48.3%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 31.0%
ΧΑΝΙΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 44.5%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 29.2%
ΧΙΟΣ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 39.9%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 28.2%

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Στην κατηγορία με τις τρεις πιο πολυπληθείς κατηγορίες παραβάσεων ανά λιμενική αρχή (Πίνακας 6γ) στις περισσότερες λιμενικές αρχές δυο από τις τρεις παραβάσεις αφορούσαν στην ερασιτεχνική και την υποβρύχια αλιεία, ενώ η τρίτη κύρια παράβαση αφορούσε στην: (α) οστρακαλεία (Θεσσαλονίκη, Πόρτο-Λάγος και Χαλκίδα), (β) αλιεία με μηχανότρατα (Θήρα, Λέρος και Ραφήνα), (γ) αλιεία με βιντζότρατα (Σπέτσες), (δ) αλιεία με γρι-γρι (Λευκάδα) και (ε) επαγγελματική αλιεία (Θεσσαλονίκη, Κάρπαθος, Πόρτο-Λάγος και Κατερίνη).

Στην κατηγορία με τέσσερις πιο πολυπληθείς κατηγορίες παραβάσεων ανά λιμενική αρχή (Πίνακας 6δ) οι κυριότερες παραβάσεις αφορούσαν στην ερασιτεχνική και την υποβρύχια αλιεία, την αλιεία με μηχανότρατα, με γρι-γρι, με βιντζότρατα και την οστρακαλεία.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πίνακας 6γ. Ποσοστό παραβάσεων ανά λιμενική αρχή και κατηγορία δραστηριότητας, 1999-2012. Παρουσιάζονται οι τρεις πιο πολυπληθείς κατηγορίες παραβάσεων ανά λιμενική αρχή.

Λιμενική Αρχή	Κατηγορία παράβασης
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ: 32.5%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 24.8%, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 20.5%
ΘΗΡΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 30.3%, ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 27.3%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 27.3%
ΚΑΡΠΑΘΟΣ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 31.3% ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 29.9%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 26.9%
ΛΑΚΚΙΟ(ΛΑΚΙ ΛΕΡΟΥ)	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 31.1%, ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 26.9%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 24.4%
ΠΟΡΤΟ-ΛΑΓΟΣ	ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ: 48.4%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 24.2\$, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 12.4%
ΡΑΦΗΝΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 33.1%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 26.7%, ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 18.3%
ΣΠΕΤΣΕΣ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 34.1%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 22.0%, ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ: 12.2%
ΧΑΛΚΙΔΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 35.3%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 27.0%, ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ: 12.7%
ΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 21.3%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 19.3%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ : 18.3%
ΛΕΥΚΑΔΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 35.3%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 27.1%, ΓΡΙ-ΓΡΙ: 16.4%

Πίνακας 6δ. Ποσοστό παραβάσεων ανά λιμενική αρχή και κατηγορία δραστηριότητας, 1999-2012. Παρουσιάζονται οι τέσσερις πιο πολυπληθείς κατηγορίες παραβάσεων ανά λιμενική αρχή.

Λιμενική Αρχή	Κατηγορία παράβασης
ΑΙΤΝΑ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 27.3%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ : 16.1%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 13.6%, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 11.8%,
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ: 32,5%, ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 20.0%, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 19,6%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ : 18,4%
ΚΑΒΑΛΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 24.2%, ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 22.9%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 18.4%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 16.7%
ΚΑΛΥΜΝΟΣ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 34.8%, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 29.1%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 16.5%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 13.3%
ΠΑΡΟΣ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 30.8%, ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 22.5%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 20.0%, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 15.0%
ΠΕΙΡΑΙΑΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 26.9%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 21.2%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 19.1%, ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 12.4%
ΡΟΔΟΣ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 28.2%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 26.5%, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 17.3%, ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ: 11.9%
ΣΑΜΟΣ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 35.1%, ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ: 26.1%, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ: 21.3%, ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ: 15.2%

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

3.6. Πολυπληθέστερες κατηγορίες παραβάσεων για τις πιο σημαντικές λιμενικές αρχές

Οι κυριότερες κατηγορίες αλιευτικών παραβάσεων ανά λιμενική αρχή ήταν (Πίνακας 7): η ερασιτεχνική αλιεία (Βόλος, Χαλκίδα, Μεσολόγγι και Πρέβεζα) σε ποσοστά που κυμάνθηκαν από 35,3% (Χαλκίδα) έως 56,1% (Πρέβεζα), η υποβρύχια αλιεία (Μυτιλήνη, Ιερισσός, Νέα Μουδανιά και Ναύπλιο) σε ποσοστά που κυμάνθηκαν από 32,6% (Μυτιλήνη) έως 65,2% (Ναύπλιο), η επαγγελματική αλιεία (Πειραιάς και Καβάλα) σε ποσοστά 26,9% και 24,2%, αντίστοιχα και η οστρακαλιεία στο Πόρτο Λάγος (48,4%) και τη Θεσσαλονίκη (32,5%).

Πίνακας 7. Κατανομή των κατηγοριών αλιευτικών παραβάσεων ανά λιμενική αρχή για την περίοδο 1999-2012. Με έντονη γραφή οι μεγαλύτερες τιμές ανά λιμενική αρχή.

Λιμενική Αρχή	N	%	Λιμενική Αρχή	N	%
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ			ΒΟΛΟΣ		
ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ	2	0,1	ΓΡΙ-ΓΡΙ	30	2,4
ΓΡΙ-ΓΡΙ	93	4,9	ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ	9	0,7
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	389	20,5	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	140	11,4
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	471	24,8	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	628	51,3
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	97	5,1	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	51	4,2
ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	35	1,8	ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	10	0,8
ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	617	32,5	ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	15	1,2
ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	194	10,2	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	342	27,9
ΠΕΙΡΑΙΑΣ			ΧΑΛΚΙΔΑ		
ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ	10	0,9	ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ	13	1,2
ΓΡΙ-ΓΡΙ	94	8,2	ΓΡΙ-ΓΡΙ	63	6,1
ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ	5	0,4	ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ	6	0,6
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	309	26,9	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	103	9,9
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	244	21,2	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	367	35,3
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	142	12,4	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	70	6,7
ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	20	1,7	ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	6	0,6
ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	106	9,2	ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	132	12,7
ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	219	19,1	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	281	27,0
ΜΥΤΙΑΗΝΗ			ΙΕΡΙΣΣΟΣ		
ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ	2	0,2	ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ	6	0,6
ΓΡΙ-ΓΡΙ	11	1,1	ΓΡΙ-ΓΡΙ	154	15,0
ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ	10	1,0	ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ	1	0,1
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	146	14,3	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	105	10,2
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	252	24,6	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	198	19,3
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	111	10,9	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	100	9,7
ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	2	0,2	ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	5	0,5
ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	155	15,2	ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	38	3,7

(συνεχίζεται)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πίνακας 7. συνέχεια

Λιμενική Αρχή	N	%	Λιμενική Αρχή	N	%
ΚΑΒΑΛΑ			ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ		
BINTZOTΡΑΤΑ	4	0,5	BINTZOTΡΑΤΑ	3	0,4
ΓΡΙ-ΓΡΙ	96	10,9	ΓΡΙ-ΓΡΙ	28	3,4
ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ	8	0,9	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	153	18,8
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	214	24,2	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	223	27,5
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	163	18,4	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	49	6,0
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	202	22,9	ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	15	1,8
ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	6	0,7	ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	76	9,4
ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	43	4,9	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	265	32,6
ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	148	16,7			
ΝΑΥΠΛΙΟ			ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ		
BINTZOTΡΑΤΑ	1	0,1	BINTZOTΡΑΤΑ	4	0,6
ΓΡΙ-ΓΡΙ	8	1,1	ΓΡΙ-ΓΡΙ	56	8,4
ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ	4	0,5	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	97	14,5
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	29	3,9	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	262	39,2
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	197	26,5	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	58	8,7
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	18	2,4	ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	157	23,5
ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	2	0,3	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	35	5,2
ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	485	65,2			
ΠΟΡΤΟ-ΛΑΓΟΣ			ΠΡΕΒΕΖΑ		
ΓΡΙ-ΓΡΙ	4	0,7	ΓΡΙ-ΓΡΙ	1	0,2
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	72	12,4	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	120	20,4
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	140	24,2	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	330	56,1
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	27	4,7	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	32	5,4
ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	25	4,3	ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	30	5,1
ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	280	48,4	ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	35	6,0
ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	31	5,4	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	40	6,8

3.7. Εποχικότητα των παραβάσεων

Η καταγραφή των παραβάσεων για την περίοδο 1999-2012 παρουσιάζει σαφή εποχικότητα, όπου κατά τους μήνες Μάιος-Αύγουστος εντοπίζεται ο κύριος όγκος των παραβάσεων (47,5% του συνόλου των παραβάσεων) και ακολουθεί η περίοδος του φθινοπώρου (23,9%), ενώ τη χειμερινή περίοδο καταγράφεται ο μικρότερος αριθμός των παραβάσεων (16,3%).

Στην εικόνα 6 παρουσιάζεται η ανάλυση της εποχικότητας του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία δραστηριότητας για τις 12 λιμενικές αρχές με τις περισσότερες καταγεγραμμένες παραβάσεις για την περίοδο 1999-2012. Οι κατηγορίες αλιευτικών δραστηριοτήτων που παρουσιάζουν ένα σταθερό εποχικό πρότυπο ανεξάρτητα από την λιμενική αρχή και συνεπώς την περιοχή παράβασης αφορούν: (α) στην ερασιτεχνική και την

υποβρύχια αλιεία (Μάιος-Σεπτέμβριος), (β) στην αλιεία με εκρηκτικά-τοξικά (Ιούλιος-Σεπτέμβριος) (γ) στην αλιεία με γρι-γρι, όπου οι παραβάσεις καταγράφηκαν είτε τους χειμερινούς μήνες και σχετίζονται με την αλιεία με γρι-γρι νύχτας ή/και από Μάιο-Αύγουστος και σχετίζονται με την αλιεία με γρι-γρι ημέρας, (δ) στην αλιεία με βιντζότρατα, όπου οι παραβάσεις καταγράφηκαν κυρίως το φθινόπωρο και (ε) στην αλιεία με μηχανότρατα (Οκτώβριος-Φεβρουάριος). Αντίθετα, οι παραβάσεις που αφορούσαν στην επαγγελματική αλιεία, στην οστρακαλιεία και στην αλιεία με μονόκλινα δίχτυα οι παραβάσεις καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα μέσα στο έτος.

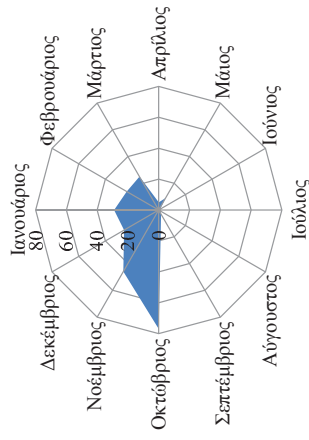
3.8. Εποχικότητα παραβάσεων ανά λιμενική αρχή και κατηγορία δραστηριότητας

Στο Παράρτημα Πίνακας Π3 παρουσιάζεται η ανάλυση της εποχικότητας των παραβάσεων και κατηγορία παράβασης για όλες τις λιμενικές αρχές. Το πρότυπο που παρουσιάζεται συμφωνεί με το εποχικό πρότυπο το οποίο αναλύθηκε παραπάνω. Αναλύοντας την εποχικότητα στις σημαντικότερες λιμενικές αρχές τα αποτελέσματα έδειξαν ορισμένες διαφοροποιήσεις από το παραπάνω πρότυπο που οφείλονται σε ιδιαίτερα τοπικά χαρακτηριστικά της αλιευτικής δραστηριότητας. Ειδικότερα, οι λιμενικές αρχές της Θεσσαλονίκης κατέγραψαν ότι οι παραβάσεις εμφανίζουν εποχικότητα για τις δραστηριότητες με (Εικόνα 7): γρι-γρι (Ιανουάριος: γρι-γρι νύχτας και Ιούνιος: γρι-γρι ημέρας), μηχανότρατες (Δεκέμβριος-Ιανουάριος), οστρακαλιεία (Ιούνιος-Ιούλιος), υποβρύχια και ερασιτεχνική αλιεία τους καλοκαιρινούς μήνες.

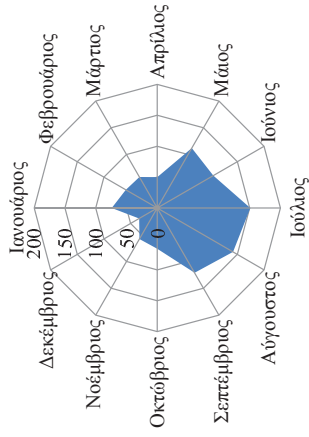
Οι λιμενικές αρχές του Βόλου κατέγραψαν ότι οι παραβάσεις εμφανίζουν εποχικότητα για τις δραστηριότητες με (Εικόνα 8): γρι-γρι (Ιούλιος), εκρηκτικά (Ιούνιος), μηχανότρατες (Μάιος), οστρακαλιεία (Ιούνιος), υποβρύχια και ερασιτεχνική αλιεία τους καλοκαιρινούς μήνες (Ιούλιος).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

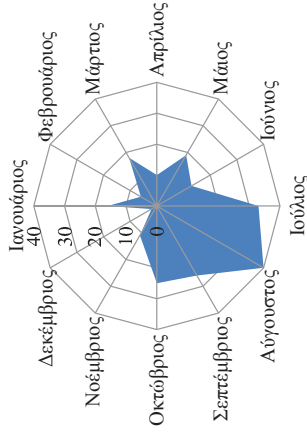
ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ

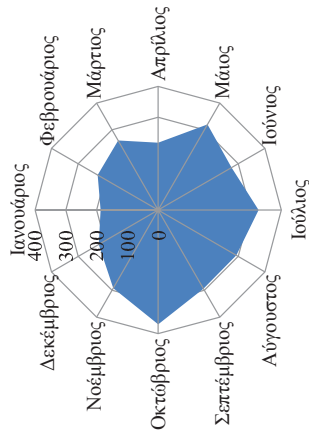
ΓΡΙ-ΓΡΙ

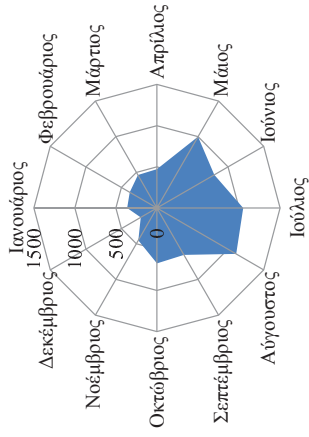
ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ

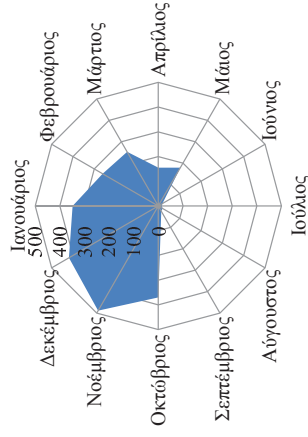
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΔΕΙΑ

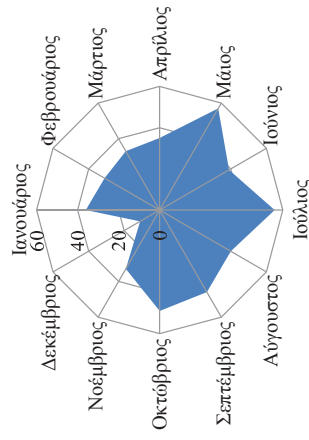
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΔΕΙΑ

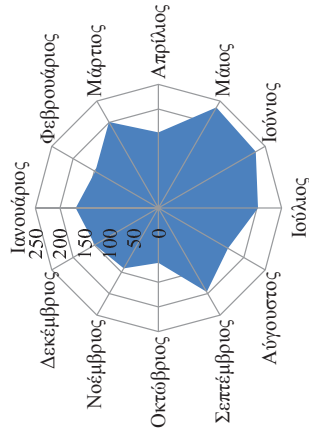
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ - ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑ

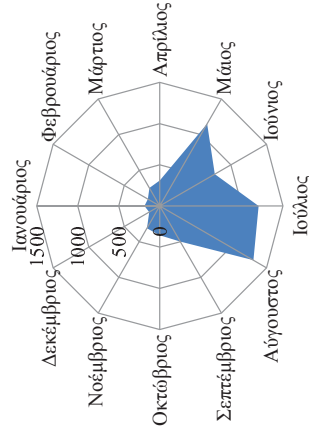
ΜΟΝΟΚΛΩΣΤΑ ΔΙΧΤΥΑ

ΟΣΤΡΑΚΑΔΕΙΑ

ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΔΕΙΑ

Εικόνα 6. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Οι λιμενικές αρχές του Πειραιά κατέγραψαν ότι οι παραβάσεις εμφανίζουν εποχικότητα για τις δραστηριότητες με (Εικόνα 9): βιντζότρατα (Οκτώβριος και Δεκέμβριος), γρι-γρι (Ιούλιος), εκρηκτικά (Αύγουστος), μηχανότρατες (Νοέμβριος), οστρακαλιεία (Ιούνιος, Αύγουστος και Σεπτέμβριος), υποβρύχια και ερασιτεχνική αλιεία τους καλοκαιρινούς μήνες (Αύγουστος και Μάιος, αντίστοιχα).

Οι λιμενικές αρχές της Χαλκίδας κατέγραψαν ότι οι παραβάσεις εμφανίζουν εποχικότητα για τις δραστηριότητες με (Εικόνα 10): βιντζότρατα (Μάρτιος και Νοέμβριος), γρι-γρι (Ιούλιος, Σεπτέμβριος-Οκτώβριος), μηχανότρατες (Νοέμβριος-Δεκέμβριος), οστρακαλιεία (Μάιος), υποβρύχια και ερασιτεχνική αλιεία τους καλοκαιρινούς μήνες (Μάιος και Ιούλιος, αντίστοιχα).

Οι λιμενικές αρχές της Μυτιλήνης κατέγραψαν ότι οι παραβάσεις εμφανίζουν εποχικότητα για τις δραστηριότητες με (Εικόνα 11): γρι-γρι (Μάρτιος), μηχανότρατες (Νοέμβριος-Δεκέμβριος), οστρακαλιεία (Δεκέμβριος), υποβρύχια και ερασιτεχνική αλιεία τους καλοκαιρινούς μήνες (Ιούλιος και Ιούνιος, αντίστοιχα).

Οι λιμενικές αρχές της Ιερισσού κατέγραψαν ότι οι παραβάσεις εμφανίζουν εποχικότητα για τις δραστηριότητες με (Εικόνα 12): βιντζότρατα (Οκτώβριος), γρι-γρι (Μάιος-Αύγουστος), μηχανότρατες (Νοέμβριος-Δεκέμβριος), οστρακαλιεία (Μάρτιος), υποβρύχια και ερασιτεχνική αλιεία τους καλοκαιρινούς μήνες (Ιούλιος και Αύγουστος, αντίστοιχα).

Οι λιμενικές αρχές της Καβάλας κατέγραψαν ότι οι παραβάσεις εμφανίζουν εποχικότητα για τις δραστηριότητες με (Εικόνα 13): βιντζότρατα (Νοέμβριος), γρι-γρι (Ιούλιος και Σεπτέμβριος), μηχανότρατες (Νοέμβριος και Ιανουάριος), οστρακαλιεία (Σεπτέμβριος), υποβρύχια και ερασιτεχνική αλιεία τους καλοκαιρινούς μήνες (Μάιος-Σεπτέμβριος).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Οι λιμενικές αρχές των Νέων Μουδανιών κατέγραψαν ότι οι παραβάσεις εμφανίζουν εποχικότητα για τις δραστηριότητες με (Εικόνα 14): βιντζότρατα (Οκτώβριος-Νοέμβριος), γρι-γρι (Ιούλιος), μηχανότρατες (Νοέμβριος), οστρακαλιεία (Σεπτέμβριος), υποβρύχια και ερασιτεχνική αλιεία τους καλοκαιρινούς μήνες, αλλά και το Νοέμβριο για την ερασιτεχνική αλιεία.

Οι λιμενικές αρχές του Ναυπλίου κατέγραψαν ότι οι παραβάσεις εμφανίζουν εποχικότητα για τις δραστηριότητες με (Εικόνα 15): γρι-γρι (Μάιος-Ιούνιος), μηχανότρατες (Οκτώβριος), εκρηκτικά-τοξικά (Αύγουστος), υποβρύχια και ερασιτεχνική αλιεία τους καλοκαιρινούς μήνες.

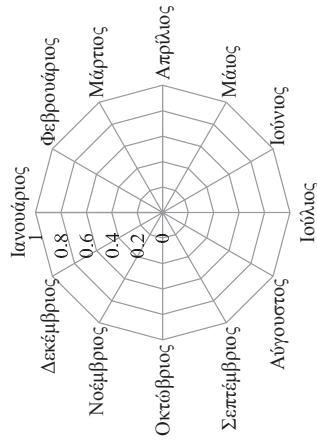
Οι λιμενικές αρχές του Μεσολογγίου κατέγραψαν ότι οι παραβάσεις εμφανίζουν εποχικότητα για τις δραστηριότητες με (Εικόνα 16): βιντζότρατα (Οκτώβριος-Νοέμβριος), γρι-γρι (Σεπτέμβριος), μηχανότρατες (Ιανουάριος), υποβρύχια αλιεία (Μάιος) και ερασιτεχνική αλιεία (Οκτώβριος).

Οι λιμενικές αρχές του Πόρτο-Λάγος κατέγραψαν ότι οι παραβάσεις εμφανίζουν εποχικότητα για τις δραστηριότητες με (Εικόνα 17): επαγγελματική αλιεία (Οκτώβριος), μηχανότρατες (Απρίλιος, Νοέμβριος και Ιανουάριος), υποβρύχια αλιεία (Αύγουστος) και ερασιτεχνική αλιεία (Απρίλιος-Αύγουστος).

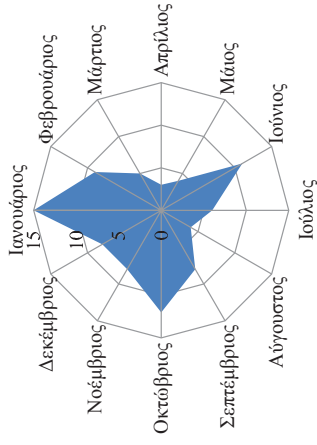
Τέλος, οι λιμενικές αρχές της Πρέβεζας κατέγραψαν ότι οι παραβάσεις εμφανίζουν εποχικότητα για τις δραστηριότητες με (Εικόνα 18): επαγγελματική αλιεία (Ιούλιος), μηχανότρατες (Δεκέμβριος), υποβρύχια αλιεία (Μάιος) και ερασιτεχνική αλιεία (Μάιος-Ιούλιος και Οκτώβριος).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

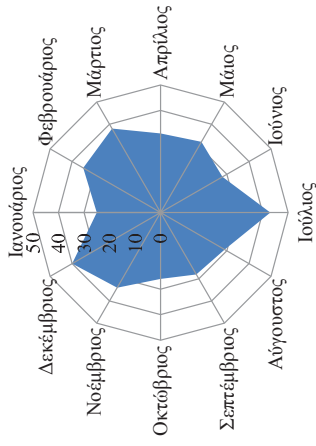
ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ

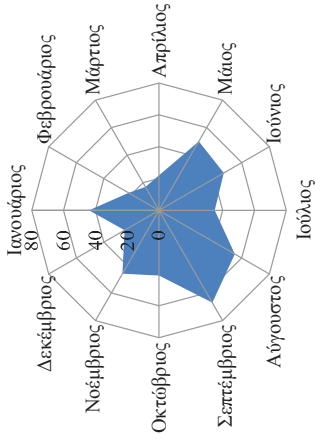
ΓΡΙ-ΓΡΙ

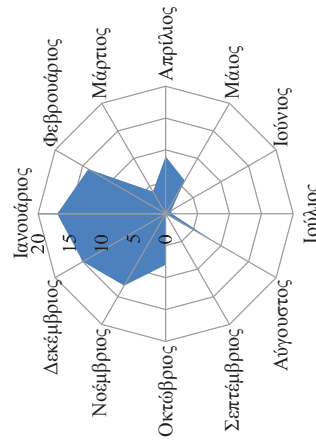
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ

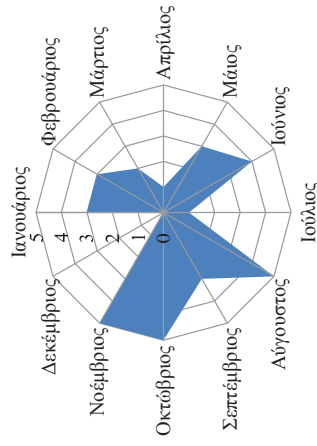
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ

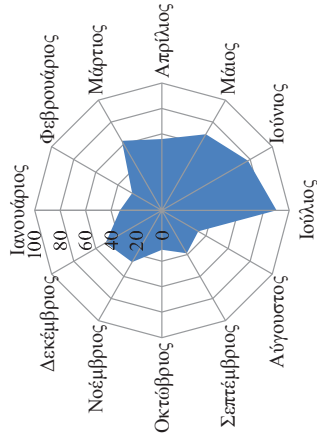
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ - ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑ

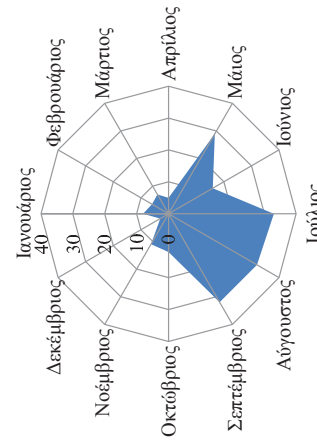
ΜΟΝΟΚΛΩΣΙΑ ΔΙΧΤΥΑ

ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ

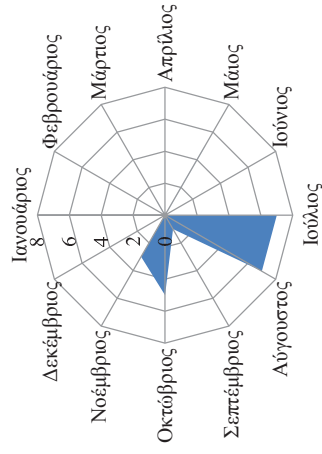
ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ

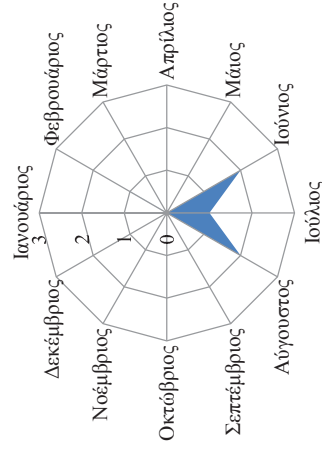
Εικόνα 7. Θεσσαλονίκη. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

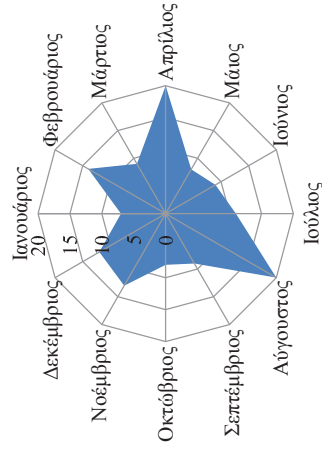
ΓΡΙ-ΓΡΙ

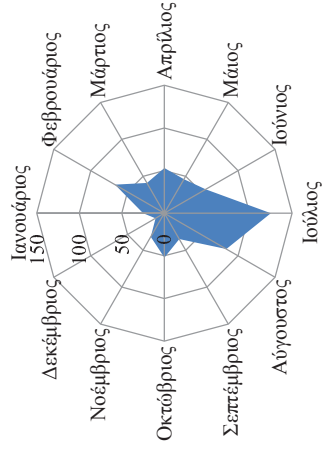
ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ

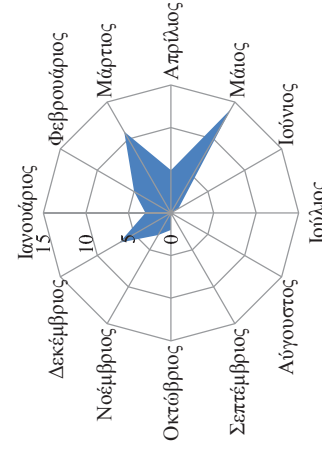
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΔΙΕΙΑ

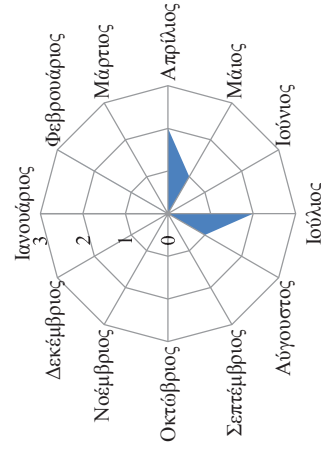
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΔΙΕΙΑ

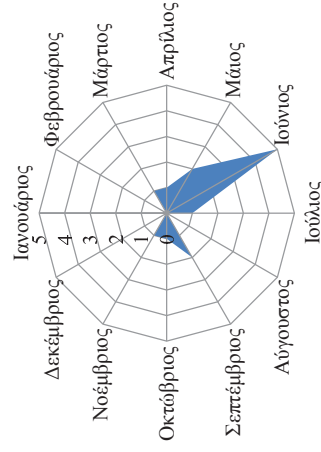
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ - ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑ

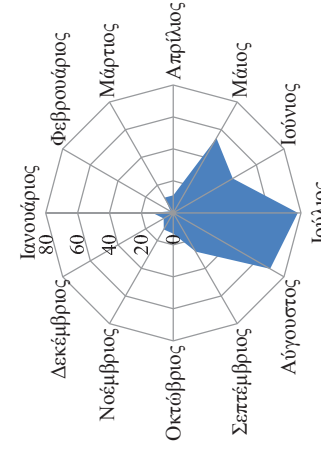
ΜΟΝΟΚΛΩΝΑΔΙΧΤΥΑ

ΟΣΤΡΑΚΑΔΙΕΙΑ

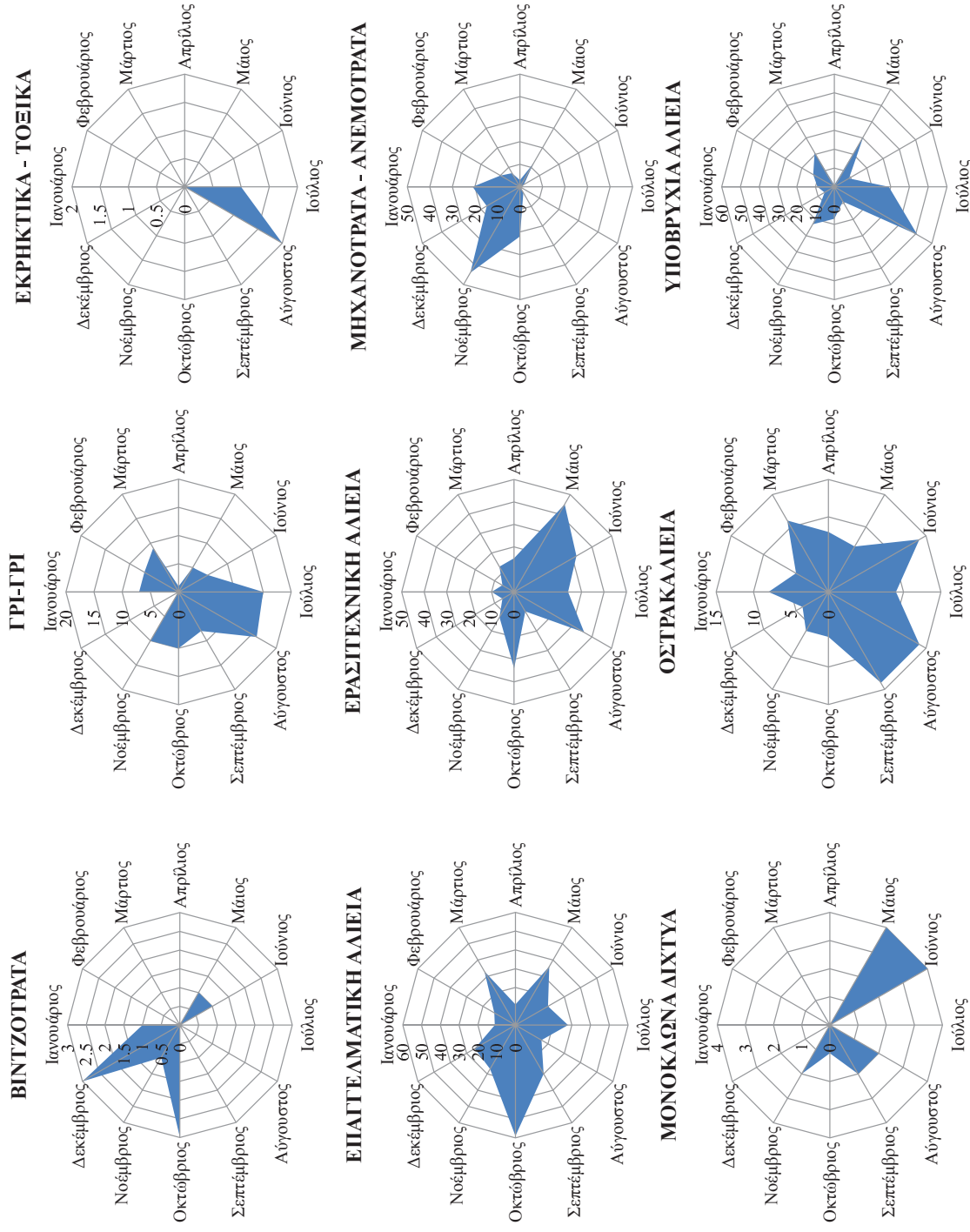

ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΔΙΕΙΑ

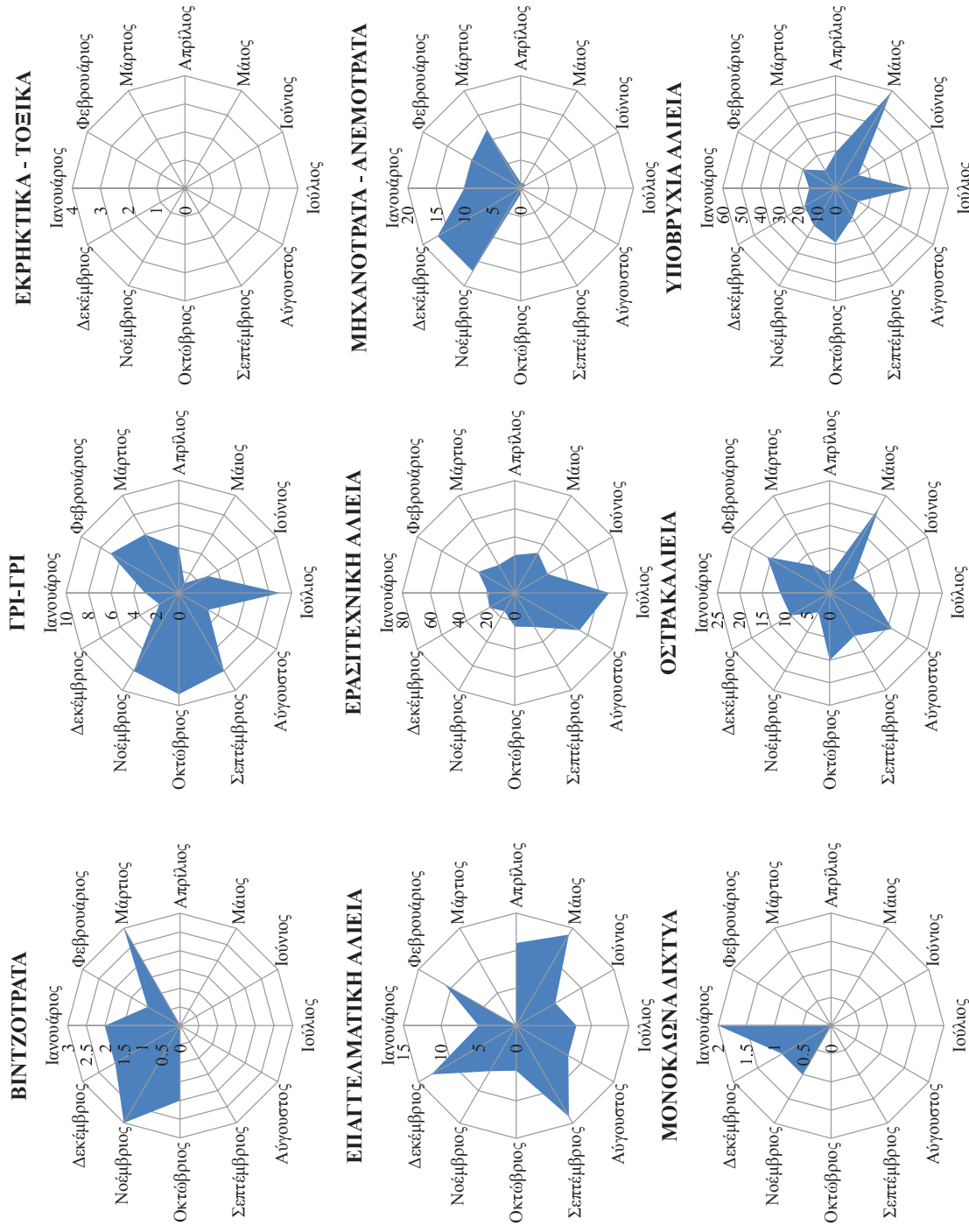
Εικόνα 8. Βόλος. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

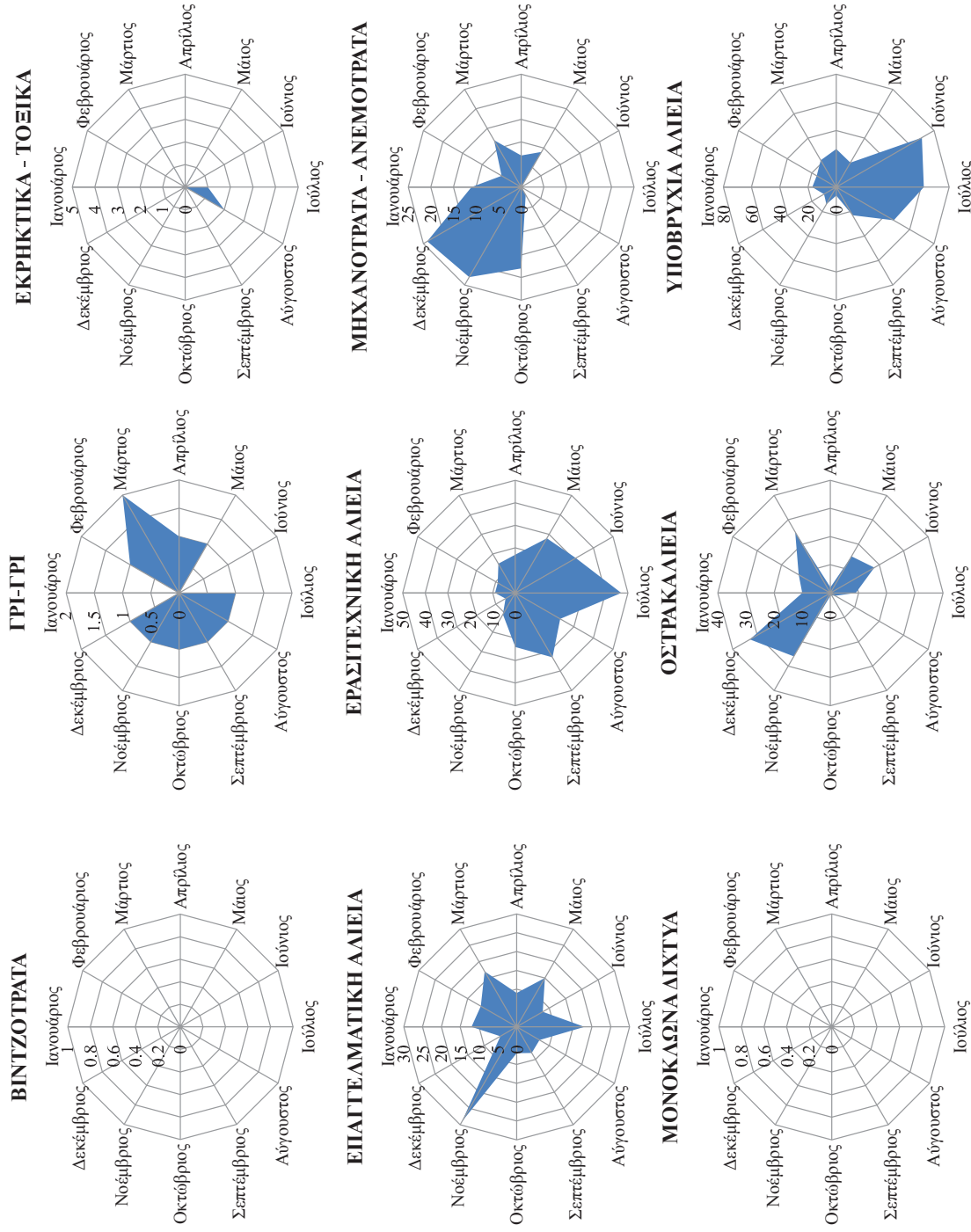
Εικόνα 9. Πειραιάς. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

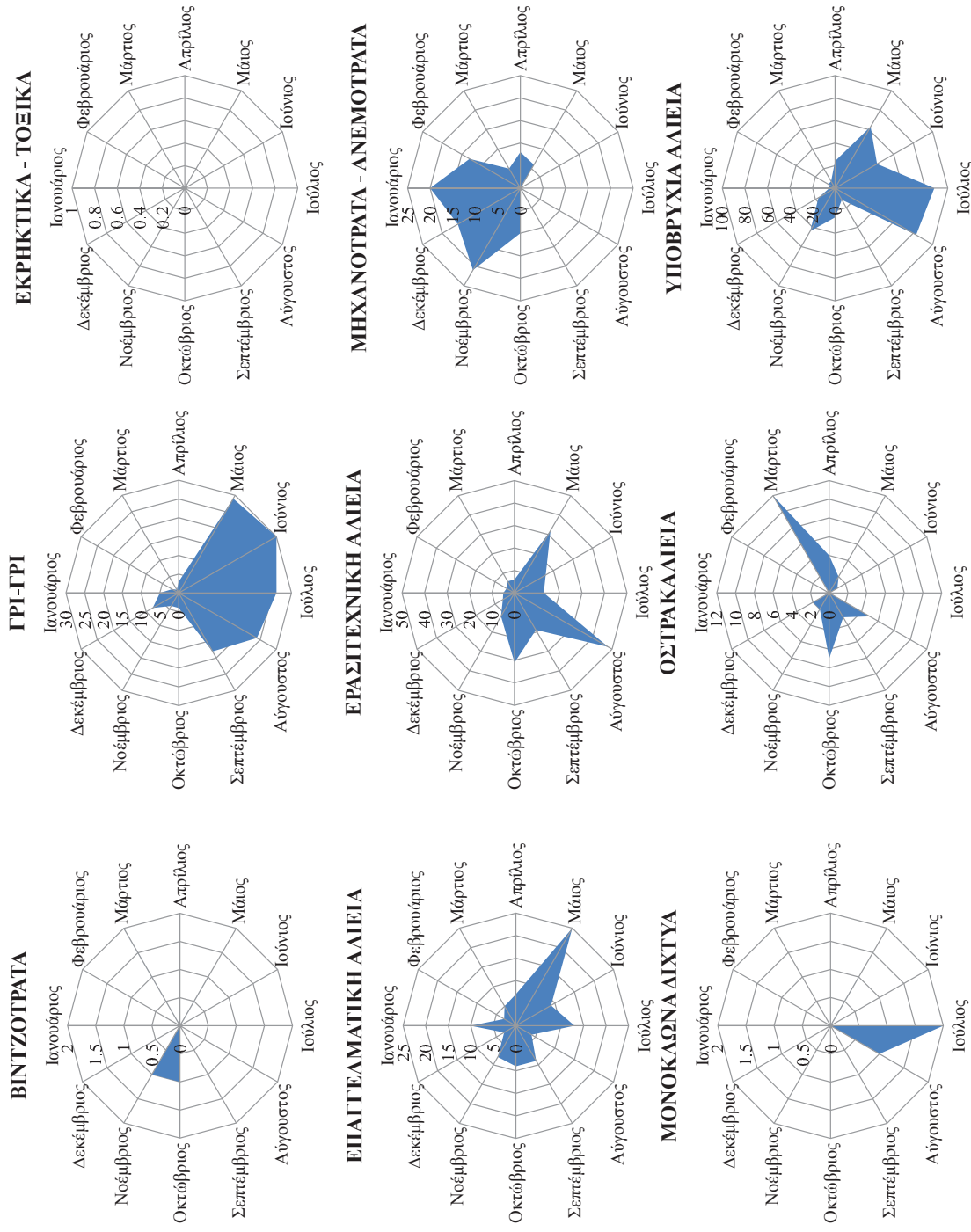
Εικόνα 10. Χαλκίδα. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

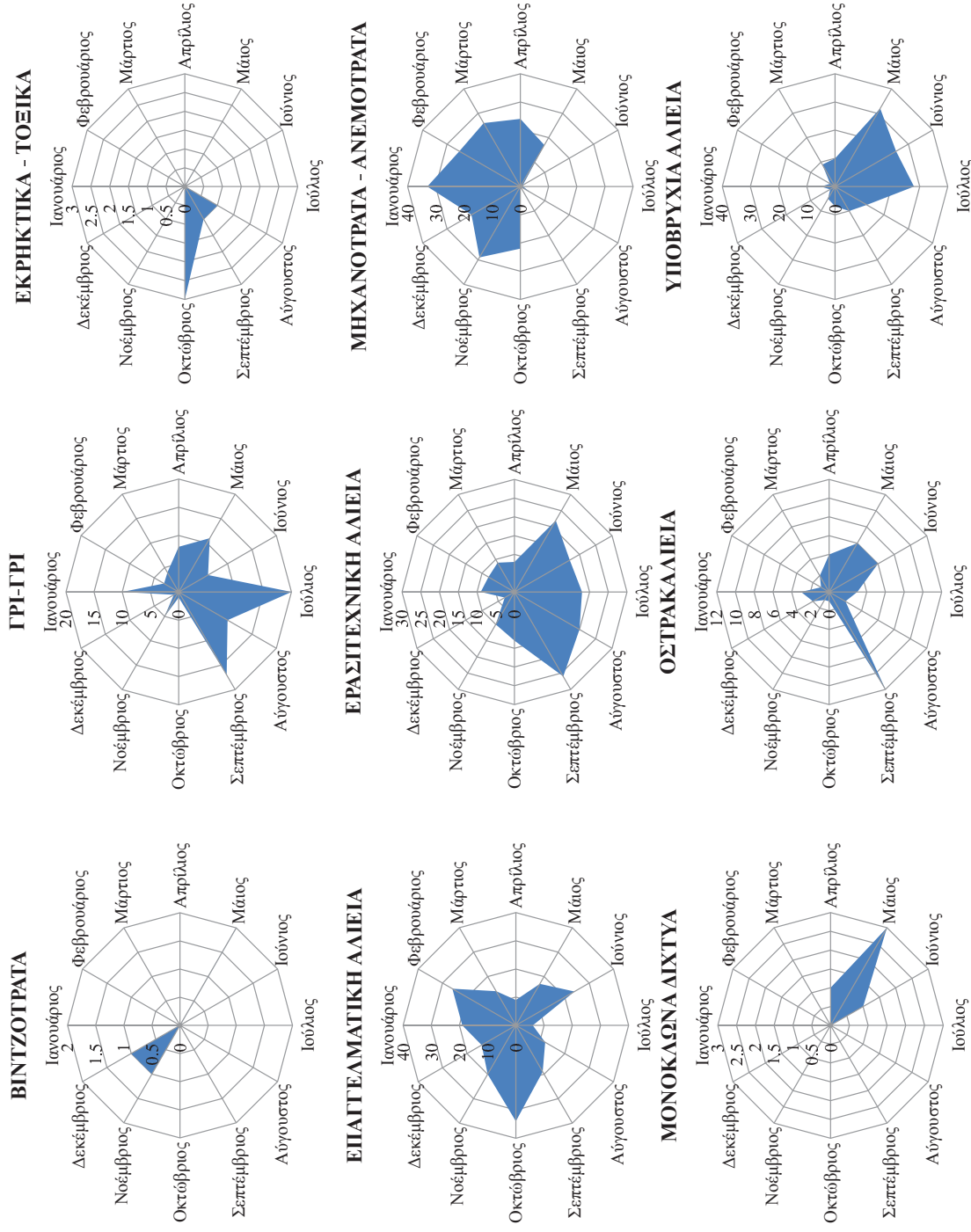
Εικόνα 11. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Εικόνα 12. Ιερισσός. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

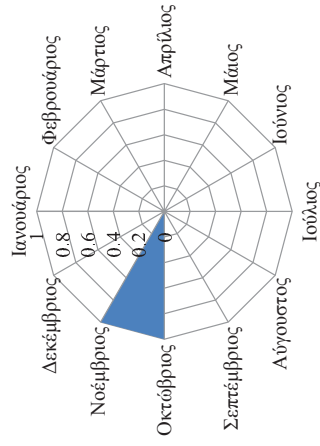
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

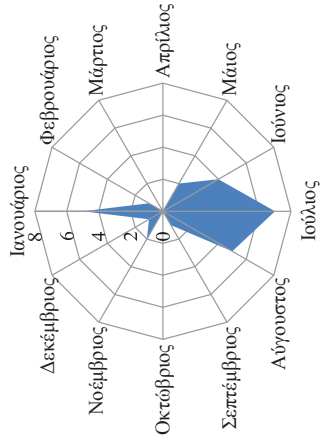
Εικόνα 13. Καβάλα. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

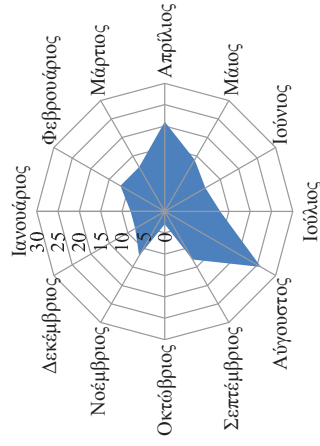
ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ

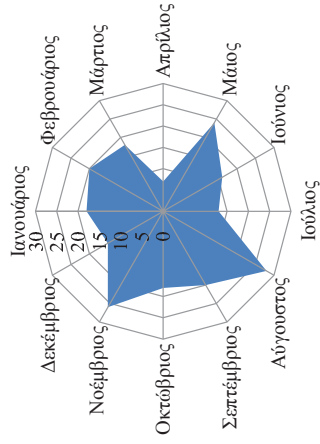
ΓΡΙ-ΓΡΙ

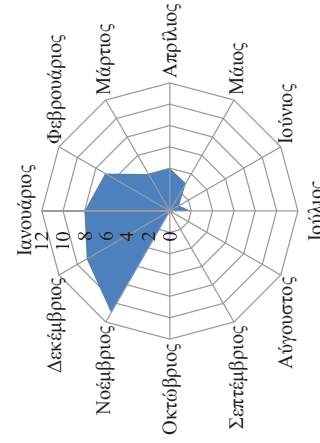
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ

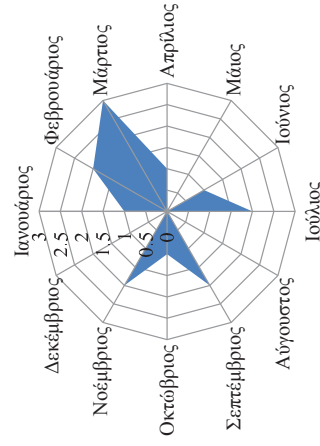
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ

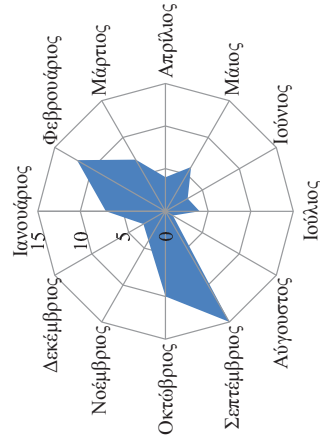
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ - ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑ

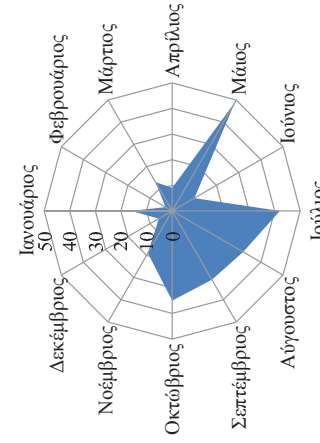
ΜΟΝΟΚΑΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ

ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ

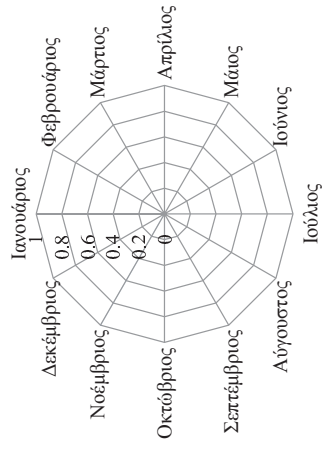
ΥΠΟΒΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ

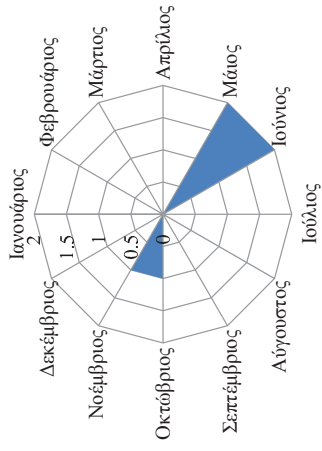
Εικόνα 14. Νέα Μουδανία. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

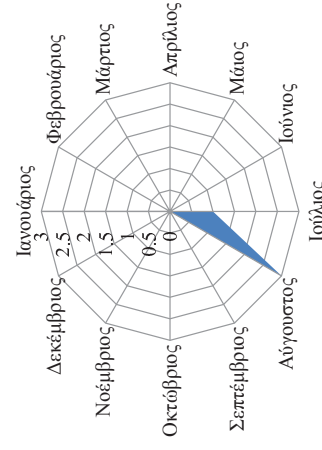
ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ

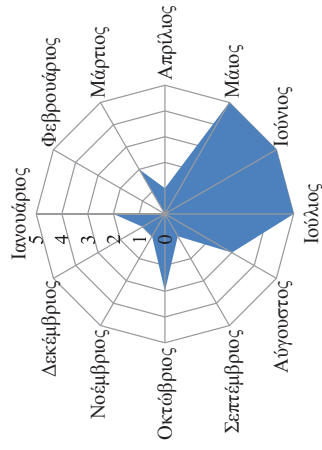
ΓΡΙ-ΓΡΙ

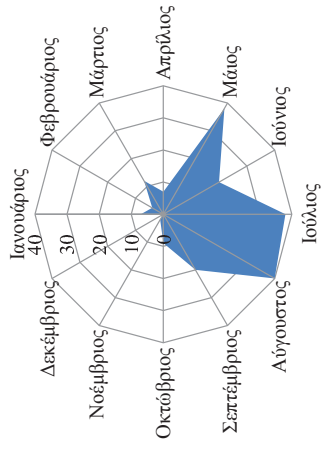
ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ

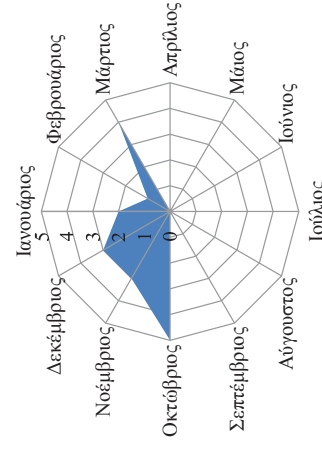
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΔΕΙΑ

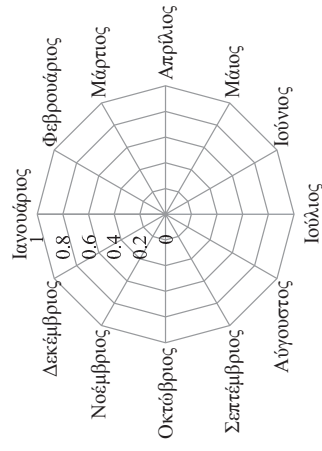
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΔΕΙΑ

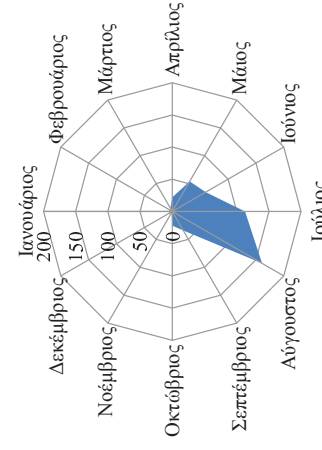
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ - ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑ

ΟΣΤΡΑΚΑΔΕΙΑ

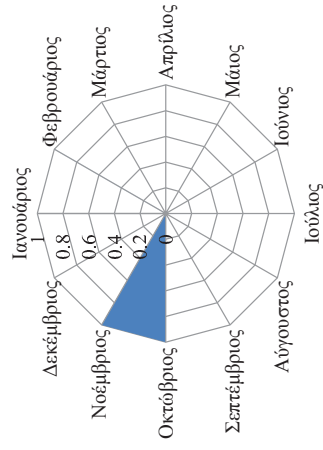
ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΔΕΙΑ

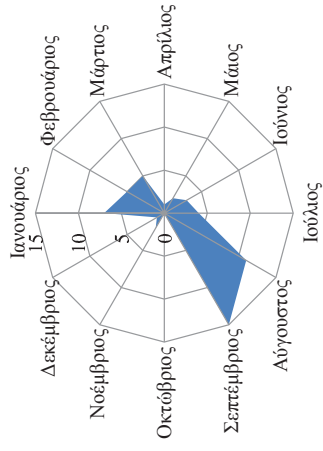
Εικόνα 15. Νούπλιο. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία ολιεινικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

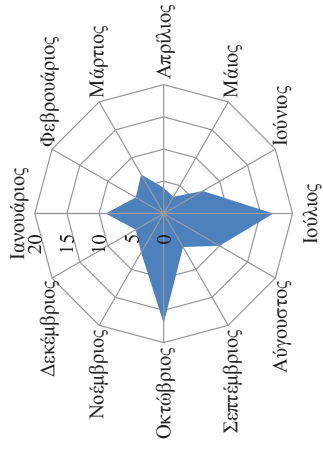
ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ

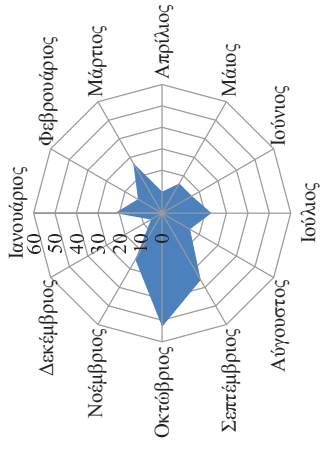
ΓΡΙ-ΓΡΙ

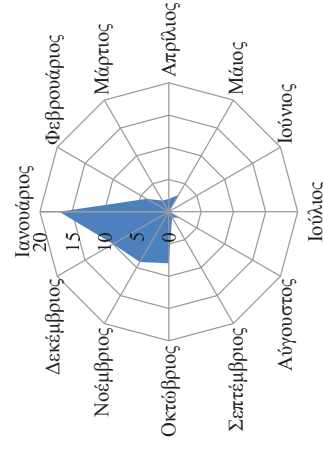
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΔΙΕΙΑ

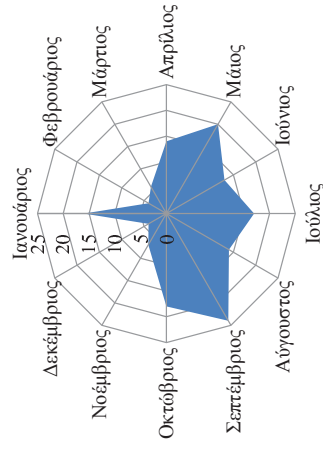
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΔΙΕΙΑ

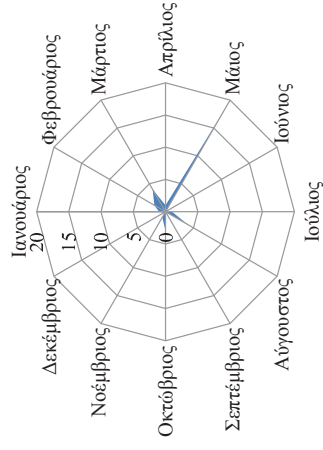
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ - ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑ

ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ

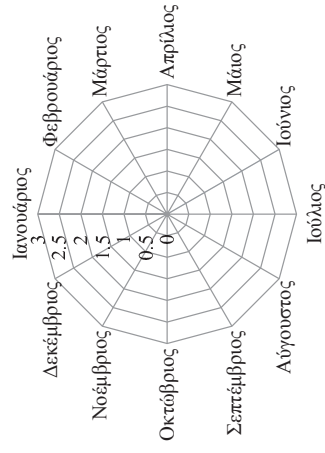

ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΔΙΕΙΑ

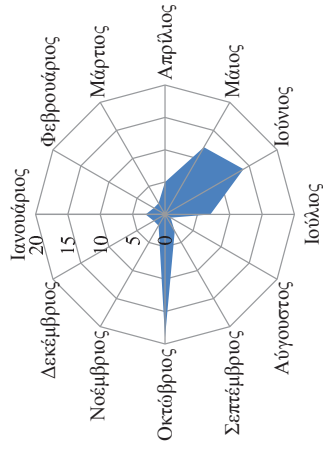

Εικόνα 16. Μεσολόγγι. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

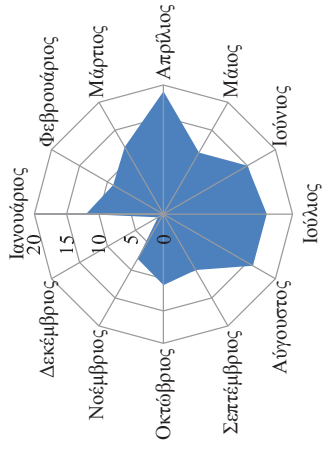
ΓΡΙ-ΓΡΙ

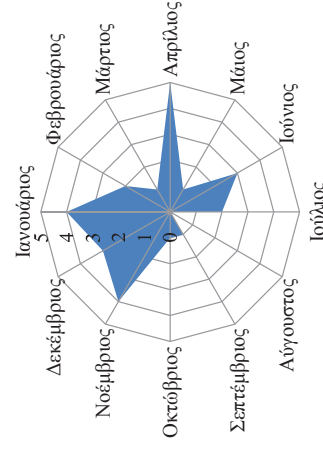
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΔΕΙΑ

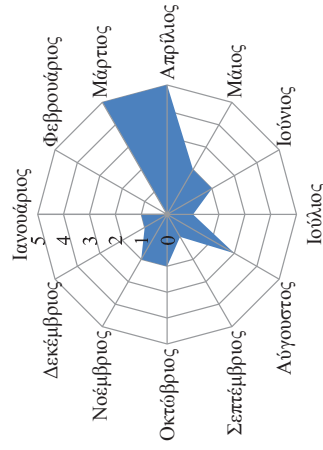
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΔΕΙΑ

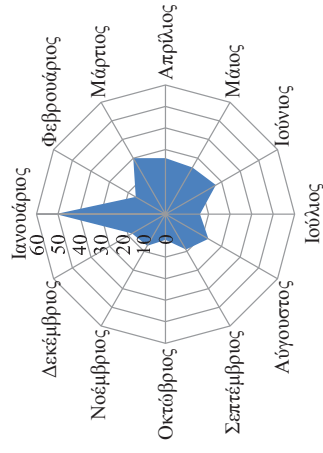
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ - ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑ

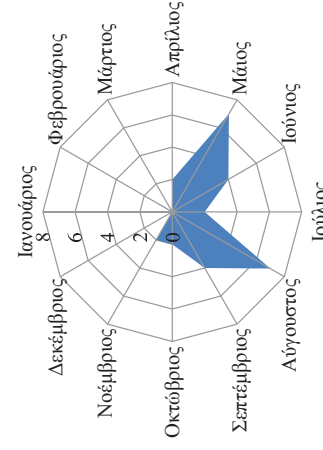
ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ

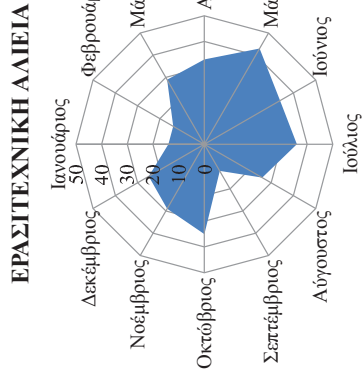
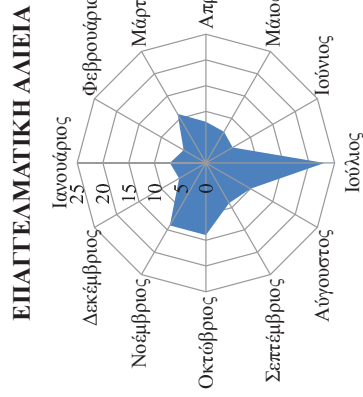
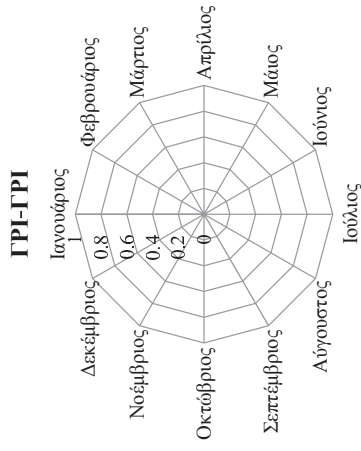
ΟΣΤΡΑΚΑΔΕΙΑ

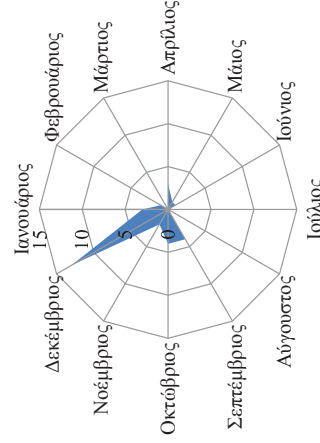
ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΔΕΙΑ

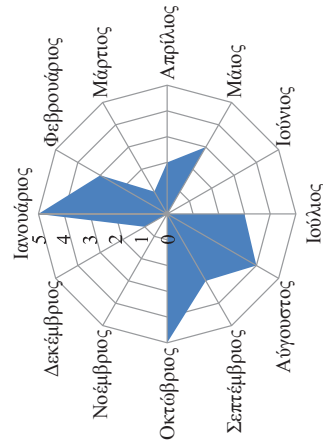
Εικόνα 17. Πόρτο-Λάγος. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

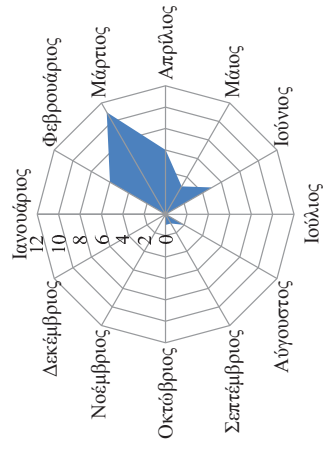
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ - ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑ

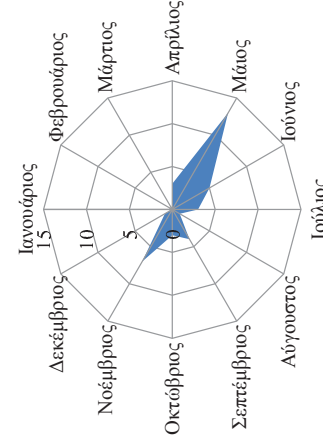
ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ

ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ

ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΔΙΕΙΑ

Εικόνα 18. Πρέβεζα. Μηνιαίες μεταβολές του αριθμού των παραβάσεων ανά κατηγορία ολιευντικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι κάθετοι άξονες υποδεικνύουν τον αριθμό των παραβάσεων.

3.9. Ομαδοποίηση λιμενικών αρχών σε ευρύτερες θαλάσσιες περιοχές

Η ομαδοποίηση των λιμενικών αρχών σε 23 μεγάλες θαλάσσιες περιοχές και σε δυο περιοχές υψηλής οικολογικής σημασίας (Μεσολόγγι και Πόρτο-Λάγος), (Παράρτημα Πίνακας Π4) έδειξε ότι οι περισσότερες παραβάσεις για την περίοδο 1999-2012 καταγράφηκαν στο Θερμαϊκό (13,5%) και το Βόρειο Ευβοϊκό κόλπο (10,1%) και σε μικρότερο ποσοστό στο Σαρωνικό κόλπο (7,8%), το Κρητικό Πέλαγος (6,4%), το Βόρειο Αιγαίο (5,7%) και τον Παγασσητικό (5,1%) (Πίνακας 8).

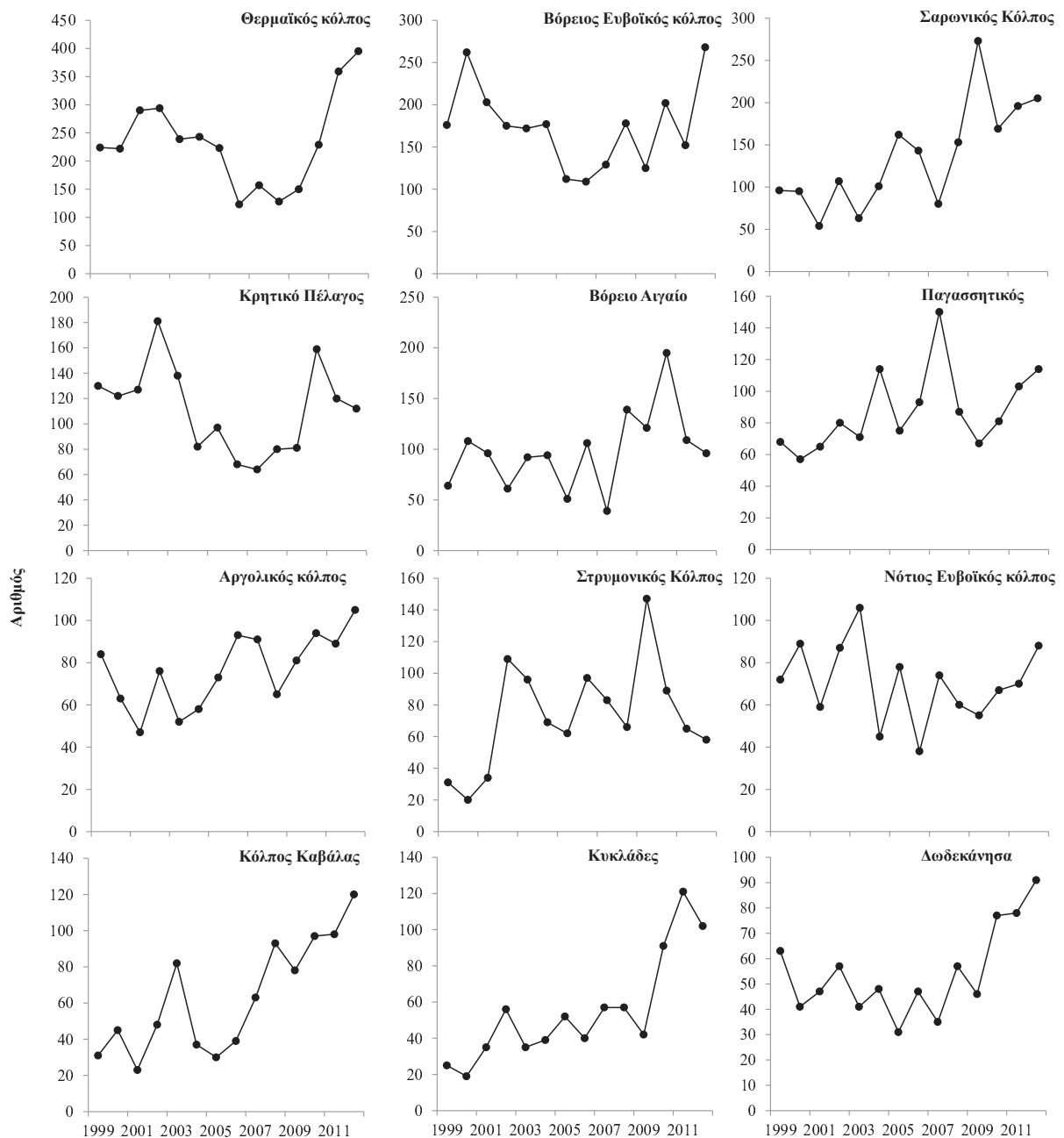
Πίνακας 8. Αριθμός (N) και συνεισφορά (%) των ευρύτερων θαλάσσιων περιοχών στο συνολικό αριθμό των παραβάσεων την περίοδο 1999-2012.

Μεγάλες περιοχές	N	%
Αμβρακικός κόλπος	588	2.4
Ανατολικό Αιγαίο	519	2.1
Αργολικός κόλπος	1071	4.4
Βόρειο Αιγαίο	1371	5.7
Βόρειος Ευβοϊκός κόλπος	2440	10.1
Δωδεκάνησα	759	3.1
Θερμαϊκός κόλπος	3276	13.5
Θρακικό Πέλαγος	602	2.5
Κεντρικό Αιγαίο	535	2.2
Κεντρικό Ιόνιο	711	2.9
Κόλπος Ηγουμενίτσας	414	1.7
Κόλπος Καβάλας	884	3.6
Κόλπος Καλαμάτας	182	0.8
Κορινθιακός Κόλπος	734	3.0
Κρητικό Πέλαγος	1561	6.4
Κυκλάδες	771	3.2
Λακωνικός Κόλπος	396	1.6
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ	669	2.8
Νότιο Ιόνιο	578	2.4
Νότιος Ευβοϊκός κόλπος	988	4.1
Παγασσητικός	1225	5.1
Πατραϊκός κόλπος	458	1.9
ΠΟΡΤΟ-ΛΑΓΟΣ	579	2.4
Σαρωνικός Κόλπος	1897	7.8
Στρυμονικός Κόλπος	1026	4.2

Οι διαχρονικές μεταβολές ανά μεγάλη θαλάσσια περιοχή παρουσιάζονται στην εικόνα 19. Ειδικότερα, οι περισσότερες θαλάσσιες περιοχές εμφάνισαν αυξητικές τάσεις με έντονες διακυμάνσεις ανάμεσα στα έτη (15 περιοχές: Σαρωνικός, Βόρειο Αιγαίο, Παγασσητικός, Αργολικός, Στρυμονικός, Κόλπος Καβάλας, Κυκλάδες, Δωδεκάνησα, Κορινθιακός, Κεντρικό

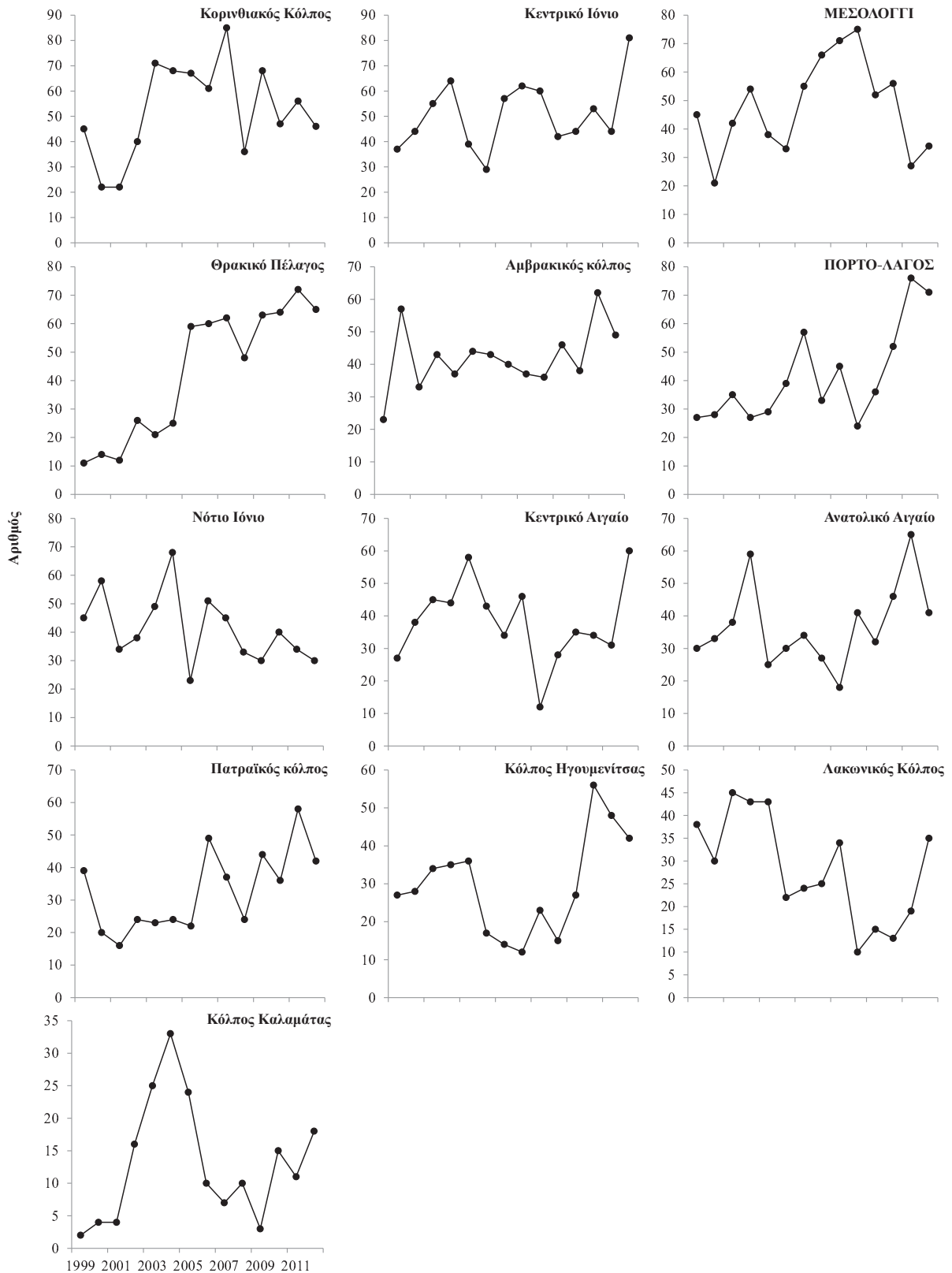
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ιόνιο, Θρακικό, Αμβρακικός, Πόρτο-Λάγος, Πατραϊκός και κόλπος Ηγουμενίτσας. Αντίθετα, μικρότερος αριθμός θαλάσσιων περιοχών εμφάνισε πτωτικές τάσεις για ολόκληρη την περίοδο 1999-2012 (5 περιοχές: Κρητικό Πέλαγος, Νότιο Ιόνιο, Κεντρικό Αιγαίο, Ανατολικό Αιγαίο και Λακωνικός). Τέλος 5 περιοχές δεν εμφάνισαν τάση παρά έντονες διακυμάνσεις γύρω από μια μέση τιμή παραβάσεων (Θερμαϊκός, Βόρειος και Νότιος Ευβοϊκός, Μεσολόγγι και κόλπος Καλαμάτας).

Εικόνα 19 (συνεχίζεται). Μεταβολή του αριθμού των παραβάσεων σε κάθε μεγάλη θαλάσσια περιοχή την περίοδο 1999-2012.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Εικόνα 19. (συνέχεια)

3.10. Περιγραφή παράβασης

Η ανάλυση της περιγραφής των παραβάσεων συνολικά (για όλες τις αλιευτικές δραστηριότητες μαζί) έδειξε ότι καταγράφηκαν 109 περιπτώσεις παραβάσεων (Πίνακας Π5 στο Παράρτημα), από τις οποίες το 67% αφορούσε απαγορευμένες αλιευτικές μεθόδους και ακολουθούσαν με μικρότερη συμμετοχή οι παραβάσεις «μη τοποθέτηση σημαντήρα-μεγαλύτερη απόσταση» (3,0%), «φωτεινή πηγή, υποβρύχιος φακός, κτλ» (2,3%) και «χωρίς άδεια άδεια σκάφους» (1,4%). Γενικά, εκτός των παραβάσεων με απαγορευμένη αλιευτική μέθοδο, καταγράφηκαν 11 διαφορετικές παραβάσεις που συνεισφέρουν τουλάχιστον περισσότερο από 1% στο συνολικό αριθμό παραβάσεων κατά την περίοδο 1999-2012.

Οι παραπάνω περιγραφές των παραβάσεων προέρχονται από τις κανονιστικές διατάξεις 78 νομοθετημάτων τα οποία παρουσιάζονται στον Πίνακα Π6 στο Παράρτημα. Περισσότερο από το 60% των καταγεγραμμένων παραβάσεων εντάσσονται στους κανονισμούς του Αλιευτικού Κώδικα 420/70 (15423 παραβάσεις), ενώ σε μικρότερο ποσοστό οι παραβάσεις εντάσσονται στο προεδρικό διάταγμα της ερασιτεχνικής αλιείας ΠΔ 373/85 (11,2%: 2702 παραβάσεις) και στον Ευρωπαϊκό Κανονισμό ΚΑΝ ΕΕ 1967/06 (6,2%: 1512 παραβάσεις).

Η περιγραφή των παραβάσεων ανά αλιευτική δραστηριότητα έδειξε ότι, εκτός των παραβάσεων με απαγορευμένη αλιευτική μέθοδο, η οποία συνεισφέρει από 39,4% έως 98,7%, ανάλογα την αλιευτική δραστηριότητα (Πίνακες 9 έως 17), στις υπόλοιπες παραβάσεις υπήρχαν διαφοροποιήσεις του τύπου των παραβάσεων. Ειδικότερα, για τις παραβάσεις με το αλιευτικό εργαλείο βιντζότρατα, σημαντικό ποσοστό αφορούσε στην αλιεία σε μικρότερη απόσταση και βάθος (16,6%) (Πίνακας 9).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πίνακας 9. Αριθμός (N) της περιγραφής των παραβάσεων από τις βιντζότρατες στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Περιγραφή Παράβασης	Βιντζότρατα	%
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ	182	73.68
ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ – ΒΑΘΟΣ	41	16.60
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΑΚΤΗ	12	4.86
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΑΚΤΗ	4	1.62
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΜΑΤΙΟΥ	2	0.81
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	2	0.81
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	2	0.81
ΧΩΡΙΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΛΙΕΙΑΣ	2	0.81
Σύνολο	247	

Για τις παραβάσεις με το αλιευτικό εργαλείο γρι-γρι, σημαντικό ποσοστό αφορούσε στην αλιεία σε μικρότερο βάθος (8,1%), στη μη τήρηση του ημερολογίου αλιεία (4,8%), στην εκφόρτωση σε μη καθορισμένο λιμένα (2,3%) και στη μικρότερη απόσταση από την ακτή (2,1%) (Πίνακας 10).

Πίνακας 10. Αριθμός (N) της περιγραφής των παραβάσεων από τα γρι-γρι στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Περιγραφή Παράβασης	Γρι-γρι	%
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ	682	66.21
ΒΑΘΟΣ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ	83	8.06
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΛΙΕΙΑΣ ΜΗ ΤΗΡΗΣΗ - ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΚΛΠ	49	4.76
ΕΚΦΟΡΤΩΣΗ ΣΕ ΜΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟ ΛΙΜΕΝΑ	24	2.33
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΑΚΤΗ	22	2.14
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	19	1.84
ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΒΑΘΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΑΛΤΟΣ ΔΙΧΤΥΟΥ	17	1.65
ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΑΠΟ Κ.Π.Α.	16	1.55
ΡΟΜΠΟΤ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΠΑΝΩ	16	1.55
ΥΠΟΛΟΙΠΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ - ΒΑΡΟΥΣ	16	1.55
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	15	1.46
ΣΗΜΑΝΣΗ ΧΩΡΙΣ	14	1.36
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ	13	1.26
VMS ΕΚΤΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	12	1.17
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	7	0.68
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΜΑΤΙΟΥ	5	0.49
ΜΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΡΗΣΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΑΛΙΕΙΑΣ	5	0.49
ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΑΛΙΕΙΑΣ	5	0.49
VMS ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΥΣΚΕΥΗΣ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ	3	0.29
ΜΗ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΔΣΚΣ	3	0.29
ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΒΑΘΟΣ	2	0.19
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΘΥΝΝΕΙΟ -	1	0.10
ΜΗ ΠΡΟΣΔΕΣΗ Α/Κ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ	1	0.10
Σύνολο	1030	

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Για τις παραβάσεις με εκρηκτικά-τοξικά μικρό ποσοστό αφορούσε στην εμπορία-διακίνηση των αλιευτικών προϊόντων (1,4%) (Πίνακας 11).

Πίνακας 11. Αριθμός (N) της περιγραφής των παραβάσεων για την αλιεία με εκρηκτικά-τοξικά στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Περιγραφή Παράβασης	Εκρηκτικά-Τοξικά	%
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ	216	98.63
ΕΜΠΟΡΙΑ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΠΑΡΑΝΟΜΗ	3	1.37
Σύνολο	219	

Για τις παραβάσεις της επαγγελματικής αλιείας, σημαντικό ποσοστό αφορούσε στην απουσία του ιδιοκτήτη από το σκάφος (8,1%) και στην αλιεία και εμπορία υπολοιπούμενων διαστάσεων προϊόντων (7,0%) (Πίνακας 12).

Πίνακας 12. Αριθμός (N) της περιγραφής των παραβάσεων από τα επαγγελματικά σκάφη στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Περιγραφή Παράβασης	Επ/κή αλιεία	%
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ	1763	53.67
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΠΙΒΑΙΝΕΙ	266	8.10
ΑΛΙΕΙΑ - ΕΜΠΟΡΙΑ ΥΠΟΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ	231	7.03
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΛΙΕΙΑΣ ΜΗ ΤΗΡΗΣΗ - ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΚΛΠ	64	1.95
ΜΗ ΥΠΟΒΟΛΗ -ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΑΛΙΕΙΑΣ	61	1.86
ΥΠΟΛΟΙΠΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ - ΒΑΡΟΥΣ	61	1.86
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	57	1.74
ΕΚΦΟΡΤΩΣΗ ΣΕ ΜΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟ ΛΙΜΕΝΑ	51	1.55
ΑΔΕΙΑ ΣΚΑΦΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΣΚΑΦΟΥΣ	44	1.34
ΜΗΧΑΝΗ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΗΧΑΝΗΣ ΧΩΡΙΣ ΕΓΚΡΙΣΗ	41	1.25
ΜΗ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΔΣΚΣ	40	1.22
ΧΩΡΙΣ ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΡΥΘΡΟΥ ΤΟΝΟΥ	39	1.19
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΔΕΙΑ	38	1.16
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗ	30	0.91
ΑΔΕΙΑ ΛΗΞΗΠΡΟΘΕΣΜΗ	26	0.79
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΜΑΤΙΟΥ	26	0.79
ΚΑΛΑΟΥΖΙΕΡΗΣ ΧΩΡΙΣ	26	0.79
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΔΥΤΗ	23	0.70
ΜΗ ΣΗΜΑΝΣΗ Α/Κ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ	23	0.70
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	20	0.61
ΜΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΡΗΣΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΑΛΙΕΙΑΣ	19	0.58
ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ	18	0.55
ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ - ΒΑΘΟΣ	18	0.55
ΤΟΝΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ	17	0.52
ΤΟΝΟΣ ΜΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΩΡΑ ΑΦΙΞΗΣ ΠΟΣΟΤΗΤΑ Κ.ΛΠ.	17	0.52
ΣΗΜΑΝΣΗ ΧΩΡΙΣ	15	0.46
ΧΩΡΙΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΛΙΕΙΑΣ	15	0.46
ΜΗ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ ΠΡΟΣ ΑΛΙΕΥΣΗ ΕΙΔΟΣ	14	0.43
ΧΤΑΠΟΔΙΑ < 500 gr	14	0.43
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΑΚΤΗ	12	0.37

(συνεχίζεται)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πίνακας 12. (συνέχεια)

Περιγραφή Παράβασης	Επ/κή αλιεία	%
ΒΑΘΟΣ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ	12	0.37
ΜΑΝΩΜΕΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	12	0.37
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ	12	0.37
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ	12	0.37
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ	11	0.33
ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΣΚΑΦΟΥΣ	11	0.33
ΜΗ ΧΡΗΣΗ ΣΚΑΦΟΥΣ	10	0.30
ΑΕΡΟΣΥΜΠΙΕΣΤΗΣ	9	0.27
ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΛΙΕΥΜΑΤΩΝ	9	0.27
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΘΥΝΝΕΙΩΝ	8	0.24
ΞΙΦΙΑΣ ΑΛΙΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΧΩΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ	8	0.24
ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΠΕΛΑΓΙΚΩΝ	8	0.24
ΜΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΚΑΤΑΔ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ	7	0.21
ΑΛΛΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΛΗΝ ΑΛΙΕΙΑΣ	6	0.18
ΙΑΤΡΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΧΩΡΙΣ	5	0.15
VMS ΕΚΤΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	4	0.12
ΑΛΙΕΥΣΗ ΕΙΔΟΥΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ	4	0.12
ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΣΚΑΦΟΥΣ	4	0.12
ΜΗ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΟΣ ΑΕΡΟΣΥΜΠΙΕΣΤΗΣ	4	0.12
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΠΕΛΑΓΙΚΩΝ	3	0.09
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ	3	0.09
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΘΥΝΝΕΙΟ - ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΟ	3	0.09
ΕΚΤΟΣ ΧΩΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ	3	0.09
ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΗΓΗ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΦΑΚΟΣ ΚΛΠ	3	0.09
VMS ΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	2	0.06
ΜΗ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΣΤΙΓΜΑΤΩΝ	2	0.06
ΜΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ	2	0.06
ΣΗΜΑΝΣΗ Α/Κ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ	2	0.06
ΤΟΝΟΣ ΣΕ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟ	2	0.06
ΤΟΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΕΙΔΙΚΗ ΑΔΕΙΑ ΑΛΙΕΙΑΣ ΤΟΝΟΥ	2	0.06
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑΣ	1	0.03
ΒΑΘΟΣ ΒΑΘΟΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ	1	0.03
ΔΥΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥΤΗΣ	1	0.03
ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ (BCD)	1	0.03
ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΟΣ ΤΟΝΟΥ	1	0.03
ΕΚΦΟΡΤΩΣΗ ΕΚΤΟΣ ΙΧΘΥΟΣΚΛΑΣ	1	0.03
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ / AIS	1	0.03
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΛΙΕΙΑΣ ΜΗ ΤΗΡΗΣΗ	1	0.03
ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ	1	0.03
ΜΗ ΑΝΑΣΥΡΣΗ Α/Κ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ	1	0.03
ΜΗ ΧΡΗΣΗ ΕΤΙΚΕΤΑΣ	1	0.03
ΤΟΝΟΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΒΑΡΟΣ	1	0.03
ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ	1	0.03
Σύνολο	3285	

Για τις παραβάσεις της ερασιτεχνικής αλιείας, σημαντικό ποσοστό αφορούσε στην αλιεία με δίχτυ (4,2%), στην αλιεία χωρίς άδεια αλιείας σκάφους (3,6%) και στην αλιεία με μη ανανεωμένη άδεια (3,3%) (Πίνακας 13).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πίνακας 13. Αριθμός (N) της περιγραφής των παραβάσεων από την ερασιτεχνική αλιεία στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Περιγραφή Παράβασης	Ερασιτεχνική	%
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ	5641	73.62
ΔΙΧΤΥ ΜΕΤΑΦΟΡΑ Η ΎΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ	324	4.23
ΑΔΕΙΑ ΣΚΑΦΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΣΚΑΦΟΥΣ	272	3.55
ΑΔΕΙΑ ΛΗΞΗΠΡΟΘΕΣΜΗ	251	3.28
ΑΛΙΕΥΣΗ ΕΙΔΟΥΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ	181	2.36
ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΗΓΗ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΦΑΚΟΣ ΚΛΠ	150	1.96
ΜΑΝΩΜΕΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	147	1.92
ΠΑΡΑΓΑΔΙ ΜΕ ΠΕΡΙΣΟΤΕΡΑ ΑΓΚΙΣΤΡΙΑ	115	1.50
ΜΗ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ ΠΡΟΣ ΑΛΙΕΥΣΗ ΕΙΔΟΣ	76	0.99
ΑΧΙΝΟΙ	71	0.93
ΥΠΟΛΟΙΠΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ - ΒΑΡΟΥΣ	59	0.77
ΧΤΑΠΟΔΙΑ < 500 gr	52	0.68
ΜΑΪΟΣ ΕΡΑΣΙΡΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	50	0.65
ΑΛΙΕΙΑ ΔΟΛΩΜΑΤΩΝ	47	0.61
ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ	39	0.51
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑΣ	25	0.33
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΘΥΝΝΕΙΟ -	25	0.33
ΑΛΙΕΙΑ ΕΝΤΟΣ ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	17	0.22
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	17	0.22
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΜΑΤΙΟΥ	14	0.18
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	13	0.17
ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ ΜΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ-ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ	13	0.17
ΑΛΙΕΙΑ ΣΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ	11	0.14
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΔΕΙΑ	8	0.10
ΜΗ ΧΡΗΣΗ ΣΚΑΦΟΥΣ	8	0.10
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ	7	0.09
ΑΕΡΟΣΥΜΠΙΕΣΤΗΣ	5	0.07
ΕΜΠΟΡΙΑ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΠΑΡΑΝΟΜΗ	5	0.07
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΠΕΛΑΓΙΚΩΝ	3	0.04
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΠΙΒΑΙΝΕΙ	3	0.04
ΚΑΛΑΟΥΖΙΕΡΗΣ ΧΩΡΙΣ	3	0.04
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΥΣΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ	3	0.04
ΧΡΗΣΗ ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΠΗΓΗΣ	2	0.03
ΙΑΤΡΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΧΩΡΙΣ	1	0.01
ΜΗΧΑΝΗ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΗΧΑΝΗΣ ΧΩΡΙΣ ΕΓΚΡΙΣΗ	1	0.01
ΡΟΜΠΟΤ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΠΑΝΩ	1	0.01
ΧΩΡΙΣ ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΡΥΘΡΟΥ ΤΟΝΟΥ	1	0.01
ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΜΟΣ ΚΑΤΟΧΟΣ	1	0.01
Σύνολο	7662	

Γενικά, οι παραβάσεις της μηχανότρατας εμφάνισαν το μεγαλύτερο αριθμό διαφορετικών τύπων παραβάσεων από τις υπόλοιπες αλιευτικές δραστηριότητες (9 διαφορετικές παραβάσεις που συνεισφέρουν 52% στο συνολικό αριθμό παραβάσεων). Για τις παραβάσεις της μηχανότρατας, σημαντικό ποσοστό αφορούσε στην αλιεία σε μικρότερη απόσταση από την ακτή (11,0%), στη μη εξασφάλιση ΔΣΚΣ (9,2%), στην αλιεία σε

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

απαγορευμένη περιοχή (6,0%), στη μη ενημέρωση των λιμενικών αρχών για είσοδο σε απαγορευμένη περιοχή (4,9%), στην αλιεία σε απόσταση μικρότερη από 1,5 ναυτικά μίλια, στην αλιεία σε απαγορευμένη περιοχή (4,8% έκαστος) και στην αλιεία σε απόσταση μικρότερη από 1 ναυτικό μίλι (4,5%) (Πίνακας 14).

Πίνακας 14. Αριθμός (N) της περιγραφής των παραβάσεων από τις μηχανότρατες στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Περιγραφή Παράβασης	Μηχανότρατα	%
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ	1005	39.40
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΑΚΤΗ	280	10.98
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ	274	10.74
ΜΗ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΔΣΚΣ	234	9.17
ΜΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ Λ.Α. ΓΙΑ ΕΙΣΟΔΟ ΣΕ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ < ΑΠΟΣΤΑΣΗ 1,5 ΝΜ	124	4.86
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ < 1 ΜΙΛΙΟΥ	121	4.74
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΤΗ & ΣΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΒΑΘΟΣ	116	4.55
ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΑΠΟ Κ.Π.Α.	92	3.61
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ < 3 ΜΙΛΙΩΝ	84	3.29
ΕΜΠΟΡΙΑ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΥΠΟΛΟΙΠΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ - ΒΑΡΟΥΣ	44	1.72
ΕΚΦΟΡΤΩΣΗ ΣΕ ΜΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟ ΛΙΜΕΝΑ	38	1.49
ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΑΚΤΗ	28	1.10
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	20	0.78
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΛΙΕΙΑΣ ΜΗ ΤΗΡΗΣΗ - ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΚΛΠ	18	0.71
ΒΑΘΟΣ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ	16	0.63
VMS ΜΗ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΣΤΙΓΜΑΤΩΝ	15	0.59
ΜΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΡΗΣΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΑΛΙΕΙΑΣ	10	0.39
ΧΤΑΠΟΔΙΑ < 500 gr	8	0.31
ΕΚΤΟΣ ΧΩΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ	6	0.24
VMS ΕΚΤΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	3	0.12
ΔΙΕΘΝΗ	2	0.08
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΜΑΤΙΟΥ	2	0.08
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ	2	0.08
ΑΔΕΙΑ ΛΗΞΗΠΡΟΘΕΣΜΗ	2	0.08
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΠΕΛΑΓΙΚΩΝ	1	0.04
ΑΛΙΕΥΣΗ ΕΙΔΟΥΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ	1	0.04
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ < 2 ΜΙΛΙΩΝ	1	0.04
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΔΕΙΑ	1	0.04
ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ	1	0.04
ΥΠΟΛΟΙΠΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ - ΒΑΡΟΥΣ	1	0.04
Σύνολο	2551	

Για τις παραβάσεις της αλιείας με μονόκλινα δίχτυα, ένα ελάχιστο ποσοστό αφορούσε στην αλιεία χωρίς άδεια σκάφους ή χωρίς σκάφος (0,4%) (Πίνακας 15).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πίνακας 15. Αριθμός (N) της περιγραφής των παραβάσεων για την αλιεία με μονόκλινα δίχτυα στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Περιγραφή Παράβασης	Μονόκλινα Δίχτυα	%
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ	460	98.71
ΑΔΕΙΑ ΣΚΑΦΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΣΚΑΦΟΥΣ	2	0.43
ΜΗ ΧΡΗΣΗ ΣΚΑΦΟΥΣ	2	0.43
ΜΑΝΩΜΕΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	1	0.21
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	1	0.21
Σύνολο	466	

Για τις παραβάσεις της οστακαλιείας, σημαντικό ποσοστό αφορούσε στην αλιεία με τη μη χρήση σκάφους (2,9%), στην αλιεία σε απαγορευμένη υγειονομικά περιοχή (2,7%) και στην αλιεία χωρίς άδεια (2,3%) (Πίνακας 16).

Πίνακας 16. Αριθμός (N) της περιγραφής των παραβάσεων για την οστρακαλιεία στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Περιγραφή Παράβασης	Οστρακαλιεία	%
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ	1709	81.58
ΜΗ ΧΡΗΣΗ ΣΚΑΦΟΥΣ	60	2.86
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ	56	2.67
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑΣ	49	2.34
ΜΗ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ ΠΡΟΣ ΑΛΙΕΥΣΗ ΕΙΔΟΣ	34	1.62
ΚΑΛΛΑΟΥΖΙΕΡΗΣ ΧΩΡΙΣ	33	1.58
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΔΥΤΗ	27	1.29
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	20	0.95
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	18	0.86
ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ	15	0.72
ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ ΜΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ		
ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΗΣ ΣΥΣΚΕΥΗΣ	11	0.53
ΥΠΟΛΟΙΠΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ - ΒΑΡΟΥΣ	10	0.48
ΕΜΠΟΡΙΑ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΠΑΡΑΝΟΜΗ	9	0.43
ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ ΜΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ-ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ	9	0.43
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΘΥΝΝΕΙΟ -		
ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΟ - ΧΩΡΟΥΣ ΛΟΥΟΜΕΝΩΝ - ΠΟΡΕΙΕΣ ΣΚΑΦΩΝ ΚΛΠ	6	0.29
ΜΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΚΑΤΑΔ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ	6	0.29
ΑΔΕΙΑ ΣΚΑΦΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΣΚΑΦΟΥΣ	4	0.19
ΣΗΜΑΝΣΗ ΧΩΡΙΣ	4	0.19
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΔΕΙΑ	3	0.14
ΙΑΤΡΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΧΩΡΙΣ	3	0.14
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΑΚΤΗ	2	0.10
ΑΧΙΝΟΙ	2	0.10
ΒΑΘΟΣ ΒΑΘΟΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ	2	0.10
ΑΕΡΟΣΥΜΠΙΕΣΤΗΣ	1	0.05
ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΧΩΡΙΣ	1	0.05
ΔΥΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥΤΗΣ	1	0.05
Σύνολο	2095	

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

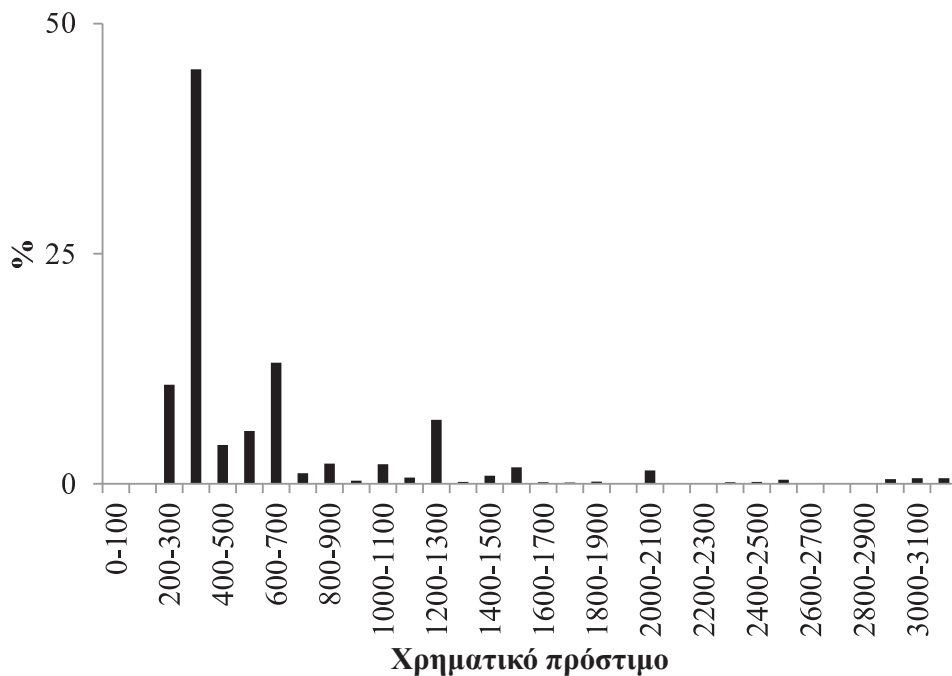
Για τις παραβάσεις της υποβρύχιας αλιείας σημαντικό ποσοστό αφορούσε στην υποβρύχια αλιεία με τη χρήση σημαντήρα μη τοποθετημένου ή τοποθετημένου σε μεγαλύτερη απόσταση (10,5%), την αλιεία με φωτεινή πηγή (6,2%), την αλιεία κατά την απαγορευμένη περίοδο του Μαΐου (3,2%) και την αλιεία σε μικρότερη απόσταση από θυννεία, ιχθυοτροφεία, κτλ (2,6%) (Πίνακας 17). Γενικά, μετά τις παραβάσεις της μηχανότρατας, οι παραβάσεις της υποβρύχιας αλιείας εμφανίζουν αρκετά διαφορετικούς τύπους παραβάσεων (6 διαφορετικές παραβάσεις που συνεισφέρουν 27% του συνόλου των παραβάσεων για αυτήν την αλιευτική δραστηριότητα).

Πίνακας 17. Αριθμός (N) της περιγραφής των παραβάσεων για την υποβρύχια αλιεία στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Περιγραφή Παράβασης	Υποβρύχια αλιεία	%
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ	4570	68.42
ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ ΜΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ-ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ	699	10.47
ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΗΓΗ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΦΑΚΟΣ ΚΛΠ	414	6.20
ΜΑΪΟΣ ΕΡΑΣΙΡΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	214	3.20
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΘΥΝΝΕΙΟ - ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΟ - ΧΩΡΟΥΣ ΛΟΥΟΜΕΝΩΝ - ΠΟΡΕΙΕΣ ΣΚΑΦΩΝ ΚΛΠ	176	2.64
ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ	153	2.29
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΥΣΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ	139	2.08
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	86	1.29
ΧΤΑΠΟΔΙΑ < 500 gr	69	1.03
ΑΛΙΕΥΣΗ ΕΙΔΟΥΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ	57	0.85
ΑΔΕΙΑ ΣΚΑΦΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΣΚΑΦΟΥΣ	21	0.31
ΜΗ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ ΠΡΟΣ ΑΛΙΕΥΣΗ ΕΙΔΟΣ	15	0.22
ΟΠΛΙΣΜΕΝΟ ΨΑΡΟΝΤΟΥΦΕΚΟ	14	0.21
ΑΧΙΝΟΙ	13	0.19
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	13	0.19
ΥΠΟΛΟΙΠΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ - ΒΑΡΟΥΣ	8	0.12
ΑΔΕΙΑ ΛΗΞΗΠΡΟΘΕΣΜΗ	6	0.09
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ	3	0.04
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΔΕΙΑ	3	0.04
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗ	2	0.03
ΜΗ ΧΡΗΣΗ ΣΚΑΦΟΥΣ	2	0.03
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΑΚΤΗ	1	0.01
ΣΗΜΑΝΣΗ ΧΩΡΙΣ	1	0.01
Σύνολο	6679	

3.11. Πρόστιμα

Η ανάλυση της περιγραφής της παράβασης ανά τύπο αλιευτικής δραστηριότητας έδειξε ότι το μέσο χρηματικό πρόστιμο ήταν 618 € (± 752 €) με ελάχιστο πρόστιμο τα 150 € (για την παράβαση της απαγορευμένης επαγγελματικής αλιείας) και με μέγιστο πρόστιμο τα 25000 € (για την παράβαση με εκρηκτικά-τοξικά). Η κατανομή των χρηματικών προστίμων έδειξε ότι κατά τη διάρκεια των ετών 1999-2012 το 45% των προστίμων ανήκε στην κατηγορία 200-300 €, ενώ ακολουθούσε με 13% η κατηγορία 600-700 €, με 11% η κατηγορία 200-300 €, με 7% η κατηγορία 1200-1300 € και με 6% η κατηγορία 500-600 € (Εικόνα 20).

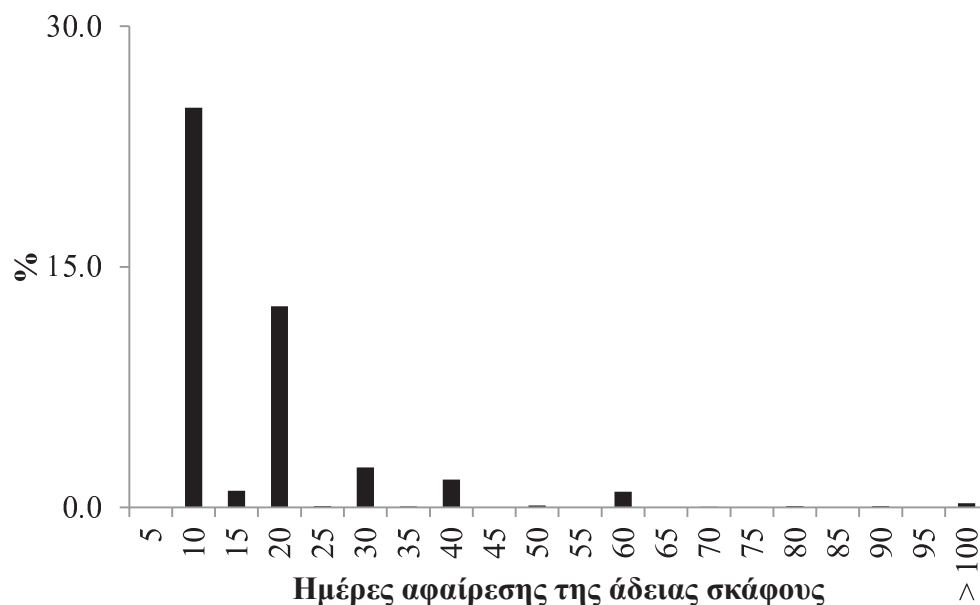
Εικόνα 20. Κατανομή του χρηματικού προστίμου για τις παραβάσεις στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1999-2012.

3.12. Ημέρες αφαίρεσης άδειας σκάφους

Στο 44,6% των αλιευτικών παραβάσεων έγινε αφαίρεση της άδειας αλιείας του αλιευτικού σκάφους (10807 παραβάσεις από το σύνολο των 24234 παραβάσεων). Από τις παραβάσεις αυτές, η μέση διάρκεια αφαίρεσης της άδειας του σκάφους ήταν 20 ημέρες ($\pm 74,8$ ημέρες) με ελάχιστο τις 5 ημέρες (6 παραβάσεις κυρίως της ερασιτεχνικής αλιείας) και

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

με μέγιστο τις 2190 ημέρες (σε 5 παραβάσεις με εκρηκτικά-τοξικά). Η κατανομή των ημερών αφαίρεσης της άδειας αλιείας σκάφους έδειξε ότι (Εικόνα 21) κατά τη διάρκεια των ετών 1999-2012 περίπου στο ¼ των παραβάσεων (6053 παραβάσεις) η άδεια αλιείας σκάφους αφαιρέθηκε για 10 ημέρες, ενώ στο 12,6% (3049 παραβάσεις) αφαιρέθηκε για 20 ημέρες και στο 2,5% (608 παραβάσεις) για 30 ημέρες.

Εικόνα 21. Κατανομή των ημερών αφαίρεσης της άδειας αλιείας του αλιευτικού σκάφους για τις παραβάσεις στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1999-2012.

Η ανάλυση των ημερών αφαίρεσης της άδειας αλιείας σκάφους ανά αλιευτική δραστηριότητα έδειξε ότι (Πίνακες 18 και 19) το μεγαλύτερο εύρος ημερών αφαίρεσης της αλιείας σκάφους εμφάνισαν οι παραβάσεις με εκρηκτικά-τοξικά, της επαγγελματικής (γενικά) και της ερασιτεχνικής αλιείας.

Πίνακας 18. Μέση (\pm τυπική απόκλιση), ελάχιστη και μέγιστη τιμή των ημερών αφαίρεσης της άδειας αλιείας σκάφους για τις παραβάσεις στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1999-2012.

Αλιευτική δραστηριότητα	Μέση τιμή	τυπική απόκλιση	Ελάχιστη	Μέγιστη
BINTΖΟΤΡΑΤΑ	16.4	12.8	10.0	120.0
ΓΡΙ-ΓΡΙ	19.5	13.2	10.0	120.0
ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ	1070.3	743.6	10.0	2190.0
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	17.4	24.5	5.0	1095.0
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	13.2	33.3	5.0	1095.0
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	24.0	16.6	5.0	180.0
ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	13.1	6.5	10.0	50.0
ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	17.5	11.9	10.0	80.0
ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	13.4	8.2	10.0	60.0

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ειδικότερα, η ανάλυση των στοιχείων των ημερών αφαίρεσης της άδειας αλιείας σκάφους έδειξε ότι σε ποσοστό μεγαλύτερο από 50% του συνόλου των παραβάσεων ανά αλιευτική δραστηριότητα, στις βιντζότρατες και στα γρι-γρι η αφαίρεση της άδειας αλιείας σκάφους ήταν από 10 έως 20 ημέρες, για την αλιεία με εκρηκτικά-τοξικά από 1095 έως 2190 ημέρες, για την επαγγελματική αλιεία από 10 έως 2 μήνες (60 ημέρες), για την ερασιτεχνική αλιεία από 10 ημέρες έως 1 μήνα, για τη μηχανότρατα από 10 ημέρες έως 2 μήνες, για την αλιεία με μονόκλινα δίχτυα, την οστρακαλιεία και για την υποβρύχια αλιεία από 10 έως 20 ημέρες (Πίνακας 19).

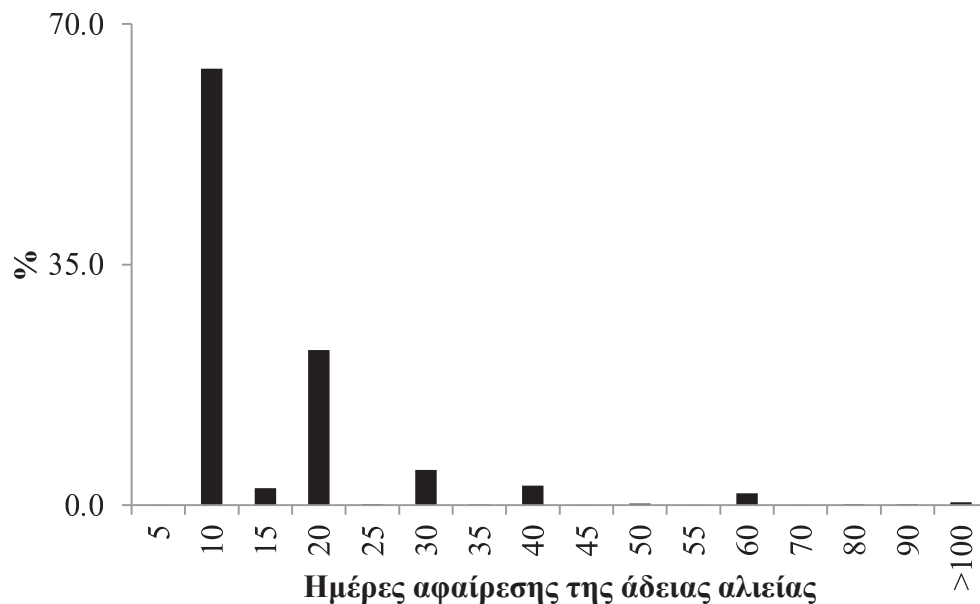
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πίνακας 19. Αριθμός ημερών αφαίρεσης της άδειας αλιείας σκάφους ανά αλιευτική δραστηριότητα για το σύνολο των παραβάσεων στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Ημέρες	BINTZOTPATΑ	Γρι-Γρι	ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ		ΕΠ/ΚΗ	ΕΡ/ΚΗ	ΑΛΙΕΙΑ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ	ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ
			- ΤΟΕΙΚΑ	ΑΛΙΕΙΑ							
5					2	3		1			
10	139	374	2	1337	2621		560	136		558	326
15	4	25		59	81		60	5		4	13
20	58	425		645	290		1200	29		337	65
25	1			3			15			1	
30	11	49	5	175	96		204	7		45	16
35				3			11				
40	7	40		60	16		256	2		39	1
45							2				
50		4		15	1		10	1			
55		1									
60	2	25	1	47	13		103			42	6
70		2		3			4				
80		4		1			14			3	
90	2	6		3	1		7				
100		1		1	1		3				
110				1							
120	1	1			1		8				
122							1				
130				2	1		2				
150							2				
160							2				
170							3				
180							1				
240				1							
365			2								
1095			15	1	3						
1825			5								
2190			5								

3.13. Ημέρες αφαίρεσης άδειας αλιείας

Στα 2/3 (63,8%) των αλιευτικών παραβάσεων έγινε αφαίρεση της άδειας αλιείας του παραβάτη (15500 παραβάσεις). Από τις παραβάσεις αυτές η μέση διάρκεια αφαίρεσης της άδειας αλιείας ήταν 18,1 ημέρες ($\pm 54,7$ ημέρες) με ελάχιστο τη μια ημέρα (3 παραβάσεις) και με μέγιστο τις 2190 ημέρες (σε 2 παραβάσεις με εκρηκτικά-τοξικά). Η κατανομή των ημερών αφαίρεσης της άδειας αλιείας σκάφους έδειξε ότι (Εικόνα 22), κατά τη διάρκεια των ετών 1999-2012 περίπου στο 63,5% των παραβάσεων η άδεια αλιείας αφαιρέθηκε για 10 ημέρες, ενώ στο 22,6% για 20 ημέρες και στο 5,1% για 30 ημέρες.

Εικόνα 22. Κατανομή των ημερών αφαίρεσης της άδειας αλιείας για τις παραβάσεις στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1999-2012.

Η ανάλυση των ημερών αφαίρεσης της άδειας αλιείας σκάφους ανά αλιευτική δραστηριότητα έδειξε ότι (Πίνακες 20 και 21) το μεγαλύτερο εύρος ημερών αφαίρεσης της αλιείας σκάφους εμφάνισαν οι παραβάσεις με εκρηκτικά-τοξικά, της ερασιτεχνικής και της υποβρύχιας αλιείας.

Ειδικότερα, η ανάλυση των στοιχείων των ημερών αφαίρεσης της άδειας αλιείας έδειξε ότι σε ποσοστό μεγαλύτερο από 50% του συνόλου των παραβάσεων ανά αλιευτική δραστηριότητα, στις βιντζότρατες και στα γρι-γρι η αφαίρεση της άδειας ήταν από 10 έως 20

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ημέρες, για την αλιεία με εκρηκτικά-τοξικά από 365 έως 2190 ημέρες, για την επαγγελματική και την ερασιτεχνική αλιεία από 10 έως 1 μήνα (30 ημέρες), για τη μηχανότρατα από 10 ημέρες έως 40 ημέρες, για την αλιεία με μονόκλιωνα δίχτυα, την οστρακαλιεία και για την υποβρύχια αλιεία από 10 έως 20 ημέρες (Πίνακας 20).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πίνακας 20. Αριθμός ημερών αφάρσεσης της άδειας αλιείας ανά αλιευτική δραστηριότητα για το σύνολο των παραβάσεων στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Ημέρες	ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ	ΓΡΙ-ΓΡΙ	ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΣΙΚΑ	ΕΠ/ΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	ΕΡ/ΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ	ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ
1				1	2	1			1
5				1	3706	1			1
10	133	361	4	1408		573	211	715	2726
15	4	26		64	120	60	10	10	92
20	50	427	6	668	434	1166	44	410	293
25	1			3		14		1	3
30	11	47	10	192	159	201	7	63	103
35				3		11			
40	6	36		60	23	252	3	46	14
45						2			
50	2	5	2	15	1	14	1		1
55		1							
60	1	26	6	50	18	95		49	26
70		1		2		5			
80		4		1		15		3	
90	2	6	2	3	1	9			1
100		1			1	3			
110				1					
120	1	1		1	1	7		1	1
122						1			
130				2	1				
180			3	1					
230						1			
240				1					
250						1			
300					1				
365			9	1					1
730			4						
1095			13	1					1
1825			5						
2190			2						

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πίνακας 21. Μέση (\pm τυπική απόκλιση), ελάχιστη και μέγιστη τιμή των ημερών αφαίρεσης της άδειας αλιείας για τις παραβάσεις στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1999-2012.

Αλιευτική δραστηριότητα	Μέση τιμή	τυπική απόκλιση	Ελάχιστη	Μέγιστη
BINTZOTΡΑΤΑ	16.1	12.8	10.0	120.0
ΓΡΙ-ΓΡΙ	19.5	13.2	2.0	120.0
ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ - ΤΟΞΙΚΑ	539.2	634.0	10.0	2190.0
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	17.1	14.3	1.0	365.0
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	12.6	17.6	1.0	1095.0
ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ	23.7	15.9	1.0	250.0
ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	12.8	5.9	10.0	50.0
ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ	17.3	11.9	10.0	120.0
ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΛΙΕΙΑ	12.7	20.7	5.0	1095.0

3.14. Περιγραφή κατάσχεσης

Αναφορικά με την περιγραφή της κατάσχεσης, στο 86% των καταγεγραμμένων παραβάσεων δεν έγινε καμία περιγραφή της κατάσχεσης. Στο υπόλοιπό 14% των παραβάσεων στις οποίες έγινε περιγραφή της κατάσχεσης, στο 37,8% έγινε κατάσχεση των αλιευμάτων (1285 κατασχέσεις), στο 36,8% έγινε κατάσχεση των αλιευτικών εργαλείων (1251 κατασχέσεις), στο 22,2% έγινε κατάσχεση και των αλιευμάτων και των αλιευτικών εργαλείων (753 κατασχέσεις) και σε μικρότερο ποσοστό (3,2%) έγινε κατάσχεση του εξοπλισμού (110 κατασχέσεις).

4. ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Στη Μεσόγειο Θάλασσα τα εφαρμοσμένα διαχειριστικά μέτρα για την αλιεία είναι κυρίως απαγορευτικού χαρακτήρα και η θέσπιση χωρο-χρονικών απαγορεύσεων βρίσκει ολοένα και αυξανόμενη απήχηση (GFCM 2005). Στην παρούσα εργασία πραγματοποιήθηκε, για πρώτη φορά στη Μεσόγειο, η ανάλυση των καταγεγραμμένων αλιευτικών παραβάσεων στις ελληνικές θάλασσες για την περίοδο 1998-2013.

Η ανάλυση έδειξε ότι η διακύμανση του αριθμού των παραβάσεων ήταν σχετικά σταθερή τα έτη 1999-2012 (μέση τιμή 1730 παραβάσεις ανά έτος). Το γεγονός ότι ο αριθμός των καταγεγραμμένων παραβάσεων παραμένει ουσιαστικά σταθερός κατά τη διάρκεια μιας μεγάλης χρονικής περιόδου ίσως να οφείλεται στο ότι το σύστημα ελέγχου πιθανά να προσέγγισε τη φέρουσα ικανότητά του όσον αφορά στην ένταση των ελέγχων. Η υπόθεση αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι ο αριθμός των λιμενικών πανελλαδικά βαθμιαία μειώνεται κατά την περίοδο της μελέτης και ιδιαίτερα μετά το 2007. Αν στο πλαίσιο αυτό συνυπολογιστεί ότι την περίοδο 2010-2012 οι καταγεγραμμένες παραβάσεις αυξήθηκαν κατά 40% (2210 παραβάσεις ανά έτος), γίνεται φανερό ότι οι λιμενικές υπηρεσίες επιτελούν ένα

δύσκολο έργο κάτω από αντίξοες συνθήκες και με λιγοστό προσωπικό και ότι έχει αυξηθεί η αλιευτική προσπάθεια, λόγω μείωσης των ιχθυοπληθυσμών, σε απαγορευμένες περιόδους και χωρικές εκτάσεις (βλέπε παρακάτω).

Περισσότερες από τις μισές παραβάσεις αφορούσαν στην ερασιτεχνική αλιεία (μαζί με την υποβρύχια αλιεία) και ακολουθούσαν οι παραβάσεις που αφορούσαν στην επαγγελματική αλιεία και στην αλιεία με μηχανότρατα. Οι παραβάσεις στην οστρακαλιεία, στην αλιεία με γρι-γρι, βιντζότρατα και μονόκλινα δίχτυα αφορούσαν παραβάσεις τοπικού χαρακτήρα. Η ερασιτεχνική και η υποβρύχια αλιεία συναντώνται μαζί ή κάθε μια ξεχωριστά ως οι πιο πολυπληθείς παραβάσεις σε 59 από τις 78 λιμενικές αρχές, οι οποίες εντοπίζονται σε παράκτιες τουριστικές περιοχές και νησιά. Το πρόβλημα γίνεται περισσότερο έντονο αν συνυπολογιστεί το γεγονός ότι δεν υπάρχει ένα ξεκάθαρο πλαίσιο εφαρμογής του νόμου που να απευθύνεται στους ερασιτέχνες αλιείς. Επίσης, η νομοθεσία και κατά επέκταση ο έλεγχος της δραστηριότητας των ερασιτεχνών αλιέων βασίζονται σε μέτρα που θεσπίστηκαν σε χρονική περίοδο (1985) κατά την οποία ο αριθμός τους ήταν αρκετά μικρότερος από ότι σήμερα (Anagnostopoulos et al. 1999). Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι ένας σημαντικός αριθμός των παραβάσεων της ερασιτεχνικής αλιείας εντοπίζεται σε πυκνοκατοικημένες περιοχές και αστικά κέντρα, γεγονός που επιβεβαιώνεται από την συγκέντρωση ενός μεγάλου αριθμού ερασιτεχνών αλιέων στις περιοχές αυτές (Tzanatos et al. 2005). Γίνεται, λοιπόν, φανερό η ανάγκη ενίσχυσης της επάνδρωσης των λιμενικών αρχών στις παραπάνω περιοχές. Επίσης, η αναθεώρηση της νομοθεσίας για την ερασιτεχνική αλιεία πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη διαφορετικότητα των οικοσυστημάτων και το βαθμό της ανθρωπογενούς παρέμβασης σε αυτά, καθώς είναι δυνατό να αποτελούν την ύπαρξη «ευαίσθητων σημείων» για τα υπό εκμετάλλευση είδη (Μουτόπουλος και συν., 2009). Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί πως ο τρέχον Ευρωπαϊκός Κανονισμός 1967/2006 (EC 2006) κινείται στη σωστή κατεύθυνση,

έπειτα και από την απαγόρευση της χρήσης παντός τύπων δικτυών από τους ερασιτέχνες αλιείς.

Λόγω του μεγάλου αριθμού παραβάσεων της ερασιτεχνικής αλιείας, οι παραβάσεις για όλους τους διαφορετικούς τύπους αλιευτικών δραστηριοτήτων ακολουθούν εποχικό πρότυπο με μέγιστο τους καλοκαιρινούς μήνες. Παρόλα αυτά οι παραβάσεις ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας εμφανίζουν η κάθε μια ένα σαφές εποχικό πρότυπο που διαφέρει ανάλογα με τη δραστηριότητα και οφείλεται στις στρατηγικές αλιείας ανά αλιευτικό εργαλείο. Ειδικότερα, οι παραβάσεις: (α) της ερασιτεχνικής, υποβρύχιας και της αλιείας με εκρηκτικά-τοξικά εμφανίζουν μέγιστο την περίοδο εντατικοποίησης του τουρισμού (Μάιος-Σεπτέμβριος και Ιούλιος-Σεπτέμβριος, αντίστοιχα), (β) στα γρι-γρι καταγράφηκαν είτε τους χειμερινούς μήνες και σχετίζονται με την απαγόρευση της αλιείας με γρι-γρι νύχτας (Δεκέμβριος-Φεβρουάριος) ή από Μάιο έως Αύγουστος και σχετίζονται με την απαγόρευση της αλιείας με γρι-γρι ημέρας (Μάιος-Σεπτέμβριος), (γ) της βιντζότρατας καταγράφηκαν κυρίως το φθινόπωρο και (δ) της μηχανότρατας εμφανίζουν μέγιστο την περίοδο Οκτώβριος-Φεβρουάριος, μήνες όπου δραστηριοποιούνται οι μηχανότρατες σε ολόκληρη την ελληνική επικράτεια, έπειτα από την καλοκαιρινή απαγόρευση της δραστηριότητάς τους (Μάιος-Σεπτέμβριος). Αντίθετα, οι παραβάσεις που αφορούσαν στην επαγγελματική αλιεία, στην οστρακαλιεία και στην αλιεία με μονόκλινα δίχτυα καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα μέσα στο έτος, καθώς για τις δραστηριότητες αυτές δεν υπάρχει κανένας χρονικός περιορισμός.

Ο αριθμός των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας παρουσιάζει σαφή χωρική κατανομή, καθώς η ομαδοποίηση των λιμενικών αρχών για τα δεδομένα της συνεισφοράς (%) του αριθμού των παραβάσεων ανά λιμενική αρχή για την περίοδο 1999-2012 έδειξε ότι σχηματίστηκαν πέντε ευδιάκριτες ομάδες λιμενικών αρχών και 4 ανεξάρτητων λιμενικών αρχών που δεν ταξινομήθηκαν στις παραπάνω ομάδες. Το μεγαλύτερο ποσοστό των παραβάσεων είναι ανάλογο με τον αριθμό των τοπικών

νομοθετημάτων (>55%) σε κάθε λιμενική αρχή και ειδικότερα εντοπίζεται σε: (α) μεγάλες αστικές περιοχές με σημαντικά αλιευτικά λιμάνια (Αλεξανδρούπολη, Θεσσαλονίκη, Ραφήνα, Καβάλα, Πειραιάς, Αίγινα), (β) σημαντικές τουριστικές περιοχές (Θήρα, Κάρπαθος, Λέρος, Σπέτσες, Κατερίνη, Λευκάδα, Κάλυμνος, Πάρος, Ρόδος, Σάμος) και (γ) αλιευτικά πεδία διαβαθμισμένης προστασίας (Μεσολόγγι Χαλκίδα, Πόρτο-Λάγος, Στυλίδα) (Βυθούλκα 2010).

Το παραπάνω πρότυπο της χωρικής κατανομής των παραβάσεων είναι περίπου ανάλογο με τη συνολική αλιευτική παραγωγή των περιοχών αυτών σύμφωνα με την ανασυσταμένη αλιευτική παραγωγή στις ελληνικές θάλασσες (Moutopoulos and Stergiou 2012). Ειδικότερα, στις περιοχές του Βορείου Αιγαίου αλιεύεται περίπου η μισή αλιευτική παραγωγή των ελληνικών θαλασσών (1982-2007: 52%), ενώ ακολουθούν το Κεντρικό Αιγαίο (Σαρωνικός κόλπος: 9,0%) και ο Ευβοϊκός κόλπος (6,6%) (Moutopoulos and Stergiou 2012). Παράλληλα, η καταγραφή των παραβάσεων φαίνεται να ακολουθεί και τη χωρική κατανομή των ειδών ψαριών. Έτσι, στο Βόρειο Αιγαίο (Θερμαϊκός κόλπος, πλατώ Μυτιλήνης), που αποτελεί πεδίο αναπαραγωγής των μικρών πελαγικών ψαριών (γαύρος και σαρδέλα) (Machias et al. 2007), εντοπίζεται και ο μεγαλύτερος αριθμός παραβάσεων στα γρι-γρι (ημέρας και νύχτας), με τα οποία αλιεύονται κυρίως τα παραπάνω είδη (Μουτόπουλος και Στεργίου 2011). Επίσης, η επαγγελματική αλιεία και η αλιεία με μηχανότρατα συναντάται σε μεγάλα αστικά κέντρα και αλιευτικά λιμάνια (Νέα Μηχανιώνα, Αίγινα, Αλεξανδρούπολη, Καβάλα, Ραφήνα), σε παραδοσιακές αλιευτικές περιοχές (Σαμοθράκη, Κως, Κάρυστος, Πάτμος, Σύμη, Χίος, Ρόδος, Σαντορίνη, Λέρος) και σε περιοχές όπου υφίστανται εποχικές απαγορεύσεις (Αντίκυρα, Νάξος, Κάλυμνος) (Βυθούλκα 2010).

Όσον αφορά στο Ιόνιο παρά τη σημαντικά μικρότερη αλιευτική παραγωγή σε σύγκριση με το Αιγαίο (Moutopoulos and Stergiou 2012), εντούτοις καταγράφηκε ένας σημαντικός αριθμός παραβάσεων, γεγονός που πιθανά να οφείλεται στους διαφορετικούς τύπους

οικοσυστημάτων που συναντώνται (κλειστοί και ημίκλειστοι κόλποι, λιμνοθαλάσσια συμπλέγματα, εκτεταμένο μήκος ακτογραμμών, Θαλάσσια Προστατευόμενη Περιοχή). Επίσης, στο Ιόνιο η ύπαρξη των περισσότερων παραβάσεων για τη βιντζότρατα δικαιολογείται από το γεγονός πως το 30% του αριθμού των βιντζοτρατών εντοπίζεται σε αυτή την περιοχή (Katsanevakis et al., 2010).

Αντίθετα, όσον αφορά στις απαγορεύσεις για την οστρακοαλιεία, ο αριθμός των παραβάσεων ακολουθεί τη χωρική κατανομή της παραγωγής οστράκων στις ελληνικές θάλασσες (Koutsoubas et al. 2007), οι οποίες εντοπίζονται κυρίως στο Νότιο και το Κεντρικό Αιγαίο και αφορούν απαγορεύσεις που σχετίζονται με την ποιότητα των υδάτων, ιδιαίτερα σε περιοχές κοντά σε μεγάλα αστικά κέντρα (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Βόλος, Χαλκίδα).

Τα τελευταία 15 χρόνια τα ελληνικά θαλάσσια αποθέματα βρίσκονται σε κατάσταση συρρίκνωσης (Moutopoulos and Stergiou 2011, Μουτόπουλος και Στεργίου 2012α) και η παραγωγή ανά μονάδα αλιευτικής προσπάθειας μειώνεται με το χρόνο (Anonymous, 2001). Το γεγονός αυτό ίσως να συντελεί και στην αύξηση του αριθμού των παραβάσεων όπως φαίνεται από την αύξηση κατά 40% του αριθμού των καταγεγραμμένων παραβάσεων μετά το 2010. Το στοιχείο αυτό αναδεικνύει και τα προβλήματα που προκύπτουν από την εφαρμογή και τον έλεγχο της αλιευτικής νομοθεσίας που πραγματοποιείται από τους επίσημους φορείς, λόγω της βαθμιαίας μείωσης του προσωπικού τους. Για το λόγο αυτό απαιτείται: (α) ενεργοποίηση των υπεύθυνων φορέων για την αστυνόμευση και εφαρμογή των κανονισμών (Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής) και (β) επανεξέταση της διαδικασίας ελέγχων. Η έλλειψη μιας ικανής μάζας ατόμων για την αστυνόμευση και τον έλεγχο από τα αρμόδια όργανα ίσως να αποτελεί την αρχική προϋπόθεση για τη διαφύλαξη των θαλάσσιων αποθεμάτων.

Εκτός των παραπάνω, η εστίαση της νομοθεσίας σε τεχνικά μέτρα (π.χ. απαγόρευση της αλιείας με βάση την απόσταση από την ακτή) καθιστά τη διαχείριση των αποθεμάτων

ιδιαίτερα δύσκολη υπόθεση (Stergiou et al. 1997, Στεργίου και συν. 2001). Έτσι, η υπάρχουσα νομοθεσία πρέπει να αναπροσαρμοστεί και να συμπληρωθεί με σύγχρονες στρατηγικές διαχείρισης όπως αυτές προκύπτουν από τη βιβλιογραφία, οι οποίες υποστηρίζουν ότι είναι απαραίτητη η μετάβαση σε μοντέλα διαχείρισης στο επίπεδο του οικοσυστήματος (Stergiou 2002, Browman and Stergiou 2004). Για παράδειγμα, τα υπάρχοντα νομοθετήματα περιορίζουν τις αλιευτικές δραστηριότητες οριζόντια στο χώρο (σε συνάρτηση με την απόσταση από την ακτή) και δεν εστιάζονται στην προστασία ζωνών, οι οποίες θα ξεκινούν από την ακτή και θα καταλήγουν στην ανοικτή θάλασσα (< 200 m), προστατεύοντας έτσι όλα τα στάδια ζωής των υδρόβιων οργανισμών (Browman and Stergiou 2004).

Γενικά, τα διαχειριστικά μέτρα αποσκοπούν στην προστασία των αποθεμάτων από την υπεραλίευση τόσο των νεαρών όσο και των ενηλίκων ατόμων (π.χ., Hilborn & Walters 1992). Το κυρίαρχο διαχειριστικό μέτρο που ισχύει στις ελληνικές θάλασσες αφορά την απαγόρευση της αλιείας με μηχανότρατα σε απόσταση 1,5 ναυτικών μιλίων από την ακτή ή σε βάθος μεγαλύτερο από τα 50 m. Ωστόσο, η υιοθέτηση αυτού του μέτρου μάλλον δεν είναι ευεργετική καθώς σε πρώτο επίπεδο είναι γνωστό (π.χ. Whitehead et al. 1984) ότι, με εξαίρεση ορισμένα αμιγώς παράκτια είδη όπως είναι οι λαπίνες, οι χειλούδες, οι κέφαλοι, η μουρμούρα, τα οποία ζουν σχεδόν αποκλειστικά σε βάθη μικρότερα των 50 m και δεν μετέχουν ή μετέχουν με πολύ μικρό ποσοστό στο αλίευμα της μηχανότρατας, τα εμπορικά είδη που αποτελούν την πλειοψηφία του αλιεύματος της μηχανότρατας στις ελληνικές θάλασσες (Μουτόπουλος και Στεργίου 2012β: μπακαλιάρος, λυθρίνι, προσφυγάκι, σύκο, κουτσομούρα, λίγνος, ράγιες, καπόνια, πεσκαντρίτσες, γλώσσες) ζουν σε βάθη από 10-20 έως 100-200 m ή και βαθύτερα, ανάλογα με το είδος, ενώ πολλά από αυτά ζουν κυρίως σε βάθη μεγαλύτερα από 50 m (Stergiou et al. 1997). Από την άλλη μεριά, είναι γνωστό ότι τα νεαρά άτομα πολλών ειδών (π.χ. τσιπούρα, σκαθάρι, φαγκρί, λυθρίνι, σπάρος, σαργός,

κουτσομούρα, μπαρμπούνη) συγκεντρώνονται σε μικρά βάθη κοντά στις ακτές (Κυπαρίσσης 2009). Από τη βαθυμετρική κατανομή των ειδών (Stergiou et al. 1997) προκύπτει ότι το μέτρο αυτό θα προστατεύσει τα νεαρά άτομα ορισμένων ειδών από διάφορες ζώνες βάρους και τα ενήλικα άτομα ορισμένων ειδών που ζουν σε βάθη μικρότερα από 50 m, ενώ δε θα προστατεύσει τα ενήλικα άτομα των ειδών που ζουν σε βάθη μεγαλύτερα από 50 m καθώς και τα νεαρά άτομα άλλων ειδών που ζουν σε βάθη μεγαλύτερα από 50 m (Stergiou 2000).

Σε δεύτερο επίπεδο το μέτρο απαγόρευσης της ελάχιστης απόστασης από την ακτή όχι μόνο δε συμβάλλει στην προστασία των βενθοπελαγικών αποθεμάτων, αλλά αντίθετα επιτείνει το πρόβλημα της υπεραλίευσης για τα είδη που ζουν σε βάθη μεγαλύτερα από 50 m. Τέλος, εκτός από τις παραπάνω βιολογικές και οικολογικές επιπτώσεις, η εφαρμογή αυτού του μέτρου έχει και άλλες επιπτώσεις όπως είναι το μεγάλο κόστος αστυνόμευσης της εφαρμογής του μέτρου, καθώς συντελεί στην εντατικοποίηση της αστυνόμευσης από τις λιμενικές αρχές σε περιόδους μείωσης του προσωπικού, αλλά και των μέσων επίτευξης των ελέγχων (σκάφη). Το πρόβλημα γίνεται περισσότερο εμφανές αν υπολογιστεί ότι στην Ελλάδα η συνολική έκταση της ζώνης 0-50 m αντιπροσωπεύει το 26% της συνολικής έκτασης της ελληνικής υφαλοκρηπίδας που περιλαμβάνει και τα κυριότερα αλιευτικά πεδία της χώρας μας, και το 16% της συνολικής έκτασης της ζώνης 0-500 m. Τα ποσοστά αυτά μπορεί σε ορισμένες περιοχές να είναι πολύ μεγαλύτερα (π.χ. Β Αιγαίο, Β Ευβοϊκός: > 30%). Στο πλαίσιο αυτό αποκτάει ιδιαίτερο ενδιαφέρον το γεγονός ότι οι μηχανότρατες εμφάνισαν το μεγαλύτερο ποσοστό παραβάσεων (έχοντας τον μεγαλύτερο αριθμό διαφορετικών τύπων παραβάσεων από τις υπόλοιπες αλιευτικές δραστηριότητες) για τις περιπτώσεις των παραβάσεων της αλιείας σε μικρότερη απόσταση από την ακτή και της αλιείας σε απαγορευμένη περιοχή.

Σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες στη Μεσόγειο και σε θάλασσες παρόμοιες με τη Μεσόγειο, ένα από τα πιο αποτελεσματικά μέτρα διαχείρισης των παράκτιων και

βενθοπελαγικών αποθεμάτων είναι η δημιουργία θαλάσσιων καταφυγίων (ΘΚ), που παρέχουν προστασία στο χώρο, και στα οποία απαγορεύεται κάθε αλιευτική δραστηριότητα (CIESM 1999, 2000). Η σημασία των ΘΚ είναι ιδιαίτερα μεγάλη γιατί συμβάλλουν (για ανασκόπηση βλέπε: Lauck et al. 1998, Hall 1998, Polunin 2001), εκτός των άλλων θετικών επιτευγμάτων στη μείωση του κόστους αστυνόμευσης των διαχειριστικών μέτρων. Η αστυνόμευση στα θαλάσσια καταφύγια είναι πιο εφικτή και λιγότερο δαπανηρή αφού εστιάζεται σε λίγες μόνο ζώνες και όχι σ' όλη την έκταση της χώρας.

Στην περίπτωση που τα ΘΚ χρησιμοποιούνται ως μέτρο διαχείρισης αλιευτικών αποθεμάτων, τότε η έκτασή τους πρέπει να είναι μεγάλη, της τάξης του 40% της έκτασης των αλιευτικών πεδίων μιας χώρας (Hall 1998) και πρέπει να κατανέμεται σε περισσότερες από μια ζώνες που θα ξεκινούν από την ακτή και θα καταλήγουν στην ανοικτή θάλασσα ως το τέλος της υφαλοκρηπίδας, προστατεύοντας έτσι όλους τους τύπους των ενδιαιτημάτων. Βέβαια το μέγεθος της έκτασης και η γεωγραφική οριοθέτηση των ΘΚ πρέπει να στηρίζεται σε πιλοτικές έρευνες (οικολογικές, ωκεανογραφικές, αλιευτικές, οικονομικές, κοινωνικές).

5. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Anagnopoulos N., Papaconstantinou K., Oikonomou A., Fragoudes K., Kavadas S., Markatatos G., Laliotou V., Theodorou J., Congolani N., Belardinelli A., Santojanni A., Colella S., Donato F., Penna R., Sdogati C. (1998). Sport fisheries in eastern Mediterranean (Greece and Italy). Final Report, EU 96/018. 234 p.

Anonymous (2001). Patterns and propensities in Greek fishing effort and catches. Final Technical Report (for the February 2001-August 2001 period), Heraklion.

Anonymous (2008). Αλιευτική δραστηριότητα στον Κορινθιακό και τον Πατραϊκό Κόλπο: Υφιστάμενη κατάσταση και προοπτικές. Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιείας 2000-2006: Μέτρο 4.4-«Ενέργειες που τίθενται σε εφαρμογή από τους επαγγελματίες

Browman H.I., Stergiou K.I. (eds) (2004). Perspectives on ecosystem-based approaches to the management of marine resources. Marine Ecology Progress Series 274: 269–303.

Βυθούλκα Α. (2010). Τοπικοί και χρονικοί περιορισμοί της αλιευτικής δραστηριότητας στις Ελληνικές θάλασσες. Διπλωματική Εργασία, Τμήμα Υδατοκαλλιεργειών και Αλιευτικής Διαχείρισης, ΤΕΙ Μεσολογγίου, 31 σελ. + 3 σελ. Παράρτημα

Demestre M., Sbrana M., Alvarez F., Sanchez P. (1997) Analysis of the interaction of fishing gear in *Mullus barbatus* fisheries of the Western Mediterranean. *Journal of Applied Ichthyology*, 13: 49-56.

EC (2006) Council Regulation (EC) No 1967/2006 of 21 December 2006 concerning management measures for the sustainable exploitation of fishery resources in the Mediterranean Sea, amending Regulation (EEC) No 2847/93 and repealing Regulation (EC) No 1626/94. *Official Journal of the European Union* L 409/11 30 December 2006

General Fisheries Commission for the Mediterranean (GFCM) (2005) Fisheries laws and regulations in the Mediterranean: A comparative study. *Studies and Reviews*, No 75.

Hall S.J. (1998). Closed areas for fisheries management—the case consolidates. *Trends in Ecology and Evolution* 13: 297-298.

Hilborn R., Walters C.J. (1992). Quantitative fisheries stock assessment. Chapman & Hall, NY.

Katsanevakis S., Maravelias C.D., Vassilopoulou V., Haralambous C. (2010) Boat seines in Greece: Landings profiles and identification of potential métiers. *Scientia Marina*, 74(1): 65-76.

Koutsoubas D., Galinou-Mitsoudi S., Katsanevakis S., Leontarakis P., Metaxatos A., Zenetos A. (2007) Bivalve and gastropods molluscs of commercial interest for human consumption in the Hellenic Seas. In Papaconstantinou, C., Zenetos, A., Vssilopoulou, V., Tserpes, G. (eds). *State of the Hellenic marine fisheries*, 70-84 pp. Hellenic Centre for Marine Research, Athens, Greece, 466 p.

Κουπαρίσης Σ. (2009). Οικολογία και δυναμική των νεαρών σταδίων των ψαριών σε ένα παράκτιο οικοσύστημα της Δυτικής Ελλάδας. Διδακτορική Διατριβή, Τμήμα Βιολογίας, Πανεπιστήμιο Πατρών, 209 σελ.

Lauck T., Clark C., Mangel M., Munro G.R. (1998). Implementing the precautionary principle in fisheries management through marine reserves. *Ecoogical Applications* 8: 72-78.

Machias A., Giannoulaki M., Somarakis S., Siapatis A. (2007). Small pelagic fish. In Papaconstantinou, C., Zenetos, A., Vssilopoulou, V., Tserpes, G. (eds). State of the Hellenic marine fisheries, 192-207 pp. Hellenic Centre for Marine Research, Athens, Greece, 466 p.

Moutopoulos D.K., Stergiou K.I. (2011) The evolution of the Greek fisheries during the 1928-1939 period. *Acta Adriatica*, 52(2): 183-200.

Moutopoulos D.K., Stergiou K.I. (2012). Spatial disentangling of Greek commercial fisheries landings by gear between 1928-2007. *Journal of Biological Research*, 18: 265-279.

Μουτόπουλος Δ.Κ. (2012) Σημειώσεις Μαθήματος Αλιευτικής Νομοθεσίας. ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας, Τμήμα Τεχνολόγων Αλιείας και Υδατοκαλλιεργειών, 58 σελ.

Μουτόπουλος Δ.Κ., Ράμφος Α., Σπάλα Κ., Χριστοδούλου Β., Κατσέλης Γ., Κουτσιακόπουλος Κ. (2009) Κατά μήκος συνθέσεις των σημαντικότερων ειδών ψαριών της παράκτιας αλιείας στον Πατραϊκό και Κορινθιακό κόλπο. Πρακτικά 9ου Πανελληνίου Συμποσίου Ωκεανογραφίας και Αλιείας (σε CD).

Μουτόπουλος Δ.Κ., Στεργίου Κ.Ι. (2011). Χωρο-χρονική ανασύσταση της αλιευτικής παραγωγής των γρι-γρι στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1964-2007. Πρακτικά 33^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου ΕΕΒΕ, 33: 204.

Μουτόπουλος Δ.Κ., Στεργίου Κ.Ι. (2012α). Ανασύσταση της ελληνικής αλιευτικής παραγωγής ανά είδος, αλιευτικό εργαλείο και υποπεριοχή την περίοδο 1928-2007. *Αλιευτικά Νέα* 369: 28-35.

Μουτόπουλος Δ.Κ., Στεργίου Κ.Ι. (2012β). Χωρο-χρονική ανασύσταση της αλιευτικής παραγωγής της μηχανότρατας και της βιντζότρατας στις ελληνικές θάλασσες την περίοδο 1964-2007. Πρακτικά 34^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου ΕΕΒΕ.

Polunin N.V.C. (2001). Marine protected areas, fish and fisheries. In: (Hart, P.J.B., J.C. Reynolds, eds.), Handbook of Fish and Fisheries, Volume II, Blackwell, Oxford (in Press).

Stergiou K.I. (2000) Life-history patterns of fishes in the Hellenic Seas. Web Ecology 1: 1-10.

Stergiou K.I. (2002). Overfishing, tropicalization of fish stocks, uncertainty and ecosystem management: resharpening Ockham's razor. Fisheries Research 55: 1-9.

Stergiou K.I., Christou E.D., Georgopoulos D., Zenetos A., Souvermezoglou C. (1997) The Hellenic Seas: Physics, Chemistry, Biology and Fisheries. Oceanography and Marine Biology: an Annual Review, 35: 415-538.

Stergiou K.I., Moutopoulos D.K., Armenis G. (2009) Perish legally and ecologically: the ineffectiveness of the minimum landing sizes in the Mediterranean Sea. Fisheries Management and Ecology, 16: 368-375.

Stergiou K.I., Moutopoulos D.K., Krassas G. (2004) Body size overlap in industrial and artisanal fisheries for five commercial species in the Mediterranean Sea. Scientia Marina, 68(1): 179-188.

Stergiou K.I., Papaconstantinou C., Kavvadas S. (2001) Management of the Hellenic inshore and demersal fisheries resources.

Stergiou K.I., Christou E.D., Georgopoulos D., Zenetos A., Souvermezoglou C. (1997) The Hellenic Seas: Physics, Chemistry, Biology and Fisheries. Oceanography and Marine Biology: an Annual Review, 35: 415-538.

Tzanatos E., Dimitriou E., Katselis G., Georgiadis M., Koutsikopoulos C. (2005) Composition, temporal dynamics and regional characteristics of small-scale fisheries in Greece. *Fisheries Research*, 73: 147-158.

Whitehead P.J.P., Bauchot M., Hureau J.C., Nielsen J., Tortonese E. (1984). Fishes of the North-eastern Atlantic and the Mediterranean. Volumes I, II and III. Paris: UNESCO.

Ζουρίδης X.I. (1998) Η θαλάσσια αλιεία στο νομό Αχαΐας, Ερευνητική Εργασία για Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης, Πανεπιστήμιο Πατρών, Πάτρα, 156σ.

Περίληψη

Στην παρούσα μελέτη περιγράφεται, για πρώτη φορά στις Μεσογειακές ακτές, η διαχρονική εξέλιξη του αριθμού των αλιευτικών παραβάσεων στις ελληνικές θάλασσες την τελευταία δεκαετία (1998-2013). Τα στοιχεία προέρχονται από την ψηφιοποίηση των καταγεγραμμένων παραβάσεων από τη διεύθυνση ελέγχου του Υπουργείου Ναυτιλίας (YNA-A/ΛΣ/ΕΛ/ΑΚΤ). Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η διακύμανση του αριθμού των παραβάσεων ήταν σχετικά σταθερή τα έτη 1999-2012 (μέση τιμή 1730 παραβάσεις ανά έτος) και περισσότερες από τις μισές παραβάσεις αφορούσαν στην ερασιτεχνική αλιεία (μαζί με την υποβρύχια αλιεία). Οι παραβάσεις ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας εμφανίζουν η κάθε μια ένα σαφές εποχικό πρότυπο που διαφέρει ανάλογα με τη δραστηριότητα και οφείλεται στις στρατηγικές αλιείας ανά αλιευτικό εργαλείο. Ο αριθμός των παραβάσεων ανά κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας παρουσιάζει σαφή χωρική κατανομή: (α) μεγάλες αστικές περιοχές με σημαντικά αλιευτικά λιμάνια (Αλεξανδρούπολη, Θεσσαλονίκη, Ραφήνα, Καβάλα, Πειραιάς, Αίγινα), (β) σημαντικές τουριστικές περιοχές (Θήρα, Κάρπαθος, Λέρος, Σπέτσες, Κατερίνη, Λευκάδα, Κάλυμνος, Πάρος, Ρόδος, Σάμος) και (γ) αλιευτικά πεδία διαβαθμισμένης προστασίας (Μεσολόγγι Χαλκίδα, Πόρτο-Λάγος, Στυλίδα). Τα τελευταία 15 χρόνια τα ελληνικά θαλάσσια αποθέματα βρίσκονται σε κατάσταση συρρίκνωσης και η παραγωγή ανά μονάδα αλιευτικής προσπάθειας μειώνεται με το χρόνο. Το γεγονός αυτό ίσως να συντελεί και στην αύξηση του αριθμού των παραβάσεων όπως φαίνεται από την αύξηση κατά 40% του αριθμού των καταγεγραμμένων παραβάσεων μετά το 2010. Το στοιχείο αυτό αναδεικνύει και τα προβλήματα που προκύπτουν από την εφαρμογή και τον έλεγχο της αλιευτικής νομοθεσίας που πραγματοποιείται από τους επίσημους φορείς, λόγω της βαθμιαίας μείωσης του προσωπικού τους. Για το λόγο αυτό απαιτείται: (α) ενεργοποίηση των υπεύθυνων φορέων για την αστυνόμευση και εφαρμογή των κανονισμών (Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής) και (β) επανεξέταση της διαδικασίας ελέγχων.

Abstract

The present study describes, for the first time in the Mediterranean coast, the evolution of the number of fishing violations in Greek seas during a long-term period (1998-2013). The data used derives from the digitization of the recorded offenses controlled by custom authorities the Ministry of Shipping. The results showed that the number of offenses was relatively stable during 1999-2012 (mean 1730 offenses per year) and more than half of the offenses related to recreational fishing (together with underwater fishing). Offenses by fishing category showed a clear seasonal pattern that varies depending on the fishing gear used. The number of offenses per fishing activity presented a clear spatial distribution: (a) urban areas with important fishing ports (Alexandroupolis Thessaloniki, Rafina, Kavala, Piraeus, Aegina), (b) major tourist areas (Thira, Karpathos, Leros, Spetses, Katerini, Lefkada, Kalymnos, Paros, Rhodes, Samos) and (c) marine protected areas (Mesologgi-Aitolikon lagoons, Chalkida, Porto Lagos lagoons, Stilida). During the last 15 years the Greek marine fisheries stocks are considered as overfished and the production per unit of effort decreases with time. This might contribute to the increase in the number of offenses as evidenced by the 40% increase in the number of recorded offenses after 2010. This highlights the problems arising from the implementation and control of fisheries legislation made by the official authorities, due to the gradual reduction of their staff. For that reason it is necessary the: activation of the authorities responsible for the policing and Regulations (Ministry of Mercantile Marine and Island Policy).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Παράρτημα Πίνακας Π1. Ποσοστό παραβάσεων ανά λιμενική αρχή και κατηγορία δραστηριότητας, 1999-2012. Παρουσιάζονται οι κατηγορίες παραβάσεων που εμφανίζονται σε όλες τις λιμενικές αρχές. Η έντονη γραφή υποδεικνύει τις μεγαλύτερες τιμές ανά λιμενική αρχή. Στον πίνακα παρουσιάζονται οι παραβάσεις που συνισφέρουν περισσότερο από το 10%.

Λιμενική Αρχή	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΔΕΙΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΔΕΙΑ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ - ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΔΕΙΑ
ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΣΗΘΙΟΥ		20,7		58,7
ΑΔΑΜΑΝΤΑΣ (ΜΗΛΟΣ)		36,9	14,3	38,1
ΑΙΓΙΝΑ	11,8	16,1	39,6	13,6
ΑΙΓΟ		53,6		28,1
ΑΙΔΗΨΟΣ		37,5		37,7
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	19,6	18,4	20,0	
ΑΛΙΒΕΡΙ		32,1		58,0
ΑΝΔΡΟΣ		37,4	15,0	43,0
ΑΝΤΙΚΥΡΑ		41,8	16,4	20,0
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	11,6	49,6		26,4
ΒΟΛΟΣ	11,4	51,3		27,9
ΓΑΛΑΞΙΔΙ	17,4	13,0	13,0	43,5
ΓΥΘΕΙΟ		31,5	15,1	40,4
ΕΛΕΥΣΙΝΑ		33,1		14,5
ΕΡΜΙΟΝΗ		36,3		38,8
ΖΑΚΥΝΘΟΣ	11,8	47,1		27,7
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ	17,3	43,2		27,3
ΗΡΑΚΛΕΙΟ	14,6	29,6	15,0	35,6
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	20,5	24,8		10,2
ΘΗΡΑ		30,3	27,3	27,3
ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ		39,6		52,3
ΙΕΡΙΣΣΟΣ	10,2	19,3		40,8
ΙΘΑΚΗ		47,1		41,2
ΙΟΣ	22,2	11,1	14,8	48,1
ΙΣΘΜΙΑ		37,8		46,3
ΙΤΕΑ		51,9		31,7
ΚΑΒΑΛΑ	24,2	18,4	22,9	16,7
ΚΑΛΑΜΑΤΑ	10,4	28,0		55,5
ΚΑΛΥΜΝΟΣ	29,1	16,5	34,8	13,3
ΚΑΡΠΑΘΟΣ	29,9	26,9		31,3

(συνεχίζεται)

Παράρτημα Πίνακας Π1. (συνέχεια)

Λιμενική Αρχή	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΔΕΙΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΔΕΙΑ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ - ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΔΕΙΑ
ΚΑΡΥΣΤΟΣ	19,4	13,0	29,3	32,2
ΚΑΤΑΚΟΛΟ		50,0		25,4
ΚΑΤΕΡΙΝΗ	21,3	18,3		19,3
ΚΕΡΚΥΡΑ	18,5	48,7	10,2	
ΚΟΡΙΝΘΟΣ	10,4	43,8		34,4
ΚΥΛΛΗΝΗ		49,8	16,1	
ΚΥΜΗ	10,6	41,6		34,3
ΚΩΣ		25,8	41,9	19,4
ΛΑΚΚΙΟ(ΛΑΚΙ ΛΕΡΟΥ)		31,1	26,9	24,4
ΛΑΥΡΙΟ		25,6		55,8
ΛΕΥΚΑΔΑ		35,3		27,1
ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙ	14,5	39,2		
ΜΥΚΟΝΟΣ		24,6	10,8	49,2
ΜΥΡΙΝΑ		25,6		51,1
ΜΥΤΙΛΗΝΗ	14,3	24,6	10,9	32,6
ΝΑΞΟΣ	26,8		47,3	11,6
ΝΑΥΠΑΛΙΟ		26,5		65,2
ΝΕΑ ΜΗΧΑΝΙΩΝΑ	50,0		50,0	32,6
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ	18,8	27,5		56,8
ΝΕΑΠΟΛΗ ΒΟΙΩΝ		27,2		30,8
ΠΑΡΟΣ	15,0	20,0	22,5	33,3
ΠΑΤΜΟΣ		15,8	31,6	19,7
ΠΑΤΡΑ	12,7	40,6	17,2	19,1
ΠΕΙΡΑΙΑΣ	26,9	21,2	12,4	
ΠΟΡΟΣ (ΤΡΟΙΖΗΝΙΑ)		18,4		68,2
ΠΟΡΤΟ ΧΕΛΙ		33,0		47,1
ΠΟΡΤΟ-ΛΑΓΟΣ	12,4	24,2		
ΠΡΕΒΕΖΑ	20,4	56,1		44,7
ΠΥΛΟΣ		41,3		
ΡΑΦΗΝΑ		26,7	18,3	33,1
ΡΕΘΥΜΝΟ	12,6	41,9		28,8

(συνεχίζεται)

Παράρτημα Πίνακας Π1. (συνέχεια)

Λιμενική Αρχή	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΔΕΙΑ	ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΔΕΙΑ	ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΑ - ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΑ	ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΔΕΙΑ
ΡΟΔΟΣ	10,5	17,3	28,2	26,5
ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ		12,0	51,1	17,4
ΣΑΜΟΣ	21,3	35,1	15,2	26,1
ΣΗΤΕΙΑ		32,1		52,6
ΣΚΑΛΑ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ		58,0		18,9
ΣΚΙΑΘΟΣ		54,4		32,0
ΣΚΟΠΕΛΟΣ		36,8		50,0
ΣΠΕΤΣΕΣ		34,1	12,2	22,0
ΣΤΥΛΙΔΑ	11,2	59,5		
ΣΥΜΗ		50,0	50,0	
ΣΥΡΟΣ	19,5	17,1		52,4
ΤΗΝΟΣ	48,3		13,8	31,0
ΥΔΡΑ	13,6	11,9	15,3	50,8
ΧΑΛΚΙΔΑ		35,3		27,0
ΧΑΝΙΑ		44,5	11,3	29,2
ΧΙΟΣ	10,1	14,3	39,9	28,2

Παράρτημα Πίνακας Π2. Ποσοστό παραβάσεων ανά λιμενική αρχή και κατηγορία δραστηριότητας, 1999-2012. Παρουσιάζονται οι κατηγορίες παραβάσεων που δεν εμφανίζονται σε όλες τις λιμενικές αρχές.

Λιμενική Αρχή	ΒΙΝΤΖΟΤΡΑΤΑ	ΓΡΙ-ΓΡΙ	ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ	ΜΟΝΟΚΛΩΝΑ	ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑ
ΑΙΓΙΝΑ		9,6			8,6
ΑΙΔΗΨΟΣ					7,1
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ					32,5
ΑΝΤΙΚΥΡΑ		7,3	5,5		
ΓΑΛΛΑΞΙΔΙ	8,7				
ΕΛΕΥΣΙΝΑ		9,3			29,7
ΕΡΜΙΟΝΗ	10,0				
ΖΑΚΥΝΘΟΣ	5,0	5,9			
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ					32,5
ΘΗΡΑ	6,1				
ΙΕΡΙΣΣΟΣ		15,0			
ΙΘΑΚΗ	5,9				
ΚΑΒΑΛΑ		10,9			
ΚΑΤΑΚΟΛΟ			9,7	5,9	
ΚΑΤΕΡΙΝΗ		5,0			23,2
ΚΕΡΚΥΡΑ			5,5		
ΚΥΛΛΗΝΗ			9,3	6,8	
ΚΥΜΗ		6,2			
ΛΑΚΚΙΟ(ΛΑΚΙ					7,6
ΛΕΥΚΑΔΑ		16,4			
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ		8,4		23,5	
ΜΥΡΙΝΑ		7,2			
ΜΥΤΙΛΗΝΗ					15,2
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ					9,4
ΠΑΤΜΟΣ		5,3			
ΠΑΤΡΑ		5,0			
ΠΕΙΡΑΙΑΣ		8,2			9,2
ΠΟΡΤΟ-ΛΑΓΟΣ					48,4
ΠΡΕΒΕΖΑ				5,1	6,0
ΡΑΦΗΝΑ		9,2			
ΡΕΘΥΜΝΟ			6,3		
ΡΟΔΟΣ	11,9				
ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ		9,8			
ΣΚΑΛΑ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ					6,2
ΣΠΕΤΣΕΣ	12,2	9,8			
ΣΤΥΛΙΔΑ					17,2
ΥΔΡΑ		8,5			
ΧΑΛΚΙΔΑ		6,1			12,7

Παράρτημα Πίνακας Π3. Εποχικότητα αλιευτικών παραβάσεων ανά λιμενική αρχή και κατηγορία αλιευτικής δραστηριότητας για την περίοδο 1999-2012. Οι αριθμοί ποδεικνύουν τους μήνες της παράβασης (1=Ιανουάριος,12=Δεκέμβριος).

Λιμενική αρχή	Βιντζότρατα	Γρι-γρι	Εκρηκτικ	Επαγγ/κή	Εροσ/κή	Μηχ/τα	Μονόκλων	Οστρακα	Υποβ/για
Θεσ/νίκη		1,6,10		7,12	8,9	1,12	8,10,11	6,7	7,8,9,10
Βόλος		7,8	6,7,8	4,8	7	5	4,5	6	7,8
Πειραιάς	10,12	7,8	8	10	5,8	11	5,6	6,8,9	8
Χαλκίδα	3,11	7,9,10,1		5,9,12	7	11,12	1	5	5
Μυτιλήνη		3	8	11	7	11,12		11,12	6
Ιερισσός	10,11	5,6,7,8		5	8	1,11	7	3	7,8
Καβάλα	11,12	7,9	10	6,10	5,6,7,8,9	1,11	5	9	5,7
Ν. Μουδανιά	10,11	7		8	5,8,11	11	3	9	5,7
Ναύπλιο		5,6	8	5,6,7	5,7,8	3,10			8
Μεσολόγγι	10,11	9		7,10	10	1	5,9		5
Πόρτο-Λάγος				10	4,5,6,7,8	1,4,11	3,4	1	5,8
Πρέβεζα				7	5,6,7,10	12	1,10	3	5
Στυλίδα				8,9,10	5		2	1	7,8
Χανιά	10,11	7	6	5	5,6	2,10,11,1		5	5
Αλεξ/λη				6,8	5,8	2,3,10	5	5,6,8	5
Αιδηψός		7,10		5	7,8	1,12		4,6,8	7,8
Πάτρα	10	1,8	8	7,10,12	5,7	12	11		6,7,8,9
Σκάλα		4,5		8,9	5,7,8	2,12		2	7,8,9
Κατάκολο			7,8	8	5	3,10,11	5,7		8
Κάρυστος	3	9	8,9	6,7,10,12	7,9	10,11			5,6
Μύρινα		6,7,8	8,9	5	5,7,8,10	2			7,8
Χίος	2,10	2,3		1,8	2,5,8	11			7,8
Ίσθμια				4,8,11	5,7,8	1	5,6,7,8		5
Ρόδος	10,12	7		2,7	5	5,10,11,1			3,5,7,11
Αίγινα		5,9		5,9,10	7,10	11,12		2,7	5,7
Κύμη	10	3,4,5		12	7,8	2			7,8
Κέρκυρα	11	9	3,4,9,10	2,3,5,7	5,6	11		2,3	7,9
Ηράκλειο	10	5		11	5	1,10			5
Νεάπολη Βοϊτών	10	4,5			8	1			8

(συνεχίζεται)

Παράρτημα Πίνακας Π3. συνέχεια

Λιμενική αρχή	Βιντζότρωτα	Γρι-γρι	Εκρηκτικά	Επαγγ/κή	Ερασ/κή	Μηγ/τα	Μονόκλιωνα	Οστρακαλιεία	Υποβ/για
Ραφήνα		4,12		3,8	7	11			5
Πόρτο-Χέλι	10	7		11	8	11			8
Νάξος	1,2	2,3		10	3,6	5,10,11			5
Πόρος					8				5,6,7,8
Ρέθυμνο				8	5,7	3			5
Άγιος Νικόλαος				11	7,8	1,2,3			5,6
Σάμος				12	5,8	4,5,10			5,8
Αλιβέρι					5,8,9				5,7
Λευκάδα		9			7,8,				5
Πύλος					7,8				8
Σητεία					4,6,8,9				3,7,8,11
Κυλλίνη			8		5,8	10,11			7
Λαύριο					6,7				5,6
Καλαμάτα					7,8				7,8
Ελευσίνα		2,9		9	6,7,8	12		9	8
Κάλυμνος									
Κάλυμνος				3,6,8,11	8	10,11,12		9	5
Αίγιο					7,8	3,12			55
Γύθειο					7,8	3,12			5,7,8
Ηγουμενίτσα				8,9	7,8	3,12			5,7,8
Σκόπελος					7,8	3,12			5,7,8
Πάρος					7,8	3,12			5,7,8
Σκιάθος					7,8	3,12			5,7,8
Αργοστόλι					7,8	3,12	10		5,7,8
Ζάκυνθος					7,8	3,12			5,7,8
Λέρος					7,8	3,12			5,7,8
Ιεράπετρα					7,8	3,12			5,7,8
Ανδρος					7,8	3,12			5,7,8
Ιτέα					7,8	3,12			5,7,8
Κόρινθος					7,8	3,12			5,7,8

(συνεχίζεται)

Παράρτημα Πίνακας Π3. συνέχεια

Λιμενική αρχή	Βιντζότρατα	Γρι-γρι	Εκρηκτικά	Επαγγ/κή	Ερασ/κή	Μηγ/τα	Μονόκλιωνα	Οστρακαλειεία	Υποβ/για
Σαμοθράκη					7,8	3,12			5,7,8
Σύρος					7,8	3,12			5,7,8
Μηλος					7,8	3,12			5,7,8
Ερμιόνη					7,8	3,12			5,7,8
Μύκονος					7,8	3,12			5,7,8
Κάρπαθος					7,8	3,12			5,7,8
Κως					7,8	3,12			5,7,8
Ιθάκη					7,8	3,12			5,7,8
Ύδρα					7,8	3,12			5,7,8
Πάτμος					7,8	3,12			5,7,8
Αντίκυρα					7,8	3,12			5,7,8
Σπέτσες					7,8	3,12			5,7,8
Θήρα					7,8	3,12			5,7,8
Τος					7,8	3,12			5,7,8
Τήνος					7,8	3,12			5,7,8
Γαλαξίδι					7,8	3,12			5,7,8

Παράρτημα Πίνακας Π4. Ομαδοποίηση των λιμενικών αρχών σε μεγάλες θαλάσσιες περιοχές.

Λιμενική αρχή	Ευρύτερη περιοχή	Λιμενική αρχή	Ευρύτερη περιοχή
Αμβρακικός κόλπος	ΠΡΕΒΕΖΑ		ΑΙΓΙΟ
Ανατολικό Αιγαίο	ΣΑΜΟΣ ΧΙΟΣ		ΑΝΤΙΚΥΡΑ ΓΑΛΛΕΙΔΙ
Αργολικός κόλπος	ΝΑΥΠΛΙΟ ΠΟΡΤΟ ΧΕΛΙ ΣΠΕΤΣΕΣ ΥΔΡΑ	Κορινθιακός Κόλπος	ΕΡΜΙΟΝΗ ΙΤΕΑ ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΤΡΟΙΖΗΝΙΑ
Βόρειο Αιγαίο	ΜΥΡΙΝΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗ		ΛΑΣΗΘΙ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Βόρειος Ευβοϊκός κόλπος	ΑΙΔΗΨΟΣ ΣΚΑΛΑ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ ΣΤΥΛΙΔΑ ΧΑΛΚΙΔΑ	Κρητικό Πέλαγος	ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ ΡΕΘΥΜΝΟ ΣΗΤΕΙΑ ΧΑΝΙΑ
Δωδεκάνησα	ΚΑΛΥΜΝΟΣ ΚΑΡΠΑΘΟΣ ΚΩΣ ΛΑΚΚΙΟ(ΛΑΚΙ ΛΕΡΟΥ) ΠΑΤΜΟΣ ΡΟΔΟΣ ΣΥΜΗ	Κυκλάδες	ΜΗΛΟΣ ΑΝΔΡΟΣ ΘΗΡΑ ΙΟΣ ΜΥΚΟΝΟΣ ΝΑΞΟΣ ΠΑΡΟΣ ΣΥΡΟΣ ΤΗΝΟΣ
Θερμαϊκός κόλπος	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΤΕΡΙΝΗ ΝΕΑ ΜΗΧΑΝΙΩΝΑ ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ	Λακωνικός Κόλπος	ΓΥΘΕΙΟ ΝΕΑΠΟΛΗ ΒΟΙΩΝ
Θρακικό Πέλαγος	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ
Κεντρικό Αιγαίο	ΚΥΜΗ ΣΚΙΑΘΟΣ ΣΚΟΠΕΛΟΣ	Νότιο Ιόνιο	ΚΑΤΑΚΟΛΟ ΠΥΛΟΣ
Κεντρικό Ιόνιο	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΙΘΑΚΗ ΚΥΛΛΗΝΗ ΛΕΥΚΑΔΑ ΠΟΡΟΣ (ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ)	Νότιος Ευβοϊκός κόλπος	ΑΛΙΒΕΡΙ ΚΑΡΥΣΤΟΣ ΛΑΥΡΙΟ ΡΑΦΗΝΑ
Κόλπος Ηγουμενίτσας	ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ ΚΕΡΚΥΡΑ	Παγασσητικός	ΒΟΛΟΣ
Κόλπος Καβάλας	ΚΑΒΑΛΑ	Πατραϊκός κόλπος	ΠΑΤΡΑ
Κόλπος Καλαμάτας	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	ΠΟΡΤΟ-ΛΑΓΟΣ	ΠΟΡΤΟ-ΛΑΓΟΣ
		Σαρωνικός Κόλπος	ΑΙΓΙΝΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑ ΙΣΘΜΙΑ
		Στρυμονικός Κόλπος	ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΙΕΡΙΣΣΟΣ

Παράρτημα Πίνακας Π5. Αριθμός (N) της περιγραφής των παραβάσεων για το σύνολο των αλιευτικών δραστηριοτήτων στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Περιγραφή Παράβασης	N	%
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ	16228	66.964
ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ ΜΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ-ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ	721	2.975
ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΗΓΗ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΦΑΚΟΣ ΚΛΠ	567	2.340
ΑΔΕΙΑ ΣΚΑΦΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΣΚΑΦΟΥΣ	343	1.415
ΔΙΧΤΥ ΜΕΤΑΦΟΡΑ Η ΎΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ	324	1.337
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΑΚΤΗ	321	1.325
ΑΔΕΙΑ ΛΗΞΗΠΡΟΘΕΣΜΗ	284	1.172
ΜΗ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΔΣΚΣ	277	1.143
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	270	1.114
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΠΙΒΑΙΝΕΙ	269	1.110
ΜΑΪΟΣ ΕΡΑΣΙΡΕΧΝΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ	264	1.089
ΑΛΙΕΥΣΗ ΕΙΔΟΥΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ	243	1.003
ΑΛΙΕΙΑ - ΕΜΠΟΡΙΑ ΥΠΟΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ	231	0.953
ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ	225	0.928
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΘΥΝΝΕΙΟ - ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΟ - ΧΩΡΟΥΣ ΛΟΥΟΜΕΝΩΝ - ΠΟΡΕΙΕΣ ΣΚΑΦΩΝ ΚΛΠ	211	0.871
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ	169	0.697
ΜΑΝΩΜΕΝΑ ΔΙΧΤΥΑ	160	0.660
ΥΠΟΛΟΙΠΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ - ΒΑΡΟΥΣ	155	0.640
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	144	0.594
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΥΣΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ	142	0.586
ΧΤΑΠΟΔΙΑ < 500 gr	141	0.582
ΜΗ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ ΠΡΟΣ ΑΛΙΕΥΣΗ ΕΙΔΟΣ	139	0.574
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΛΙΕΙΑΣ ΜΗ ΤΗΡΗΣΗ - ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΚΛΠ	129	0.532
ΜΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ Λ.Α. ΓΙΑ ΕΙΣΟΔΟ ΣΕ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ < ΑΠΟΣΤΑΣΗ 1,5 ΝΜ	124	0.512
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ < 1 ΜΙΛΙΟΥ	121	0.499
ΠΑΡΑΓΑΔΙ ΜΕ ΠΕΡΙΣΟΤΕΡΑ ΑΓΚΙΣΤΡΙΑ	116	0.479
ΒΑΘΟΣ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ	115	0.475
ΕΚΦΟΡΤΩΣΗ ΣΕ ΜΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟ ΛΙΜΕΝΑ	110	0.454
ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΑΠΟ Κ.Π.Α.	103	0.425
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΤΗ & ΣΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΒΑΘΟΣ	100	0.413
ΑΧΙΝΟΙ	92	0.380
ΜΗ ΧΡΗΣΗ ΣΚΑΦΟΥΣ	86	0.355
ΜΗ ΧΡΗΣΗ ΣΚΑΦΟΥΣ	82	0.338
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ	75	0.309
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΟΣΤΡΑΚΑΛΙΕΙΑΣ	74	0.305
ΚΑΛΑΟΥΖΙΕΡΗΣ ΧΩΡΙΣ	62	0.256
ΜΗ ΥΠΟΒΟΛΗ -ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΑΛΙΕΙΑΣ	61	0.252
ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ - ΒΑΘΟΣ	59	0.243
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΔΕΙΑ	53	0.219
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΔΥΤΗ	50	0.206
ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΜΑΤΙΟΥ	49	0.202
ΑΛΙΕΙΑ ΔΟΛΩΜΑΤΩΝ	47	0.194
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ < 3 ΜΙΛΙΩΝ	44	0.182
ΜΗΧΑΝΗ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΗΧΑΝΗΣ ΧΩΡΙΣ ΕΓΚΡΙΣΗ	42	0.173
ΧΩΡΙΣ ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΡΥΘΡΟΥ ΤΟΝΟΥ	40	0.165
ΕΜΠΟΡΙΑ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΥΠΟΛΟΙΠΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ - ΒΑΡΟΥΣ	38	0.157
ΣΗΜΑΝΣΗ ΧΩΡΙΣ	34	0.140
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗ	32	0.132

(συνεχίζεται)

Παράρτημα Πίνακας Π5. (συνέχεια)

Περιγραφή Παράβασης	N	%
ΜΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΡΗΣΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΑΛΙΕΙΑΣ	32	0.132
ΜΗ ΣΗΜΑΝΣΗ Α/Κ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ	23	0.095
ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΑΚΤΗ	20	0.083
VMS ΕΚΤΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	18	0.074
ΑΛΙΕΙΑ ΕΝΤΟΣ ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	17	0.070
ΕΜΠΟΡΙΑ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΠΑΡΑΝΟΜΗ	17	0.070
ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΒΑΘΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΑΛΤΟΣ ΔΙΧΤΥΟΥ	17	0.070
ΡΟΜΠΟΤ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΠΑΝΩ	17	0.070
ΤΟΝΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ	17	0.070
ΤΟΝΟΣ ΜΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΩΡΑ ΑΦΙΞΗΣ ΠΟΣΟΤΗΤΑ Κ.ΛΠ.	17	0.070
ΧΩΡΙΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΛΙΕΙΑΣ	17	0.070
ΑΕΡΟΣΥΜΠΙΕΣΤΗΣ	15	0.062
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ	15	0.062
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ	14	0.058
ΟΠΛΙΣΜΕΝΟ ΨΑΡΟΝΤΟΥΦΕΚΟ	14	0.058
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ	14	0.058
ΜΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΚΑΤΑΔ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ	13	0.054
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΑΚΤΗ	12	0.050
ΑΛΙΕΙΑ ΣΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ	11	0.045
ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ ΜΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΗΣ ΣΥΣΚΕΥΗΣ	11	0.045
ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΣΚΑΦΟΥΣ	11	0.045
VMS ΜΗ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΣΤΙΓΜΑΤΩΝ	10	0.041
ΙΑΤΡΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΧΩΡΙΣ	9	0.037
ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΛΙΕΥΜΑΤΩΝ	9	0.037
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΘΥΝΝΕΙΩΝ	8	0.033
ΞΙΦΙΑΣ ΑΛΙΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΧΩΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ	8	0.033
ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΠΕΛΑΓΙΚΩΝ	8	0.033
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΠΕΛΑΓΙΚΩΝ	7	0.029
ΑΛΛΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΛΗΝ ΑΛΙΕΙΑΣ	6	0.025
ΕΚΤΟΣ ΧΩΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ	6	0.025
ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΑΛΙΕΙΑΣ	5	0.021
ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΣΚΑΦΟΥΣ	4	0.017
ΜΗ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΟΣ ΑΕΡΟΣΥΜΠΙΕΣΤΗΣ	4	0.017
VMS ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΥΣΚΕΥΗΣ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ	3	0.012
ΒΑΘΟΣ ΒΑΘΟΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟ	3	0.012
VMS ΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	2	0.008
ΔΙΕΘΝΗ	2	0.008
ΔΥΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥΤΗΣ	2	0.008
ΜΗ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΣΤΙΓΜΑΤΩΝ	2	0.008
ΜΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ	2	0.008
ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΒΑΘΟΣ	2	0.008
ΣΗΜΑΝΣΗ Α/Κ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ	2	0.008
ΤΟΝΟΣ ΣΕ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟ	2	0.008
ΤΟΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΕΙΔΙΚΗ ΑΔΕΙΑ ΑΛΙΕΙΑΣ ΤΟΝΟΥ	2	0.008
ΧΡΗΣΗ ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΠΗΓΗΣ	2	0.008
ΑΔΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑΣ	1	0.004
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ < 2 ΜΙΛΙΩΝ	1	0.004
ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΧΩΡΙΣ	1	0.004
ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ (BCD)	1	0.004
ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΟΣ ΤΟΝΟΥ	1	0.004

(συνεχίζεται)

Παράρτημα Πίνακας Π5. (συνέχεια)

Περιγραφή Παράβασης	N	%
ΕΚΦΟΡΤΩΣΗ ΕΚΤΟΣ ΙΧΘΥΟΣΚΛΑΣ	1	0.004
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑ / ΑΙΣ	1	0.004
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΛΙΕΙΑΣ ΜΗ ΤΗΡΗΣΗ	1	0.004
ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ	1	0.004
ΜΗ ΑΝΑΣΥΡΣΗ Α/Κ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ	1	0.004
ΜΗ ΠΡΟΣΔΕΣΗ Α/Κ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ	1	0.004
ΜΗ ΧΡΗΣΗ ΕΤΙΚΕΤΑΣ	1	0.004
ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ	1	0.004
ΤΟΝΟΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΒΑΡΟΣ	1	0.004
ΥΔΑΤΟΚΑΜΜΙΕΡΓΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ	1	0.004
ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΜΟΣ ΚΑΤΟΧΟΣ	1	0.004

Παράρτημα Πίνακας Π6. Αριθμός (N) των κανονιστικών διατάξεων για το σύνολο των παραβάσεων στις ελληνικές θάλασσες, 1999-2012.

Παρ Διάταξη	Total	%	Παρ Διάταξη	Total	%
ΝΔ 420/70	15423	63.642	ΒΔ 16-08-53	8	0.033
ΠΔ 373/85	2702	11.150	ΚΑΝ ΕΕ 1965/01	6	0.025
ΚΑΝ ΕΕ 1967/06	1512	6.239	Ν 1740/87	5	0.021
ΒΔ 666/66	980	4.044	ΒΔ 357/70	4	0.017
ΠΔ 86/98	537	2.216	ΒΔ 50/67	4	0.017
ΥΑ 162252/07	528	2.179	ΚΑΝ ΕΕ 1005/08	4	0.017
ΥΑ 164198/08	374	1.543	ΠΔ 320/97	4	0.017
ΠΔ 68/09	270	1.114	ΠΔ 491/78	4	0.017
ΠΔ 227/03	221	0.912	ΥΑ 9131.4/1/11	4	0.017
ΠΔ 109/02	220	0.908	ΒΔ 07-04-53	3	0.012
ΒΔ 917/66	186	0.768	ΒΔ 11-10-57	3	0.012
ΠΔ 1094/77	154	0.635	ΒΔ 445/63	3	0.012
ΠΔ 144/86	152	0.627	ΚΑΝ ΕΚ 640/10	3	0.012
ΚΑΝ ΕΕ 404/2011	98	0.404	ΠΔ 171/99	3	0.012
ΚΑΝ ΕΕ 2847/93	81	0.334	ΥΑ 823/09	3	0.012
ΚΑΝ ΕΚ 1224/09	66	0.272	Ν 2040/92	2	0.008
ΠΔ 157/04	59	0.243	ΠΔ 1093/77	2	0.008
ΒΔ 26-01-54	57	0.235	ΠΔ 143/86	2	0.008
ΒΔ 11-07-49	52	0.215	ΠΔ 228/06	2	0.008
ΒΔ 23-03-53	46	0.190	ΠΔ 412/94	2	0.008
ΠΔ 261/91	45	0.186	ΥΑ 176764/09	2	0.008
ΚΑΝ ΕΚ 302/09	41	0.169	ΥΑ 2121/33/06	2	0.008
ΠΔ 25/93	35	0.144	ΒΔ 03-12-52	1	0.004
ΚΑΝ ΕΕ 2807/83	33	0.136	ΒΔ 263/61	1	0.004
ΚΑΝ ΕΕ 302/09	25	0.103	ΒΔ 764/69	1	0.004
ΠΔ 1095/77	25	0.103	ΒΔ 939/65	1	0.004
ΥΑ 170317/04	25	0.103	ΚΑΝ ΕΕ 2371/02	1	0.004
ΒΔ 817/66	24	0.099	ΚΑΝ ΕΕ 2737/99	1	0.004
ΠΔ 88/87	24	0.099	ΚΑΝ ΕΕ 3440/84	1	0.004
ΠΔ 87/87	22	0.091	ΚΑΝ ΕΕ 44/12	1	0.004
ΚΑΝ ΕΕ 1381/87	19	0.078	ΝΑ 761/2010	1	0.004
ΚΑΝ ΕΕ 1626/94	18	0.074	ΠΔ 222/91	1	0.004
ΒΔ 435/70	17	0.070	ΠΔ 25/90	1	0.004
ΥΑ 162612/07	17	0.070	ΠΔ 555/79	1	0.004
ΠΔ 189/78	14	0.058	ΠΔ 58/90	1	0.004
ΚΑΝ ΕΕ 2244/03	11	0.045	ΠΔ 786/78	1	0.004
ΠΔ 237/96	11	0.045	ΥΑ 159996/03	1	0.004
ΚΑΝ ΕΕ 1559/07	9	0.037	ΥΑ 290339/00	1	0.004
ΚΑΝ ΕΚ 853/04	9	0.037	ΥΑ 9232.1/11	1	0.004